

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออม
เพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ
จังหวัดอ่างทอง

โดย
นางสาวณัฐิกา ธนะขว้าง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออม
เพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ
จังหวัดอ่างทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

AN ANALYSIS CAUSAL RELATIONSHIP BETWEEN FACTORS AFFECTING PARTICIPATION
IN SAVINGS PLANS FOR OLD AGE PENSIONS THROUGH NATIONAL SAVING FUND OF
THE INFORMAL EMPLOYEES IN ANGTHONG PROVINCE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
Master of Business Administration
Master of Business Administration Program
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2015
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง” เสนอโดยนางสาวณัฐิกา ณะขว้าง เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศน์วงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ กุลสวัสดิ์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก)

...../...../.....

57602386 : หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คำสำคัญ : แผนการออม/ เงินบำนาญยามชราภาพ/ กองทุนการออมแห่งชาติ/ แรงงานนอกระบบ

ณัฐิกา ธนะขว้าง: การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผศ. ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก. 202 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ และเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง กับข้อมูลเชิงประจักษ์กลุ่มตัวอย่าง คือ แรงงานนอกระบบ ในจังหวัดอ่างทอง ที่เข้าร่วมแผนการออมหรือเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ จำนวน 420 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ใช้ดัชนีวัดความกลมกลืน 6 ดัชนี ได้แก่ ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์, ค่า GFI, ค่า AGFI, ค่า RMSEA, ค่า SRMR และค่า CFI

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง อายุระหว่าง 46-50 ปี สถานภาพสมรส สำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพค้าขาย มีรายได้เฉลี่ย 15,001-20,000 บาทต่อเดือน เข้าร่วมแผนการออมผ่านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และจำนวนเงินออมขั้นต่ำที่คาดว่าจะสามารถส่งเข้ากองทุนได้ เฉลี่ย 3,001-6,000 บาทต่อปี การตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า มีความสอดคล้องกัน โดยค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 122.61 ที่องศาอิสระ (Degree of Freedom) เท่ากับ 106 ระดับความมีนัยสำคัญ (P-Value) เท่ากับ 0.129 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนจากการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation; RMSEA) เท่ากับ 0.02 ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) ต่อองศาอิสระ (Chi-Square df) มีค่าเท่ากับ 1.157

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.....

57602386 : MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION PROGRAM

KEY WORD : SAVING PLAN, OLD AGE PENSIONS, NATIONAL SAVING FUND, INFORMAL EMPLOYEES

NUTTIKA THANAKWANG: AN ANALYSIS CAUSAL RELATIONSHIP BETWEEN FACTORS AFFECTING PARTICIPATION IN SAVINGS PLANS FOR OLD AGE PENSIONS THROUGH NATIONAL SAVING FUND OF THE INFORMAL EMPLOYEES IN ANGTHONG PROVINCE. THESIS ADVISOR : ASST. PROF. THIRAWAT CHANTUK, Ph.D. 202 pp.

This research objective is to study the causal factors affecting the participation in savings plans for old age pensions through National Saving Fund and examine the concordance between the causal relationship model for factors affecting the participation for savings plans for old age pensions through National Saving Fund of the informal employees in Angthong Province and the empirical data. The sample for this research were 420 people who are informal employees in Angthong province and were participants or members of the National Saving Fund's saving plan.

The research instrument used in this research is the questionnaire about causal factors affecting the participation for savings plans. The descriptive statistics techniques used were frequency, percentage, mean, and standard deviation. The inferential statistics techniques used in hypothesis testing were the 6 harmony indexes indicators which include: Chi-square, GFI, AGFI, RMSEA, SRMR, and CFI.

The results illustrate that the majority of samples were married females, 46-50 years old, who graduated secondary school as the highest graduation level, and earn an average income around 15,001-20,000 baht per month from selling goods and services. Also, most of the savings plan organized by the bank for agriculture and agricultural cooperatives requires a minimum average savings that are expected to be submitted to the fund is around 3,001-6,000 baht per year. The examine of the causal relationship model for factors affecting the participation for savings plans for old age pensions through National Saving Fund of the informal employees in Angthong Province and the empirical data shows that the causal relationship model for factors affecting the participation for savings plans for old age pensions through National Saving Fund of the informal employees in Angthong Province and the empirical data are consistent, with Chi – square value of 122.61, at 106 degrees of freedom, P-value is 0.129, Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) is 0.02 and the Chi – square per Chi-Square df is 1.157

Master of Business Administration Program

Graduate School, Slipakorn University

Student's signature.....

Academic 2015

Thesis Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็น “การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง” โดยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากความช่วยเหลือจากบุคคลหลายๆ ท่าน ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก ที่กรุณาสละเวลาให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะ และแก้ไขข้อบกพร่องตลอดระยะเวลาการทำงานวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์ ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ กุลสวัสดิ์ กรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาและชี้แนะข้อบกพร่อง ส่งผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์ คณะบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร คุณกมลรัตน์ เหล่าชัยเจริญผล ประธานชมรมธนาคารจังหวัดอ่างทอง และผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาอ่างทอง และคุณบัวงาม จินขจร ผู้จัดการธนาคารออมสิน สาขาอ่างทอง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย สำหรับการทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทย และสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ จังหวัดอ่างทอง ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทุกท่าน ที่ให้ความรู้ ให้คำแนะนำ และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ วารสาร เอกสาร และวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม ที่ช่วยให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ชาวหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่าน สำหรับน้ำใจไมตรีและความช่วยเหลือแนะนำที่ได้รับเสมอมา ตลอดจนขอขอบพระคุณครอบครัวของผู้วิจัย ที่ให้การสนับสนุนและมอบกำลังใจจนสามารถประสบความสำเร็จในครั้งนี้

คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่อบรมสั่งสอน แนะนำ ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจอย่างดียิ่งเสมอมา ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ และหากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยยินดีน้อมรับและขออภัยมา ณ ที่นี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	12
2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	13
แนวความคิดเกี่ยวกับการออม.....	13
แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ ความต้องการ และการตัดสินใจ.....	17
ผู้สูงอายุ.....	19
แรงงานนอกระบบ.....	22
ระบบการออมเพื่อการเกษียณของไทย.....	25
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน Model Lisrel เป็น SEM.....	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	77
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	80
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	81
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	84
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อ การบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของ แรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง.....	94
ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญ ยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง กับข้อมูลเชิงประจักษ์.....	119
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	141
สรุปผลการวิจัย	141
อภิปรายผลการวิจัย.....	144
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	147
รายการอ้างอิง.....	150
ภาคผนวก	157
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	158
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและคะแนนผลการทดสอบ.....	170
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	196
ภาคผนวก ง หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	198
ประวัติผู้วิจัย	202

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรระดับประเทศ	1
2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	11
3 ฟังก์ชันการบริโภค	15
4 การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิต.....	16
5 แนวโน้มดัชนีการสูงอายุ อัตราส่วนพึ่งพิงวัยสูงอายุ และอัตราส่วนเกือหนุน.....	21
6 ร้อยละของผู้สูงอายุ จำแนกตามแหล่งรายได้หลัก.....	22
7 เปรียบเทียบจำนวนแรงงานในระบบและนอกระบบ พ.ศ. 2552 - 2557	24
8 ร้อยละของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอุตสาหกรรมที่สำคัญ พ.ศ. 2557	24
9 สามเสาหลักของระบบเงินออมเพื่อวัยเกษียณ.....	26
10 โครงสร้างประชากร	28
11 ภาพรวมระบบบำเหน็จบำนาญของไทย	29
12 ความครอบคลุมของระบบบำเหน็จบำนาญของไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน.....	33
13 โครงสร้างอายุของประชากรชายและหญิงในประเทศไทยในปี 2543 และ 2568	34
14 ประมาณการอัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยสูงอายุ.....	35
15 อัตราทดแทนรายได้ (Replacement Rate).....	36
16 การเข้าร่วมในระบบการออมเพื่อการชราภาพของแรงงานนอกระบบ	37
17 ขั้นตอนการวิเคราะห์ห่วงโซ่ประกอบ	52
18 แนวคิดการดำเนินการวิจัย.....	78
19 ตัวอย่างแบบสอบถามส่วนที่ 1.....	82
20 ตัวอย่างแบบสอบถามส่วนที่ 2.....	83
21 ตัวอย่างแบบสอบถามส่วนที่ 3.....	84
22 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	86
23 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	92
24 โมเดลโครงสร้างองค์ประกอบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ การเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุน การออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง ก่อนปรับ ค่าความสอดคล้อง.....	135

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
25	โมเดลโครงสร้างองค์ประกอบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง ก่อนปรับค่าความสอดคล้อง.....	137

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและอัตราของผู้สูงอายุ พ.ศ. 2537 2545 2550 2554 และ 2557	2
2 จำนวนแรงงานในระบบและนอกระบบ จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2552 – 2557	4
3 จำนวนและอัตราของผู้สูงอายุ พ.ศ. 2537 2545 2550 2554 และ 2557	20
4 จำนวนแรงงานในระบบและนอกระบบ จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2552 – 2557	23
5 สรุปรายละเอียดสามเสาหลักของระบบเงินออมเพื่อวัยเกษียณ.....	26
6 สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554.....	37
7 วัตถุประสงค์และประโยชน์ของเทคนิค Factor Analysis.....	48
8 ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ.....	49
9 ความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ.....	49
10 การออกแบบงานวิจัยและการประยุกต์ใช้สถิติการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ	51
11 สรุปแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์จากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	69
12 จำนวนสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติที่เปิดบัญชีและส่งเงินออมผ่าน 3 สถาบัน การเงินของรัฐบาล (ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2558).....	80
13 รายละเอียดของแต่ละชั้นภูมิและขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ.....	81
14 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ย	83
15 ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลตามสมมติฐานกับข้อมูล เชิงประจักษ์.....	90
16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	94
17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	94
18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ	95
19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	95
20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	96
21 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	96
22 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ส่วนตัวต่อเดือน	97
23 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการครองชีพ ต่อเดือน (รวมสมาชิกในครอบครัว)	97
24 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับแผนการออม หรือกองทุนการออมแห่งชาติ	98

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
25 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถาบันการเงินที่เข้าร่วมแผน การออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพ	98
26 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเงินออมขั้นต่ำ ต่อปีที่คาดว่าจะสามารถส่งเข้ากองทุนได้	99
27 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย ผลตอบแทน ทางการเงิน – ด้านเงินสะสมของสมาชิก	99
28 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย ผลตอบแทน ทางการเงิน – ด้านเงินสมทบของรัฐบาล	100
29 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย ผลตอบแทน ทางการเงิน – ด้านอัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและ เงินสมทบ.....	101
30 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย การวางแผน ทางการเงิน – ด้านการสร้างความมั่นคงและการสร้าง หลักประกันรายได้	102
31 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย การวางแผน ทางการเงิน – ด้านการคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน.....	103
32 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย การวางแผน ทางการเงิน – ด้านการคำนึงถึงภาระของสังคม	104
33 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย การสนับสนุน จากรัฐบาล – ด้านการจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุ ของสมาชิก	105
34 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย การสนับสนุน จากรัฐบาล – ด้านการรับประกันอัตราผลตอบแทน.....	106
35 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย การสนับสนุน จากรัฐบาล – ด้านการจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่า บำนาญขั้นต่ำ.....	107
36 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย สถาบันการออม – ด้านการเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ	108

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
37 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย สถาบันการออม – ด้านความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม.....	109
38 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย สถาบันการออม – ด้านความน่าเชื่อถือ	110
39 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย สถาบันการออม – ด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์	111
40 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย สถาบันการออม – ด้านช่องทางการติดต่อ	111
41 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสังคม และเศรษฐกิจ – ด้านการขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ....	112
42 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย สังคม และเศรษฐกิจ – ด้านสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ...	113
43 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสังคม และเศรษฐกิจ – ด้านสิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ	114
44 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย สิทธิประโยชน์ ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์ กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์.....	115
45 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์ กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี.....	116
46 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย สิทธิประโยชน์ ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์ กรณีลาออกจากกองทุน.....	117
47 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย สิทธิประโยชน์ ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์ กรณีเสียชีวิต	118
48 การทดสอบ Multicollinearity.....	119
49 ความเหมาะสมของข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน (KMO and Barlett's Test)	120

สารบัญตาราง

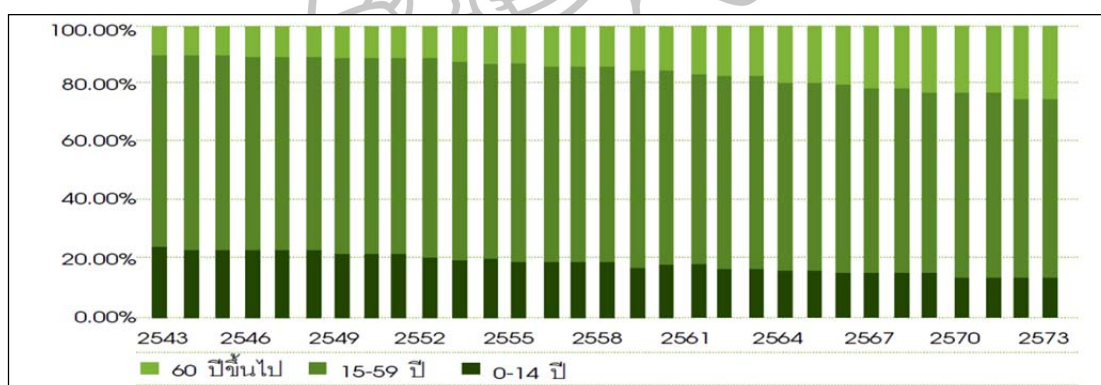
ตารางที่	หน้า
50 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านผลตอบแทน ทางการเงิน	121
51 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านการวางแผน ทางการเงิน	122
52 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านนโยบายสนับสนุน จากรัฐบาล.....	123
53 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านสถาบันการออม	124
54 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ.....	126
55 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม.....	127
56 ตาราง Factor Loading Matrix.....	130
57 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออม เพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงาน นอกระบบ จังหวัดอ่างทอง	131
58 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation).....	133
59 ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัย เชิงสาเหตุที่ส่ง ผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพ ผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง ก่อนปรับค่าความสอดคล้อง	136
60 ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่ส่ง ผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุน การออมแห่งชาติ ของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง หลังปรับค่า ความสอดคล้อง	138
61 อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) อิทธิพลรวม (TE) ของตัวแปรเชิงสาเหตุ ที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุน การออมแห่งชาติ ของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง	139

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร พิจารณาจากอายุขัยเฉลี่ยของคนไทยพบว่า ประชากรไทยทั้งชายและหญิงมีแนวโน้มที่จะมีอายุยืนยาวมากขึ้น ประชากรชายมีอายุขัยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 70 ปี ในปี 2555 เป็น 73 ปี ในปี 2563 และประชากรหญิงมีอายุขัยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 76 ปี ในปี 2555 เป็น 80 ปี ในปี 2563 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555 และสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556) โดยอายุขัยเฉลี่ยในปัจจุบันของไทยสูงเป็นอันดับที่ 4 ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน รองจาก สิงคโปร์ บรูไน และมาเลเซีย (Population Reference, 2556)

ภาพที่ 1 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรระดับประเทศ

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, รายงานค่าสถิติประชากร, เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2559, เข้าถึงได้จาก <http://social.nesdb.go.th/SocialStat/>.

องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ ได้การศึกษาและประมาณการอัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยสูงอายุ พบว่า ภายในระยะเวลา 25 ปี ตั้งแต่ปี 2543 ถึง 2568 สัดส่วนประชากรวัยสูงอายุ (ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป) ต่อประชากรรวมเพิ่มขึ้นเกือบ 2 เท่า จากร้อยละ 9.43 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 18.21 ในปี 2568 หมายความว่า ในประชากรจำนวน 100 คน จะมีผู้ที่อายุ 60 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้นจาก 9 คนในปี

2543 เป็น 18 คนในเวลา 25 ปี (International Labour Organization, 2543) เมื่อพิจารณาจำนวนประชากรวัยสูงอายุเปรียบเทียบกับประชากรรุ่นอื่น พบว่า โครงสร้างประชากรไทยเปลี่ยนแปลงไปเป็นสิ่งคมผู้สูงอายุอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ ประชากรวัยเด็กในช่วงอายุ 0-14 ปี และวัยทำงาน ช่วงอายุ 15-59 ปี มีแนวโน้มลดลง ในขณะที่ประชากรวัยสูงอายุช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไปมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับอัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุ ในปี 2543 คิดเป็นร้อยละ 14.30 เมื่อถึงปี 2573 อัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นสูงมากคิดเป็นร้อยละ 40.93 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557 ในเดือน มิ.ย. - ส.ค. 2557 พบว่า ประเทศไทยมีจำนวนและสัดส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง โดยในปี 2537 มีจำนวนผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 6.8 ของประชากรทั้งประเทศ และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 9.4 ร้อยละ 10.7 ร้อยละ 12.2 ในปี 2545 2550 2554 ตามลำดับ และปี 2557 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 14.9 ของประชากรทั้งหมด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2558) ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและอัตราของผู้สูงอายุ พ.ศ. 2537 2545 2550 2554 และ 2557

ปีที่สำรวจ	จำนวนผู้สูงอายุ	อัตราผู้สูงอายุ
2537	4,011,854 คน	6.8
2545	5,969,030 คน	9.4
2550	7,020,959 คน	10.7
2554	8,266,304 คน	12.2
2557	10,014,705 คน	14.9

หมายเหตุ: อัตราผู้สูงอายุ หมายถึง อัตราส่วนของผู้สูงอายุต่อประชากรทั้งสิ้น 100 คน

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, การสำรวจประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557 (กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น, 2558).

การที่ประเทศไทยมีจำนวนและสัดส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและเห็นได้ชัดนั้น เป็นผลมาจากความสำเร็จในนโยบายด้านประชากรและการวางแผนครอบครัว ทำให้ให้อัตราเกิดลดลงอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งความก้าวหน้าทางการแพทย์ สาธารณสุข และเทคโนโลยี ทำให้ประชากรมีอายุยืนยาวขึ้น ส่งผลให้โครงสร้างประชากรของไทยเปลี่ยนแปลงไปเป็นโครงสร้างแบบผู้สูงอายุ หรืออาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่เข้าสู่สังคมผู้สูงวัย (Aging Society) คือ มีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่ม

สูงขึ้นจนมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ในขณะที่วัยเด็กและแรงงานลดน้อยลงเรื่อยๆ (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2557: 19) ซึ่งสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรมีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ ส่งผลทำให้เกิดความเสี่ยงของภาครัฐที่จะต้องจัดสรรงบประมาณจำนวนมากเพื่อมาดูแลผู้สูงอายุ ขณะที่รายได้จากการจัดเก็บภาษีจากประชากรวัยทำงานจะลดลงตามจำนวนผู้ที่อยู่ในวัยทำงานที่มีแนวโน้มลดลง (สำนักนโยบายการออมและการลงทุน, 2558)

เมื่อประเทศไทยเผชิญสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่กำลังก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัว ซึ่งความท้าทายของภาครัฐที่จะต้องจัดการกับปัญหาและความเสี่ยงที่กำลังเกิดขึ้น โดยแนวทางหนึ่งในการบรรเทาผลกระทบดังกล่าวที่หลายประเทศทั่วโลกให้การยอมรับและนำไปปฏิบัติก็คือ การพัฒนาระบบบำนาญบำนาญเกษียณของประเทศไทย (สำนักนโยบายการออมและการลงทุน, 2558) ระบบการออมเพื่อการเกษียณหรือระบบบำนาญ หมายถึง ระบบการจัดการเพื่อจ่ายเงินสำหรับวัยเกษียณให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินเมื่อครบอายุเกษียณ และมีวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนเพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้แก่ผู้สูงอายุหลังเกษียณ มิให้มีมาตรฐานการดำรงชีพที่ตกต่ำเมื่อเข้าสู่ภาวะที่ไม่มีรายได้ นอกจากนี้ ยังอาจรวมถึงการจัดสิทธิประโยชน์อื่นเพิ่มเติมด้วย เช่น เงินช่วยเหลือกรณีทุพพลภาพ เจ็บป่วย และเงินช่วยเหลือทายาทในกรณีผู้มีสิทธิรับเงินบำนาญ เป็นต้น (กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ, 2558)

ระบบบำนาญในภาพรวมของประเทศไทยยังมีลักษณะเป็นระบบบำนาญบนพื้นฐานของอาชีพ กล่าวคือ ผู้มีงานทำที่มีอาชีพหรือสถานภาพการทำงานบางประเภทเท่านั้นที่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพอย่างเป็นทางการ ได้แก่ ลูกจ้างเอกชนที่เป็นสมาชิกกองทุนประกันสังคม ข้าราชการที่รับบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ และ/หรือเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีระบบบำเหน็จบำนาญเฉพาะ ครูโรงเรียนเอกชนที่เป็นสมาชิกกองทุนสงเคราะห์ครูและครูใหญ่ โรงเรียนเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจที่มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพประชากรวัยแรงงาน (วรเวศม์ สุวรรณระดา และ วรวรรณ ชาญด้วยวิทย์, 2553: 41) นอกเหนือจากกลุ่มดังกล่าว ที่มีจำนวนประมาณสองในสามของประชากรวัยแรงงานทั้งหมดเป็นแรงงานนอกระบบที่ยังขาดหลักประกันด้านรายได้อย่างเป็นทางการ (กองทุนการออมแห่งชาติ, 2558)

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้เก็บรวบรวมข้อมูลแรงงานนอกระบบในไตรมาสที่ 3 เดือน ก.ค. - ก.ย. 2557 โดยได้สำรวจผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป พบว่า มีจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด 38.4 ล้านคน แบ่งเป็น แรงงานนอกระบบ 22.1 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 57.6 ในขณะที่อีก 16.3 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 42.4 เป็นแรงงานในระบบ จะเห็นว่า จำนวนแรงงานนอกระบบมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2552 - 2556 แต่ในปี 2557 แรงงานนอกระบบลดลง (ร้อยละ 56.7) เนื่องจาก ช่วงปี 2557 ที่ผ่านมา รัฐบาลมีนโยบายที่ต้องการผลักดันผู้ทำงานในตลาดแรงงาน จากผู้ทำงานที่เป็นแรงงาน

นอกระบบให้เข้าสู่ในระบบ ซึ่งจะทำให้แรงงานเหล่านี้สามารถเข้าถึงสวัสดิการจากภาครัฐได้ง่ายกว่า (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557: 4)

ตารางที่ 2 จำนวนแรงงานในระบบและนอกระบบ จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2552 – 2557

ผู้มีงานทำ/ พ.ศ.	2552	2553	2554	2555	2556	2557
รวม (หน่วย: ล้านคน)	38.4	38.7	39.3	39.6	39.1	38.4
แรงงานในระบบ	14.1	14.6	14.7	14.8	14.0	16.3
แรงงานนอกระบบ	24.3	24.1	24.6	24.8	25.1	22.1

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, **สรุปผลที่สำคัญการสำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2557** (กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น, 2557).

จะเห็นว่า ผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบนั้นมีสัดส่วนมากกว่าผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานในระบบ แต่แรงงานส่วนใหญ่ของประเทศกลับเป็นผู้ที่ทำงานแต่ไม่ได้รับความคุ้มครอง หรือไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน เป็นแรงงานที่ไม่ได้รับเงินชดเชยจากการว่างงาน อุบัติเหตุ และเกษียณอายุ เนื่องจาก แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นผู้ประกันตนในกองทุนประกันสังคม ทำให้ขาดความมั่นคงทางรายได้ยามชราภาพ ไม่มีแหล่งรายได้ยามชราภาพที่แน่นอนนอกจากรายได้จากเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของรัฐบาลเท่านั้น (กองทุนการออมแห่งชาติ, 2558) หากพิจารณาการมีส่วนร่วมในระบบการออมเพื่อการชราภาพของแรงงานนอกระบบ โดยเข้าเป็นผู้ประกันตนในกองทุนประกันสังคม ตามมาตรา 40 ของกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม ซึ่งจะได้รับบำเหน็จชราภาพเมื่ออายุครบ 60 ปี ถือว่ามีส่วนร่วมน้อยมาก มีแรงงานนอกระบบเพียงร้อยละ 5 ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมดที่สมัครใจเข้าเป็นผู้ประกันตนในกองทุนประกันสังคม ตามมาตรา 40 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 95 ยังไม่ได้เข้ามาอยู่ในระบบประกันสังคมด้านการชราภาพ (สำนักนโยบายการออมและการลงทุน, 2558)

นอกจากนี้ ยังพบว่า ประเทศไทยมีผู้สูงอายุกว่าครึ่งหนึ่งจากจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด ที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 400 – 3,000 บาทต่อเดือน ผู้สูงอายุ ร้อยละ 87 พึ่งพิงรายได้จากบุตรหลานและมีผู้สูงอายุเพียงร้อยละ 10 ที่พึ่งพิงรายได้จากเบี้ยยังชีพ เงินบำเหน็จบำนาญที่ได้จากการออมและการลงทุนเป็นหลัก และผลการสำรวจของคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ผู้สูงอายุ ร้อยละ 31 ไม่มีประกันออม และผู้สูงอายุร้อยละ 42 มีปัญหาหารายได้ไม่เพียงพอสำหรับการดำรงชีวิต เป็นภาระหนักทั้งภาครัฐบาลและภาคสังคมต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อดูแลกลุ่มผู้สูงอายุในอนาคต (กองทุนการออมแห่งชาติ, 2558) และจำเป็นต้องมีการจัดระบบการดูแลผู้สูงอายุในระยะยาวให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งเรื่องการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่อย่างจำกัด การจัดสวัสดิการที่จำเป็นสำหรับ

ผู้สูงอายุ รวมทั้งการบริการทางการแพทย์ที่จำเป็นในระยะยาว (สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2557: 19)

จากการศึกษาของ Word Bank เสนอให้ระบบหลักประกันรายได้ของผู้สูงอายุนั้นควรเป็นหลายชั้น (Multi-pillar) และเป็นระบบที่ทำหน้าที่ครบ 3 ประการ คือ ส่งเสริมการออม (Saving) การกระจายรายได้อีกรูป (Redistribution) และหลักการประกัน (Insurance) รัฐไม่จำเป็นต้องจัดการระบบทั้งหมดควรให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมได้ (วรวรรณ ชาญด้วยวิทย์ และคณะ, 2551) โดย Word Bank ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุหรือระบบบำนาญที่เรียกว่า “สามเสาหลักของระบบเงินออมเพื่อวัยเกษียณ” (Three Pillars หรือ The Multi Pillar of Old Age Security) โดยยึดหลักการสร้างระบบบำนาญสมดุลและสามารถรองรับภาระในอนาคตที่จะต้องเลี้ยงดูผู้เกษียณอายุได้ในระดับที่เหมาะสมและไม่เพิ่มภาระภาษีให้กับประชาชนของประเทศ ขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างรายได้ของประเทศโดยใช้เงินออมของคนในประเทศเป็นตัวขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการลงทุน (กองทุนบำนาญข้าราชการ, 2558)

รัฐบาลมีนโยบายในการสนับสนุนการออม คือ การสร้างช่องทางการออมเพื่อการเกษียณที่ครอบคลุมประชากรทุกกลุ่มอาชีพ โดยใช้แนวคิดในการออมแบบ 3 เสาหลักของธนาคารโลก ได้แก่ เสาหลักที่ 1 เป็นการออมภาคบังคับ ได้แก่ กองทุนประกันสังคม ผู้ที่อยู่ในเสาหลักนี้คือ พนักงานเอกชน ลูกจ้างชั่วคราวในหน่วยงานราชการ เสาหลักที่ 2 เป็นการออมภาคบังคับแต่มีเงื่อนไขเพื่อให้คนมีชีวิตหลังเกษียณที่ดีขึ้น ได้แก่ กองทุนบำนาญข้าราชการ กองทุนสงเคราะห์ครูเอกชนและเสาหลักที่ 3 เป็นการออมภาคสมัครใจเพื่อให้คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ได้แก่ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ประกันชีวิต (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2556) จะเห็นว่า กลุ่มแรงงานนอกระบบซึ่งเป็นแรงงานส่วนใหญ่ของประเทศยังไม่มีช่องทางการออมเพื่อการชราภาพ จึงทำให้แรงงานเหล่านี้มีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ในความยากจนในวัยสูงอายุ เพราะไม่มีช่องทางให้เข้าถึงเครื่องมือการออมที่อยู่ในวัยทำงาน (บัณฑิตเช็นเตอร์, 2558) รัฐบาลจึงได้จัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ (National Saving Fund) หรือ กอช. ขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 โดยกองทุนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิกและเพื่อเป็นหลักประกันการจ่ายบำนาญและให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกเมื่อสิ้นสมาชิกภาพเมื่ออายุ 60 ปีบริบูรณ์ (กองทุนการออมแห่งชาติ, 2558)

การจัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติขึ้นในครั้งนี้ก็เพื่อมุ่งบรรเทาความเดือดร้อนและแก้ปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจที่แรงงานส่วนใหญ่ของประเทศกำลังเผชิญอยู่และบางส่วนกำลังจะเผชิญในอนาคตอันใกล้ อาทิ การขาด/ ยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ, สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้ผู้สูงอายุ ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป 500 บาทต่อเดือน นั้น ยังไม่เพียงพอสำหรับใช้ในการดำรงชีพในสังคมที่ค่าครองชีพที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) และสิทธิตามกฎหมายที่คนทำงานไม่ว่าจะเป็นแรงงานในหรือนอกระบบควรจะได้รับอย่างเท่า

เทียมกัน (ชนธิชา พรรณสมัย, 2556; ภัทรดนัย ใหม่พระเนตร, 2552; ศิริประภา พรหมมา, 2553; ปิยพล บุญมี, 2553; อธิธิรจันท์ กันสิทธิ์, 2551)

กองทุนการออมแห่งชาติ ถือว่าเป็นสถาบันการออมเพื่อการสร้างเงินบำนาญยามชราภาพของแรงงานนอกระบบอย่างแท้จริง เป็นหน่วยงานของรัฐที่ประกอบขึ้นด้วยคณะกรรมการกองทุนรวม 21 คน มีปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธาน ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการลงทุน กำกับดูแลการบริหารจัดการกองทุน ซึ่งเป็นปัจจัยเสริมให้สถาบันการออมนี้มีความน่าเชื่อถือ มีชื่อเสียงและมีภาพลักษณ์ที่ดี นอกจากนี้ กองทุนการออมแห่งชาติยังเป็นกองทุนการออมภาคสมัครใจ ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนสัญชาติไทยที่มีอายุ 15 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์ ที่ยังไม่เป็นสมาชิกหรือยังไม่ได้อยู่ในระบบบำนาญอื่น สมัครเป็นสมาชิกด้วยความสมัครใจ โดยสมาชิกสามารถส่งเงินออมเข้ากองทุนได้โดยผ่านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารกรุงไทย และธนาคารออมสิน ทุกสาขาทั่วประเทศ ถือว่าเป็นช่องทางที่ง่ายและสะดวก

การออมเงินตามแผนการออมผ่านกองทุนการออมแห่งชาตินั้น มีวัตถุประสงค์หลักก็เพื่อสร้างเงินบำนาญยามชราภาพ ถือว่าเป็นแสวงหาผลตอบแทนทางการเงินอีกรูปแบบหนึ่ง (นพแสน พรหมอินทร์, 2554; ประยงค์ คูศิริสิน, 2551) อาทิ การสร้างเงินสะสมโดยเงินของสมาชิกเอง เงินสมทบของรัฐบาล และอัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ โดยมีนโยบายสนับสนุนของรัฐบาล อาทิ การจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก การค้าประกันอัตราผลตอบแทน รวมถึงการจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ แผนการออมดังกล่าว คือ การจ่ายเงินเข้ากองทุนจะมาจก 2 ฝ่าย คือ 1.) สมาชิกจ่ายสะสมเข้ากองทุน ไม่ต่ำกว่าครึ่งละ 50 บาท แต่ไม่เกิน 13,200 บาท ต่อปี 2.) รัฐบาลจ่ายสมทบตามระดับอายุของสมาชิก และเป็นอัตราส่วนกับจำนวนเงินสะสม และรัฐบาลจะรับประกันผลประโยชน์ตอบแทนจากการนำเงินไปลงทุนไม่น้อยกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำประเภท 12 เดือน (พรบ.กองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554) นอกจากนี้ ผู้ออมยังจะได้ประโยชน์จากแผนการออมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในยามชราภาพในด้านของการวางแผนทางการเงิน (นพแสน พรหมอินทร์, 2554; วรรณชญา ทองทวีศรี, 2552) อาทิ เป็นการสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้ แบ่งเบาภาระของบุตรหลาน และแบ่งเบาภาระของสังคม

นอกจากนี้ ปัจจัยมีผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมในรูปแบบต่างๆ ก็คือ สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออมนั้น (สุภาภรณ์ กิ่งคำ, 2550; ฐิติมา พลพาน, 2554) ทั้งนี้ สมาชิกที่เข้าร่วมแผนการออมนี้จะได้รับสิทธิประโยชน์ 4 กรณี คือ 1.) กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้รับเงินบำนาญจากเงินสะสม เงินสมทบและผลประโยชน์จากเงินลงทุนไปตลอดอายุขัย กรณีที่ได้รับเงินบำนาญต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำก็จะได้รับ “เงินดำรงชีพ” เท่ากับเงินบำนาญขั้นต่ำ 2.) กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี สามารถขอรับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมก่อนได้ ส่วนเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบจะจ่ายเป็นเงินบำนาญให้เมื่ออายุครบ 60 ปี 3.) กรณีลาออกจากกองทุน

จะได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสม 4.) กรณีเสียชีวิต กองทุนจะจ่ายเงินที่มีอยู่ในบัญชี ทั้งจำนวนให้แก่ทายาท (พรบ.กองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554)

จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ของแรงงานนอกระบบ ในจังหวัดอ่างทอง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในด้านการกำหนด แนวทางในการส่งเสริมหรือปรับปรุงรูปแบบการสร้างเงินบำนาญยามชราภาพในระบบกองทุนการออม แห่งชาติให้เหมาะสม เพื่อเป็นการสร้างหลักประกันให้กับชีวิตในยามที่ไม่มีรายได้ประจำ และเป็นส่วนหนึ่ง ของการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง กับข้อมูลเชิงประจักษ์

สมมติฐานของการวิจัย

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการศึกษาครั้งนี้ มีเนื้อหาของการวิจัยมุ่งวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา 2 ส่วน คือ ตัวแปรแฝงภายในและตัวแปรแฝงภายนอก ดังนี้

1.1 ตัวแปรแฝงภายใน (Endogenous Variables) ได้แก่

1.1.1 ปัจจัยด้านผลตอบแทนทางการเงิน

1.1.1.1 เงินสะสมของสมาชิก

1.1.1.2 เงินสมทบของรัฐบาล

1.1.1.3 อัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ

1.1.2 ปัจจัยด้านสถาบันการออม

- 1.1.2.1 การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ
- 1.1.2.2 ความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม
- 1.1.2.3 ความน่าเชื่อถือ
- 1.1.2.4 ชื่อเสียงและภาพลักษณ์
- 1.1.2.5 ช่องทางการติดต่อ

1.1.3 ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม

- 1.1.3.1 สิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์
- 1.1.3.2 สิทธิประโยชน์กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี
- 1.1.3.3 สิทธิประโยชน์กรณีลาออกจากกองทุน
- 1.1.3.4 สิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต

1.2 ตัวแปรแฝงภายนอก (Exogenous Variables) ได้แก่

1.2.1 ปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงิน

- 1.2.1.1 การสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้
- 1.2.1.2 การคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน
- 1.2.1.3 การคำนึงถึงภาระของสังคม

1.2.2 ปัจจัยด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล

- 1.2.2.1 การจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก
- 1.2.2.2 การค้ำประกันอัตราผลตอบแทน
- 1.2.2.3 การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ

1.2.3 ปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ

- 1.2.3.1 การขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ
- 1.2.3.2 สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอดำรงชีพ
- 1.2.3.3 สิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ

2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ แรงงานนอกระบบ ในจังหวัดอ่างทอง อายุตั้งแต่ 15 - 60 ปี ที่เข้าร่วมแผนการออม หรือเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ จำนวน 1,800 คน (ข้อมูลจากชมรมธนาคารจังหวัดอ่างทอง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558)

3. ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้พิจารณาลักษณะข้อมูลที่จะต้องใช้สถิติวิเคราะห์ขั้นสูง คือ การวิเคราะห์เส้นทาง (SEM) จึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างให้สอดคล้องกับการใช้สถิติการวิเคราะห์ขั้นสูง คือ ใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ เป็นเกณฑ์กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือ

ต้องมีขนาดกลุ่มตัวอย่าง 20 คน ต่อ 1 พารามิเตอร์ตัวอย่าง (Hair, Black, Babin & Anderson, 2010) ซึ่งในการวิจัยนี้มีการศึกษาตัวแปร จำนวน 21 ตัวแปร

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ แรงงานนอกระบบ ในจังหวัดอ่างทอง อายุตั้งแต่ 15 - 60 ปี ที่เข้าร่วมแผนการออม หรือเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ จำนวน 420 ตัวอย่าง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การออม หมายถึง การเก็บสะสมรายได้ส่วนหนึ่งที่ไม่ได้ใช้จ่ายเพื่อการบริโภค หรือเป็นรายได้ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต แล้วนำไปเก็บไว้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้จ่ายในอนาคต (พรพรรณ วัฒนวิชัย, 2545: 12)
2. แผนการออม หมายถึง การออมเงินที่มีการกำหนดรูปแบบและแบบแผนการออมเงินที่ชัดเจน
3. กองทุนการออมแห่งชาติ หรือเรียกโดยย่อว่า กอช. หมายถึง กองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 เป็นหน่วยงานของรัฐและมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ กองทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิกและเพื่อเป็นหลักประกันการจ่ายบำนาญและให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกเมื่อสิ้นสมาชิกภาพ
4. แรงงานนอกระบบ หมายถึง ผู้มีงานทำ (บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป) ที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง หรือไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงานเช่นเดียวกับแรงงานในระบบ
5. ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปทั้งชายและหญิง
6. บำนาญ หรือ เงินบำนาญ หมายถึง เงินที่จ่ายให้แก่สมาชิกเป็นรายเดือนเมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้ว
7. เงินดำรงชีพ หมายถึง เงินที่จ่ายให้แก่สมาชิกเป็นรายเดือนแทนเงินบำนาญ
8. ทูพพลภาพ หมายถึง การสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือการสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจ จนไม่สามารถทำงานได้
9. สถาบันการเงิน หมายถึง สถาบันที่ทำหน้าที่ระดมเงินออม ให้กู้ยืมแก่ผู้ที่ต้องการเงินไปเพื่อการบริโภค หรือเพื่อการลงทุนดำเนินธุรกิจ โดยจ่ายดอกเบี้ยให้แก่ผู้ออม และคิดดอกเบี้ยจากผู้กู้ยืม
10. พนักงานสถาบันการเงิน หมายถึง บุคคลที่ทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันการเงิน
11. สมาชิก หมายถึง สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ เป็นบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 15-60 ปี
12. เงินสะสม หมายถึง เงินที่สมาชิกสะสมเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ
13. เงินสมทบ หมายถึง เงินที่รัฐบาลจ่ายสมทบเงินสะสมเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ
14. อัตราผลตอบแทน หมายถึง อัตราผลกำไรที่ได้รับจากการลงทุน

15. ปัจจัยเชิงสาเหตุ หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายใน จำแนกเป็น 3 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านผลตอบแทนทางการเงิน ปัจจัยด้านสถาบันการออม ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม และตัวแปรแฝงภายนอก จำแนกเป็น 3 ตัวแปรแฝง ได้แก่ ปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงิน ปัจจัยด้านนโยบายสนับสนุนจากภาครัฐ ปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ

16. ตัวแปรภายใน ด้านผลตอบแทนทางการเงิน หมายถึง การพิจารณาเกี่ยวกับอัตราผลกำไรที่จะได้รับการลงทุนหรือการออม ในที่นี้ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ คือ เงินสะสมของสมาชิก, เงินสมทบของรัฐบาล อัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ

17. ตัวแปรภายใน ด้านสถาบันการออม หมายถึง การพิจารณาถึงจุดเด่นของสถาบันการออมหรือกองทุน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเข้าร่วมหรือเป็นสมาชิก ในที่นี้ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ คือ การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม ความน่าเชื่อถือ ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ ช่องทางการติดต่อ

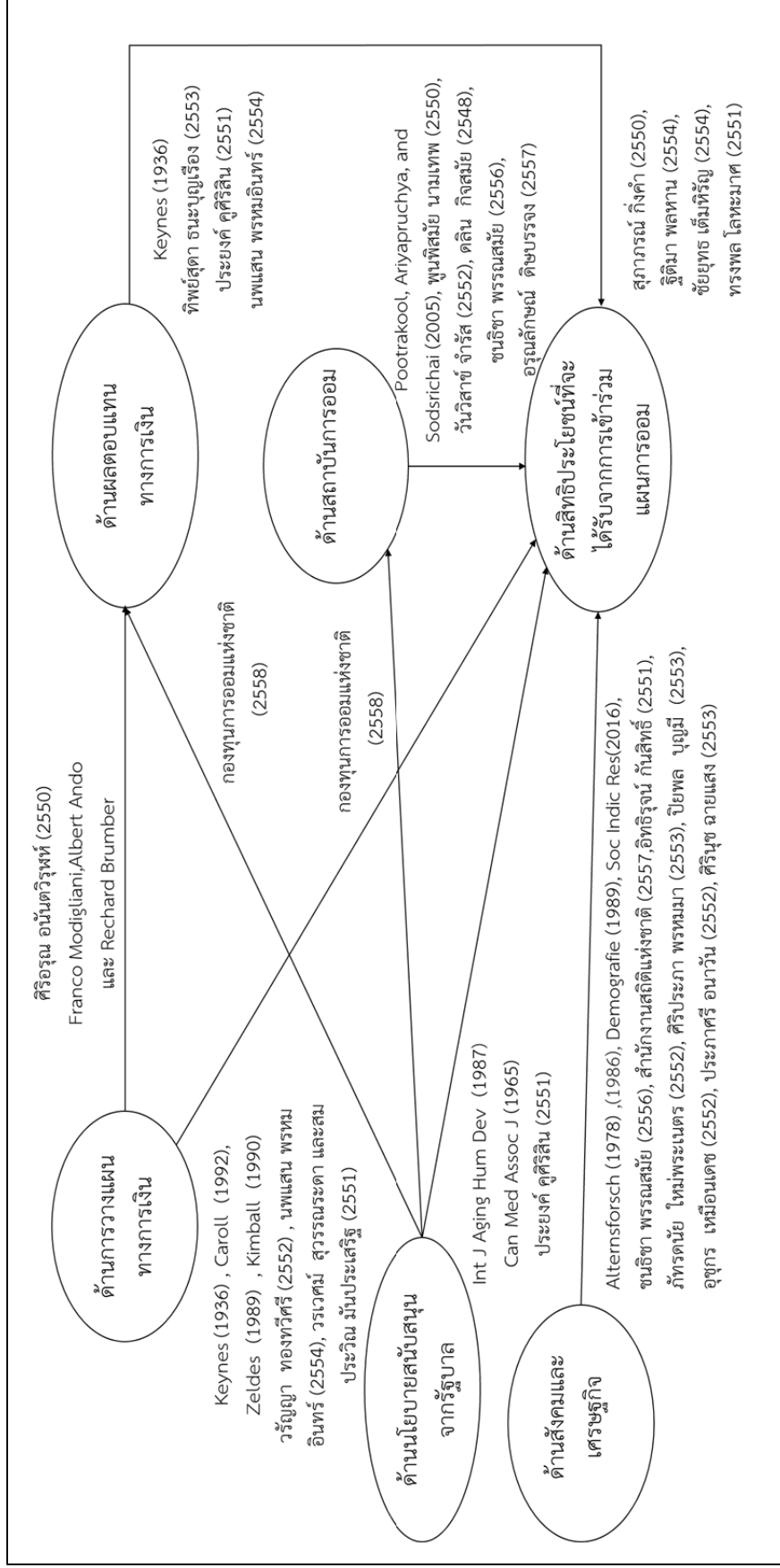
18. ตัวแปรภายใน ด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม หมายถึง การที่บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 15-60 ปี และมีคุณสมบัติตามที่กองทุนฯ กำหนด สมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติด้วยความสมัครใจ เพื่อออมเงินตามแผนการออมที่กองทุนฯ กำหนดไว้ โดยมีวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วม คือ เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ จากการเข้าร่วมแผนการออม ในที่นี้ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ คือ สิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ สิทธิประโยชน์กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี, สิทธิประโยชน์กรณีลาออกจากกองทุน สิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต

19. ตัวแปรภายนอก ด้านการวางแผนทางการเงิน หมายถึง การพิจารณาและวางแผนทางการเงินหรือการวางแผนออมเงิน เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ของบุคคล ในที่นี้ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ คือ การสร้างความมั่นคงทางการเงินและสร้างหลักประกันรายได้ การคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน การคำนึงถึงภาระของสังคม

20. ตัวแปรภายนอก ด้านนโยบายสนับสนุนจากภาครัฐ หมายถึง การที่รัฐบาลออกนโยบายสนับสนุนให้แก่สมาชิก เป็นนโยบายที่จูงใจให้สมาชิกเข้าร่วมแผนการออมและทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการออมตามแผนมากขึ้น ในที่นี้ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ คือ การจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก การรับประกันอัตราผลตอบแทน การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ

21. ตัวแปรภายนอก ด้านสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง สถานการณ์ด้านสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน ในที่นี้ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ คือ การขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ ยามชราภาพ สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอดำรงชีพ สิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง
2. ทำให้ได้ข้อมูลที่ประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในด้านการกำหนดแนวทางการส่งเสริมหรือปรับปรุงรูปแบบการสร้างเงินบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติให้เหมาะสม เพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงทางการเงิน และเป็นหลักประกันรายได้ให้กับชีวิตในยามชราภาพที่ไม่มีรายได้ประจำ และเป็นส่วนหนึ่งของการลดความเหลื่อมล้ำและลดภาระทางสังคม

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบจังหวัดอ่างทอง” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

1. แนวความคิดเกี่ยวกับการออม
2. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ ความต้องการ และการตัดสินใจ
3. ผู้สูงอายุ
4. แรงงานนอกระบบ
5. ระบบการออมเพื่อการเกษียณของไทย
6. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน Model Lisrel เป็น SEM
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดเกี่ยวกับการออม

การออม หมายถึง ส่วนต่างระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง ($\text{Income} - \text{Expenses} = \text{Saving}$) หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นเงินรายได้ที่เหลือจากการใช้จ่ายแล้วนำมาเก็บสะสมที่ละเล็กทีละน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ทั้งนี้ สามารถเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง ค่าใช้จ่ายในการบริโภค และปริมาณการออมได้ ดังนี้ (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2546)

$$S = Y^d - C$$

โดยที่ S คือ ปริมาณการออม

Y^d คือ รายได้สุทธิส่วนบุคคลหรือรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง

C คือ ค่าใช้จ่ายในการบริโภค

ตามแนวคิดของ John Maynard Keynes พบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการใช้จ่ายและการบริโภคของบุคคล คือ รายได้ โดยการศึกษาระยะในระยะสั้นได้กำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ เช่น รสนิยม อุปนิสัยของบุคคล ฯลฯ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง พบว่า การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมีความสัมพันธ์กับระดับรายได้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น การบริโภคก็จะเพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ของระดับการบริโภคที่ขึ้นอยู่กับระดับรายได้สามารถเขียนเป็นสมการฟังก์ชันการบริโภค (The Consumption Function) ได้ดังนี้

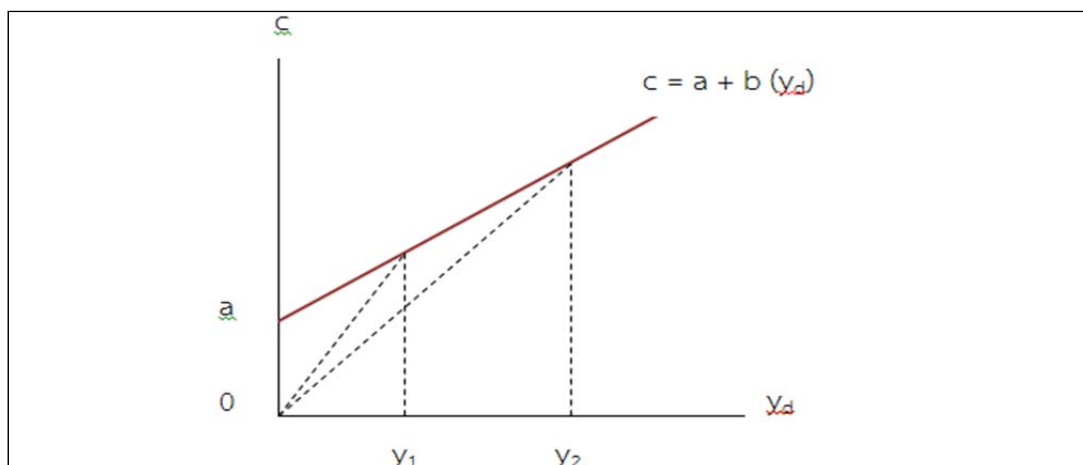
$$C = f(Y^d)$$

โดยที่ C คือ ค่าใช้จ่ายในการบริโภค
 Y^d คือ รายได้สุทธิส่วนบุคคล

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารายได้ของบุคคลจะต่ำมากหรือไม่มีรายได้เลย บุคคลก็ต้องการบริโภคอย่างน้อยที่สุดก็จะบริโภคเท่าที่จะทำให้ชีวิตดำรงอยู่ได้

$$C = a + bY^d$$

โดยที่ C คือ ค่าใช้จ่ายในการบริโภค
 Y^d คือ รายได้สุทธิส่วนบุคคล
 a คือ รายจ่ายอิสระเพื่อการบริโภค (Autonomous Consumption)
 b คือ ความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย หรือ Marginal Propensity to Consumption (MPC) ($MPC = \frac{\Delta c}{\Delta y} = \frac{dc}{dy}$; $a > 0, 0 < b < 1$)

ภาพที่ 3 ฟังก์ชันการบริโภค

เมื่อแทนฟังก์ชันการบริโภค $C = a + bY^d$ ลงในฟังก์ชันการออม จะได้

$$S = Y^d - a - bY^d \quad \text{หรือ} \quad S = -a + (1-b)Y^d$$

จะเห็นว่า การออมมีความสัมพันธ์กับระดับรายได้สุทธิส่วนบุคคลในทิศทางเดียวกัน แต่เมื่อระดับรายได้สุทธิส่วนบุคคลเท่ากับศูนย์ การออมจะเท่ากับ $-a$ แต่เมื่อระดับรายได้สุทธิส่วนบุคคลเพิ่มขึ้นแล้วการออมจึงจะเพิ่มขึ้นตาม แต่จะเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนเท่ากับ $(1-b)$ ของระดับรายได้สุทธิ

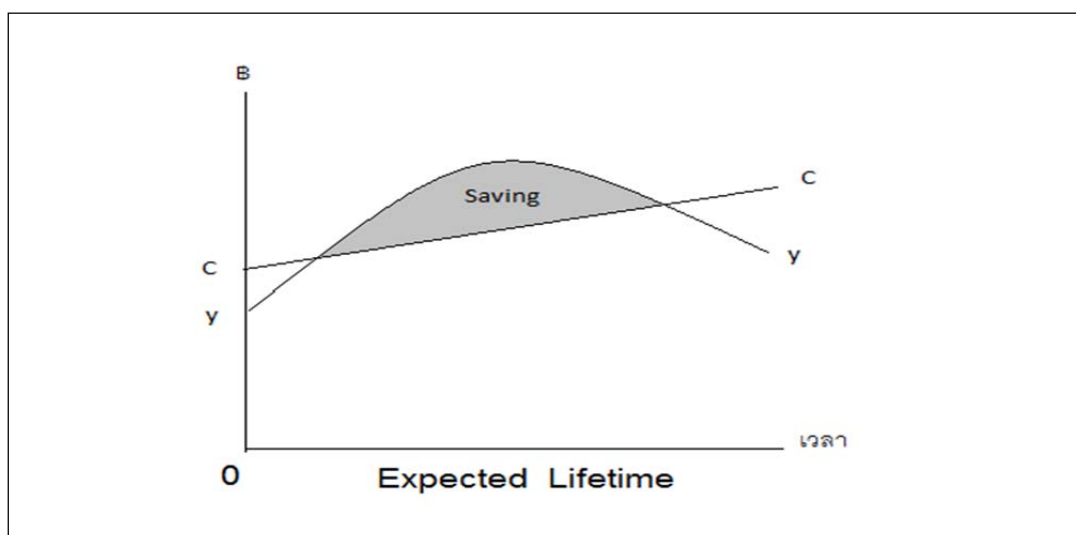
ตัววัดค่าพฤติกรรมการออมที่นิยมใช้กัน คือ ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออม (Average Propensity to Save: APS) เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่าเงิน 1 บาท คริวเรือนจะทำออมเก็บไว้เท่าไร บ่งชี้ให้ทราบถึงพฤติกรรมในการจัดสรรรายได้ไปในการออมของคริวเรือน และความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม (Marginal Propensity to Save: MPS) เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่า เมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 บาท คนจะเปลี่ยนแปลงการออมเท่าไร บ่งชี้ให้ทราบถึงผลของการเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมว่ามีมากน้อยเพียงใด คำนวณจากสูตร

$$APS = S / Y$$

$$MPS = dS / dY$$

ตามแนวคิดของ Franco Modigliani, Albert Ando และ Richard Brumberg เชื่อว่า ปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในงวดเวลาหนึ่งจะขึ้นอยู่กับการคาดคะเนรายได้ตลอดช่วงอายุขัย ทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต หากพิจารณาการกระจายรายได้และปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

ในวัฏจักรชีวิตที่ควรจะเป็นของบุคคลหนึ่งๆ จะพบว่า การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิตมีลักษณะดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิต

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, เศรษฐศาสตร์น่ารู้, เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.fpo.go.th/S-I/Source/ECO/ECO8.htm>.

จากภาพที่ 4 จะเห็นว่า ในช่วงชีวิตของบุคคลขณะที่มีอายุน้อย จะมีระดับรายได้อยู่ในระดับต่ำ และจะมีรายได้สูงขึ้นเมื่อมีอายุมากขึ้น ต่อมาเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุก็จะกลับมีรายได้ลดลงอีกครั้ง การกระจายรายได้ตลอดช่วงอายุขัยจึงมีลักษณะเป็นไปตามเส้น yy ส่วนปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของบุคคลจะสูงขึ้นเป็นลำดับตามอายุขัยโดยมีลักษณะของการกระจายปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคตามเส้น cc เมื่อทำการเปรียบเทียบกันระหว่างเส้น yy และ cc แล้ว จะพบว่าในช่วงต้นของชีวิต บุคคลจะมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริโภค ดังนั้นบุคคลจึงต้องประพடுத்தเงินเป็นผู้ก่อหนี้ ต่อมาในช่วงกลางของชีวิตจึงจะเริ่มที่จะมีรายได้เหลือจ่ายจนสามารถชดเชยหนี้เดิมได้ และเก็บเงินสะสมไว้สำหรับช่วงปลายของชีวิต เงินสะสมส่วนนี้ ก็คือ เงินออม

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการออม รายได้ และการบริโภค สามารถสรุปได้ว่า วัฏจักรการดำเนินชีวิตของมนุษย์จะต้องมีการบริโภคทุกขณะ ถึงแม้จะไม่มีรายได้การบริโภคก็จะต้องเกิดขึ้นเพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ต่อไปได้ หากรายได้เพิ่มขึ้นการบริโภคก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตาม อย่างไรก็ตาม มนุษย์มักตระหนักได้ว่า ทุกคนไม่สามารถทำงานและมีรายได้ไปตลอดชีวิต เมื่อถึงวัยเกษียณ การทำงานเพื่อหารายได้ก็จะยุติลง ในขณะที่การบริโภคเพื่อการดำรงชีพก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป ดังนั้น เพื่อเป็นการรักษา

ระดับการบริโภคให้ราบรื่นตลอดอายุขัย มนุษย์จึงมีการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งหลังจากหักการบริโภคในปัจจุบัน เพื่อเก็บไว้บริโภคในอนาคตเมื่ออยู่ในวัยที่ไม่สามารถทำงานหารายได้ได้แล้ว นั่นจึงเป็นสาเหตุทำให้มีการออมเกิดขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ ความต้องการ และการตัดสินใจ

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motive) หมายถึง สภาวะที่เป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ

ธงชัย สันติวงศ์ (2557: 23) ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง จุดของทัศนคติที่มีอยู่ในตัวบุคคลนั้น ที่ใช้สำหรับปฏิบัติต่อบทกรณีต่างๆ โดยมีเป้าหมายและทิศทางที่แน่นอน และแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบ่งประเภทตามสิ่งเร้า และแบ่งประเภทตามความต้องการ

แรงจูงใจขั้นพื้นฐาน (Primary Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต แรงจูงใจพื้นฐานนี้จะเป็นตัวกระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมเพื่อแสวงหาอาหาร หลีกเลียงความเจ็บปวด และดำรงชีวิตเผ่าพันธุ์ของตนต่อไปและแรงจูงใจพื้นฐานก็เป็นแรงจูงใจสำคัญที่จะต้องเกิดขึ้นกับมนุษย์ทุกคน

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลโดยจะเกิดขึ้นได้เองโดยไม่ต้องมีสิ่งเร้ามาล่อ จึงเป็นแรงจูงใจที่มีมาตั้งแต่เกิด ไม่ค่อยมีความจำเป็นหรือสำคัญเท่ากับแรงจูงใจพื้นฐาน แต่เป็นแรงจูงใจที่จะกระตุ้นให้บุคคลทำกิจกรรมอื่นๆ ที่นอกเหนือจากความอยู่รอดของชีวิต โดยเป็นแรงจูงใจที่สร้างให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ การพัฒนาชีวิตได้ด้วยตนเอง ทำให้มนุษย์มีกิจกรรมต่างๆ เกิดขึ้นในสังคม

แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) หรือแรงจูงใจจากการเรียนรู้ (Learning or Secondary Motive) เป็นแรงจูงใจของบุคคลที่เกิดจากการได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก ทำให้คนเราเกิดจุดมุ่งหมายนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมเพื่อนำตนไปสู่จุดหมาย เป็นแรงจูงใจทางสังคมที่สร้างให้บุคคลเกิดสัมพันธภาพกับผู้อื่น เกิดพฤติกรรมหรือปฏิกิริยาตอบสนองต่อพฤติกรรมของคนอื่น เป้าหมายของพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจประเภทนี้จะเกี่ยวข้องกับความมั่นคง สถานะความสำเร็จของบุคคล โดยสังคมจะเป็นสิ่งเร้าให้เกิดขึ้น

การจูงใจ (Motivation) เป็นกระบวนการทางจิตวิทยา เป็นวิธีการที่จะชักนำพฤติกรรมของบุคคลให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นจะต้องมีสิ่งจูงใจ มีสาเหตุที่มีให้เกิดขึ้น การจูงใจมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการ

แนวคิดเกี่ยวกับลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Needs Theory)

Abraham H. Maslow อ้างถึงใน สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ, 2554: 140)

นักจิตวิทยาชาวอังกฤษได้สร้างทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น โดยแบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ขั้น โดยมีการเรียงลำดับจากขั้นต่ำสุดไปสูงสุด เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองในความต้องการขั้นต่ำสุดจนเป็นที่พอใจแล้วความต้องการนั้นก็จะหมดไป มนุษย์ก็จะเริ่มสนใจความต้องการรองลงมา จนเกิดความต้องการขั้นสูงสุดได้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการเพื่อตอบสนองความหิว ความกระหาย ความต้องการนี้ตอบสนองทางกายภาพ เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น อาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) ได้แก่ ความต้องการปลอดภัยที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ปราศจากความกลัวการสูญเสียและภัยอันตรายทั้งปวง เช่น สภาพบ้านที่มั่นคง เงินออม เป็นต้น ความต้องการขั้นนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการด้านกายภาพได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักหรือสังคม (Belongingness Needs) ความต้องการสัมพันธ์กับผู้อื่น ความต้องการเป็นมิตรกับผู้อื่น ความต้องการเป็นเจ้าของและมีเจ้าของ ความรักในรูปแบบต่างกัน เช่น ความรักระหว่างคู่รัก พ่อแม่ สามีภรรยา ความต้องการได้รับความชมเชยจากผู้อื่น ความต้องการขั้นนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการขั้นที่ 2 ได้รับความตอบสนองจนพอใจ

ขั้นที่ 4 ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem or Status Needs) เป็นความต้องการนับถือตนเอง ภูมิใจในตนเอง และให้ผู้อื่นนับถือตัวเรา ความต้องการมีศักดิ์ศรี เช่น รางวัล เกียรติคุณ ตำแหน่งบริหาร เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะบรรลุสิ่งที่ปรารถนาสูงสุด (Self Actualization or Self Realization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ และความต้องการนี้ยากที่จะบอกได้ว่าอะไรคือสิ่งที่มนุษย์ต้องการที่จะเป็น ต้องการจะได้รับผลสำเร็จในเป้าหมายชีวิตของตน และต้องการเป็นเอกลักษณ์ส่วนตัว

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making)

ถวัลย์ วรเทพพิพิพจน์ (2530: 2) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกหนทางปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งจากทางเลือกต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยอาศัยหลักเกณฑ์บางประการประกอบการพิจารณาตัดสินใจ ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว ได้แก่ ต้องมีทางเลือกที่มีมากกว่าหนึ่งทางเลือก ต้องมีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการบรรลุ มีกระบวนการใช้ความคิด และใช้หลักเหตุผลเป็นเกณฑ์ในการประเมินทางเลือก

George R. Terry (1964: 107-108) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งที่ตั้งอยู่บนรากฐานของกฎเกณฑ์จากสองทางเลือกหรือมากกว่าสองทางเลือกที่เป็นไปได้

William J.Gore and J.W.Dyson (1964: 77) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การตัดสินใจเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งที่มีอยู่หลายแนวทางเป็นแนวปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

Harrison (1981: 3) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการประเมินผลที่เกี่ยวข้องทางเลือก หรือตัวเลือกที่จะนำไปสู่เป้าหมายผลที่เกิดจากการเลือกต่างๆ ที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายได้มากที่สุด

Justin G. Longenecker (1969: 149-154) ได้เสนอกระบวนการหรือขั้นตอนในการตัดสินใจมีอยู่ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การระบุปัญหาและวิเคราะห์ปัญหา 2) การแสวงหาหรือค้นหาทางเลือกต่างๆ 3) การประเมินทางเลือกต่างๆ อย่างรอบคอบ โดยพยายามเลือกทางเลือกที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และ 4) การตัดสินใจเลือกทางเลือก ผู้ตัดสินใจจะต้องใช้ดุลยพินิจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด โดยจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานการวิเคราะห์ที่ไตร่ตรองอย่างรอบคอบ

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ ความต้องการ และการตัดสินใจ สามารถสรุปได้ว่า มนุษย์ทุกคนมีแรงจูงใจเป็นแรงกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมต่างออกมาเพื่อให้บรรลุความต้องการของตนเอง หากมนุษย์ต้องการบรรลุความต้องการก็จะต้องมีการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดในการตัดสินใจเลือกทั้งหลายที่มีความต้องการขั้นที่ 2 คือ ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนปรารถนาโดยเฉพาะเมื่อเกษียณอายุจากการทำงานหรืออยู่ในวัยชราภาพแล้ว ก็ปรารถนาว่าจะมีความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต มีคุณภาพชีวิตที่ดี ดังนั้น จึงเกิดการตัดสินใจเลือกหรือกระทำการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนทางการเงิน การออม ฯลฯ เพื่อนำไปสู่การบรรลุความต้องการที่ตั้งไว้

ผู้สูงอายุ

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับผู้สูงอายุ

แนวความคิดเกี่ยวกับความต้องการมีหลักประกันรายได้ของผู้สูงอายุ มีแนวคิดที่สำคัญ

ดังนี้

แนวความคิดภาวะสูงอายุ

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2539: 1) กล่าวว่า ภาวะสูงอายุ (Aging) เป็นการเปลี่ยนแปลงทางสรีระวิทยา จิตใจและสังคมอย่างต่อเนื่องและเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไป บุคคลที่อยู่ในสภาวะสูงอายุ คือ ผู้สูงอายุ มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา 4 ประการ ดังนี้

1. การสูงอายุตามวัย (Chronological Aging) หมายถึง การสูงอายุตามปีปฏิทิน โดยการนับจากปีเกิดเป็นต้นไป และบอกได้ทันทีว่าใครมีอายุมากน้อยเพียงใด
2. การสูงอายุตามสภาพร่างกาย (Biological Aging) เป็นการพิจารณาการสูงอายุ จากสภาพร่างกายและสรีระของบุคคลที่เปลี่ยนไปเมื่ออายุเพิ่มขึ้น ประสิทธิภาพการทำงานของอวัยวะต่างๆ

ในร่างกายลดน้อยลง เป็นผลมาจากความเสื่อมโทรมตามกระบวนการสูงอายุซึ่งเป็นไปตามอายุขัยของแต่ละบุคคล

3. การสูงอายุตามสภาพจิตใจ (Psychological Aging) เป็นการเปลี่ยน - แปลงในหน้าที่การรับรู้ แนวคิด ความจำ การเรียนรู้ เซอาน์ปัญญา และลักษณะบุคลิกภาพ ที่ปรากฏในระยะต่างๆ ของชีวิตแต่ละคนที่มาอายุเพิ่มขึ้น

4. การสูงอายุตามสภาพสังคม (Sociological Aging) เป็นการเปลี่ยนแปลงในบทบาทหน้าที่ สถานภาพของบุคคลในระบบสังคม รวมทั้งความคาดหวังของสังคมต่อบุคคลนั้น

องค์การสหประชาชาติ ได้ให้ความหมายของคำว่า “ผู้สูงอายุ” หมายถึง บุคคลทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ประเทศสหรัฐอเมริกา ถือว่า ผู้สูงอายุ คือ ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป สำหรับประเทศไทยได้มีการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 มาตรา 3 ว่า ผู้สูงอายุ คือ ผู้ที่มีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

ผลการสำรวจผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ดำเนินการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557 ในเดือนมิถุนายน – สิงหาคม พ.ศ. 2557 โดยเก็บข้อมูลจากครัวเรือนตัวอย่าง จำนวน 83,880 ครัวเรือน ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ ผลการสำรวจพบว่า ประเทศไทยมีจำนวนและสัดส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ในปี 2537 มีจำนวนผู้สูงอายุคิดเป็นร้อยละ 6.8 ของประชากรทั้งประเทศ และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 9.4 ร้อยละ 10.7 ร้อยละ 12.2 ในปี 2545 2550 2554 ตามลำดับ

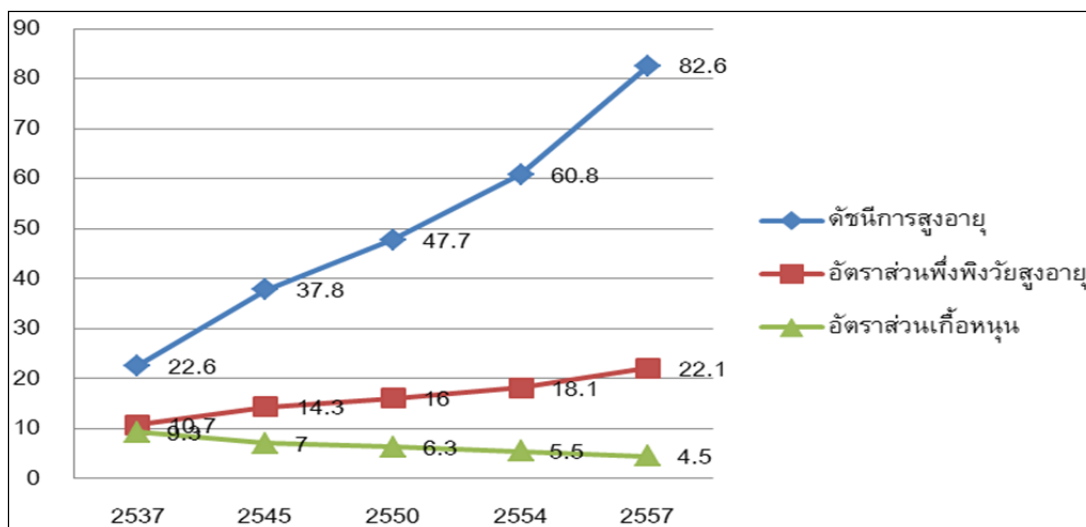
ผลการสำรวจครั้งนี้ พบว่า มีจำนวนผู้สูงอายุคิดเป็นร้อยละ 14.9 ของประชากรทั้งหมด จากจำนวนผู้สูงอายุทั้งสิ้น 10,014,705 คน เป็นชาย 4,514,815 และหญิง 5,499,890 คน หรือคิดเป็นชายร้อยละ 45.12 และหญิงร้อยละ 54.9

ตารางที่ 3 จำนวนและอัตราของผู้สูงอายุ พ.ศ. 2537 2545 2550 2554 และ 2557

ปีที่สำรวจ	จำนวนผู้สูงอายุ	อัตราผู้สูงอายุ ^{1/}
2537	4,011,854	6.8
2545	5,969,030	9.4
2550	7,020,959	10.7
2554	8,266,304	12.2
2557	10,014,705	14.9

หมายเหตุ: 1/ อัตราผู้สูงอายุ หมายถึง อัตราส่วนของผู้สูงอายุต่อประชากรทั้งสิ้น 100 คน

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, การสำรวจประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557 (กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชัน, 2558).

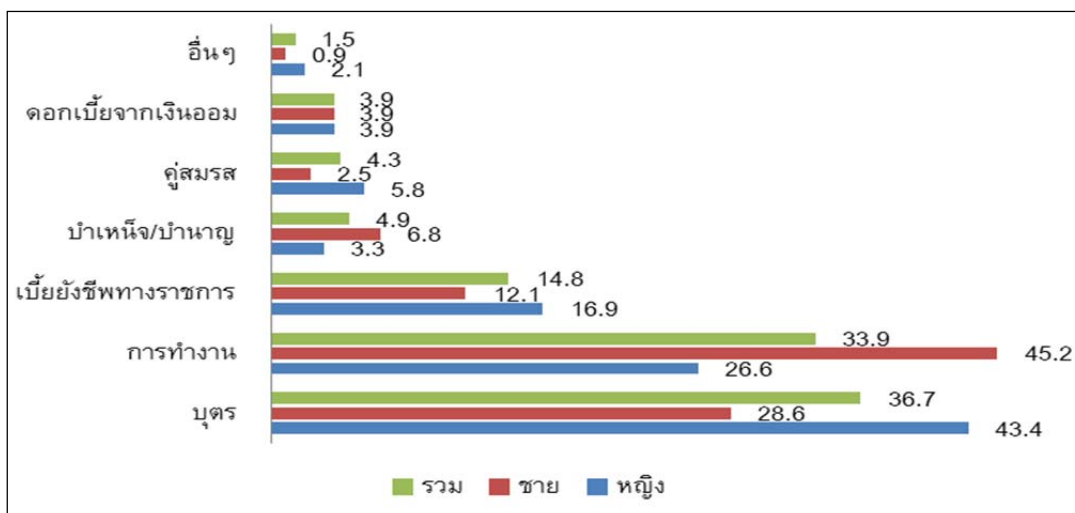

ภาพที่ 5 แนวโน้มดัชนีการสูงอายุ อัตราส่วนพึ่งพิงวัยสูงอายุ และอัตราส่วนเกือหนุน
ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, การสำรวจประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557 (กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น, 2558).

ดัชนีการสูงอายุ ของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คือ อัตราส่วนของผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) ต่อเด็ก (อายุต่ำกว่า 15 ปี) 100 คน จากร้อยละ 22.6 ในปี 2537 เป็นร้อยละ 82.6 ในปี 2557

อัตราส่วนพึ่งพิงวัยสูงอายุ คือ อัตราส่วนของผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) ต่อผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน (อายุ 15 – 59 ปี) 100 คน เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน จากร้อยละ 10.7 ในปี 2537 เป็นร้อยละ 18.1 ในปี 2554 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 22.3 ในปี 2557 หมายความว่า ประชากรวัยทำงาน 100 คน จะต้องรับภาระเลี้ยงดูผู้สูงอายุ 22 คน

อัตราส่วนเกือหนุน คือ อัตราส่วนของคนวัยทำงาน (อายุ 15 – 59 ปี) ต่อผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของการเกือหนุนที่จำนวนคนวันทำงานจะสามารถดูแลเกือหนุนผู้สูงอายุหนึ่งคน พบว่า อัตราส่วนเกือหนุนมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ 5.5 ในปี 2537 เป็นร้อยละ 7.0 ร้อยละ 6.3 และร้อยละ 5.5 (ในปี 2545 2550 และ 2554 ตามลำดับ) และในปี 2557 ลดลงเหลือร้อยละ 4.5 ซึ่งหมายความว่า คนวัยทำงาน 4 คน สามารถเลี้ยงดูผู้สูงอายุได้ 1 คน อันเป็นผลมาจากจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น และจำนวนคนวัยทำงานที่ลดลง

ภาพที่ 6 ร้อยละของผู้สูงอายุ จำแนกตามแหล่งรายได้หลัก
ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, การสำรวจประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557 (กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น, 2558).

การสำรวจพบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ (ร้อยละ 25.2) มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 20,000 – 39,999 บาท ร้อยละ 18.6 มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 40,000 – 59,999 บาท ร้อยละ 13.7 มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 100,000-299,999 บาท ผู้สูงอายุที่มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 300,000 บาทขึ้นไป มีร้อยละ 4.2 ในขณะที่ผู้มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 20,000 บาท มีร้อยละ 21.6 แหล่งรายได้หลักที่สำคัญหรือแหล่งรายได้หลักในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่ได้รับจากบุตร (ร้อยละ 36.7) รองลงมา คือ รายได้จากการทำงานของผู้สูงอายุเอง (ร้อยละ 33.9) จากเบี้ยยังชีพจากทางราชการ (ร้อยละ 14.8) จากเงินบำเหน็จ บำนาญ (ร้อยละ 4.9) จากคู่สมรส (ร้อยละ 4.3) และดอกเบี้ยจจากเงินออมที่ผู้สูงอายุได้เก็บออม จากการขายทรัพย์สินที่มีอยู่ (ร้อยละ 3.9)

จากการศึกษาแนวคิดผู้สูงอายุ สามารถสรุปได้ว่า ภาวะสูงอายุเป็นภาวะที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งเมื่อเข้าสู่ภาวะผู้สูงอายุแล้ว สิ่งที่จะตามมา ก็คือ ความสามารถในการดูแลช่วยเหลือตนเองลดลง เป็นหน้าที่ของบุตรหลานที่จะต้องดูแล และเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องจัดให้มีสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

แรงงานนอกระบบ

ความหมายของแรงงานนอกระบบ

แรงงานนอกระบบ หมายถึง ผู้มีงานทำที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง หรือไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงานเช่นเดียวกับแรงงานในระบบ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557: 22)

แรงงานในระบบ หมายถึง ผู้มีงานทำที่ได้รับความคุ้มครองหรือหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ของราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ครูใหญ่หรือครูโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ลูกจ้างของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ ลูกจ้างที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน และผู้มีงานทำที่ประกันตนตาม พรบ. ประกันสังคม มาตรา 33, 39 และ 40 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557: 22)

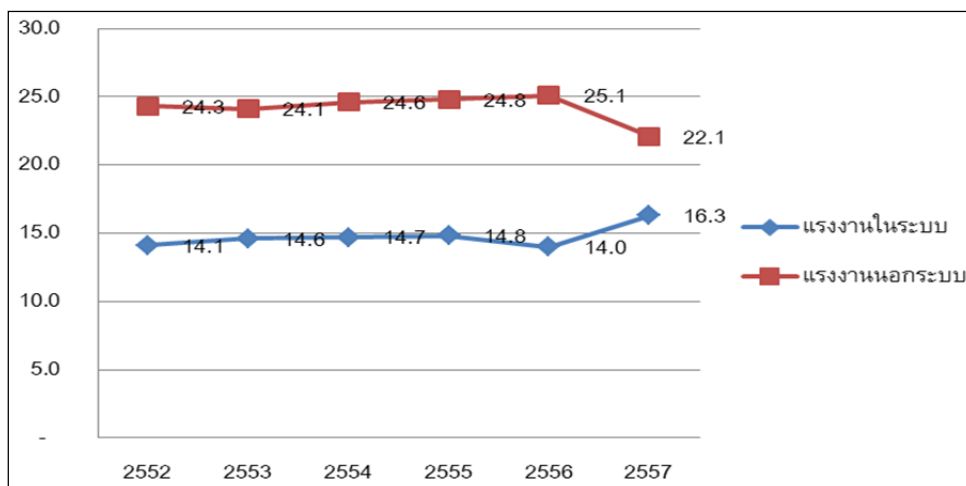
ผลการสำรวจแรงงานนอกระบบในประเทศไทย พ.ศ. 2557

จากการสำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2557 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแรงงานนอกระบบในไตรมาสที่ 3 เดือน กรกฎาคม – กันยายน พ.ศ. 2557 พบว่าจากผู้มีงานทำทั้งหมด 38.4 ล้านคน เป็นแรงงานนอกระบบ 22.1 ล้านคน หรือร้อยละ 57.6 และเป็นแรงงานในระบบ 16.3 ล้านคน หรือร้อยละ 42.4 จะเห็นว่า ผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบมีสัดส่วนมากกว่าแรงงานในระบบ

ตารางที่ 4 จำนวนแรงงานในระบบและนอกระบบ จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2552 – 2557

ผู้มีงานทำ (หน่วย: ล้านคน)	พ.ศ.					
	2552	2553	2554	2555	2556	2557
รวม	38.4	38.7	39.3	39.6	39.1	38.4
ชาย	20.9	20.9	21.1	21.4	21.3	20.9
หญิง	17.5	17.8	18.2	18.2	17.8	17.5
แรงงานในระบบ	14.1	14.6	14.7	14.8	14.0	16.3
ชาย	7.6	7.9	7.9	8.0	7.5	8.8
หญิง	6.5	6.7	6.7	6.8	6.5	7.5
แรงงานนอกระบบ	24.3	24.1	24.6	24.8	25.1	22.1
ชาย	13.2	13.0	13.2	13.4	13.8	12.1
หญิง	11.1	11.1	11.4	11.4	11.3	10.0

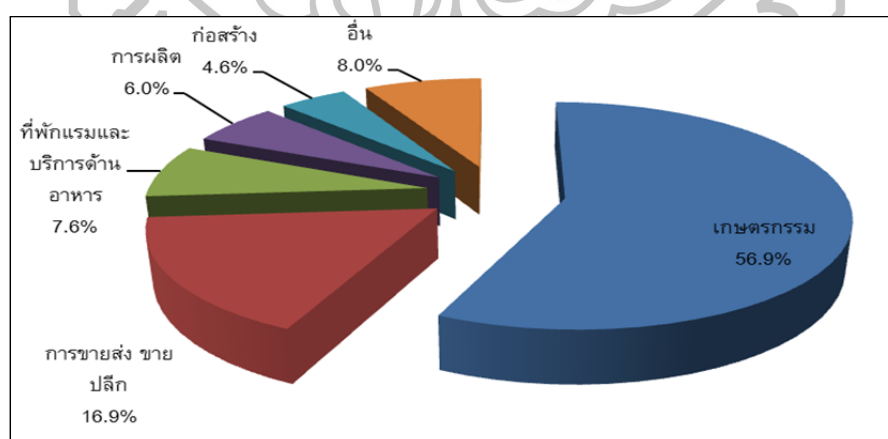
ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, **สรุปผลที่สำคัญการสำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2557** (กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น, 2557).

ภาพที่ 7 เปรียบเทียบจำนวนแรงงานในระบบและนอกระบบ พ.ศ. 2552 - 2557

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, **สรุปผลที่สำคัญการสำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2557** (กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น, 2557).

จากข้อมูลผลการสำรวจตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปี 2557 พบว่า จำนวนผู้ทำงานที่เป็นแรงงานนอกระบบมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2552 - 2556 แต่ในปี 2557 แรงงานนอกระบบลดลง (ร้อยละ 57.6) เนื่องจาก ในช่วงปี 2557 ที่ผ่านมานโยบายของภาครัฐที่ต้องการผลักดันผู้ทำงานในตลาดแรงงานจากผู้ทำงานที่เป็นแรงงานนอกระบบให้เข้าสู่ระบบ ซึ่งจะช่วยให้สามารถเข้าถึงสวัสดิการและผลตอบแทนที่ดีกว่าจากภาครัฐได้ง่ายกว่าการเป็นแรงงานนอกระบบ

ภาพที่ 8 ร้อยละของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอุตสาหกรรมที่สำคัญ พ.ศ. 2557

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, **สรุปผลที่สำคัญการสำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2557** (กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น, 2557).

ผู้ที่ทำงานเป็นแรงงานนอกระบบ ส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในสาขาเกษตรกรรม ร้อยละ 56.9 รองลงมาเป็นสาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน ร้อยละ 16.9 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ร้อยละ 7.6 สาขาการผลิต ร้อยละ 6.0 สาขาการก่อสร้าง ร้อยละ 4.6 ที่เหลือเป็นอุตสาหกรรมสาขาอื่นๆ

จากการศึกษาแนวคิดแรงงานนอกระบบ สามารถสรุปได้ว่า ผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบนั้นมีสัดส่วนมากกว่าผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานในระบบ ซึ่งเป็นผู้ทำงานแต่ไม่ได้รับความคุ้มครอง หรือไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน ทำให้ขาดความมั่นคงทางรายได้ยามชราภาพ ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้ในการยืนยันปัญหาการวิจัยและเป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาในครั้งนี้

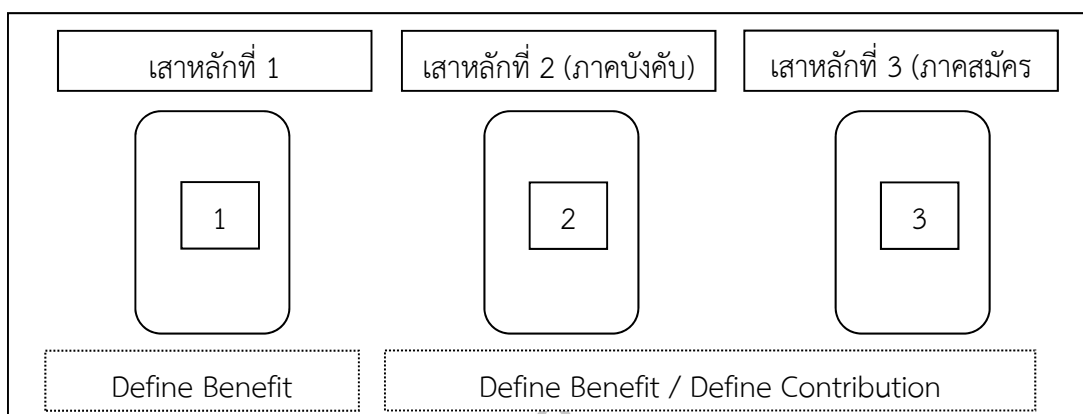
ระบบการออมเพื่อการเกษียณของไทย

ความหมายของระบบการออมเพื่อการเกษียณ

ระบบการออมเพื่อการเกษียณ หรือระบบบำนาญ หมายถึง ระบบการจัดการเพื่อจ่ายเงินสำหรับวัยเกษียณให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินเมื่อครบอายุเกษียณ และมีวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้แก่ผู้สูงอายุหลังเกษียณ มิให้มีมาตรฐานการดำรงชีพที่ตกต่ำเมื่อเข้าสู่ภาวะที่ไม่มีรายได้ นอกจากนี้ ยังอาจรวมถึงการจัดสิทธิประโยชน์อื่นเพิ่มเติมด้วย เช่น เงินช่วยเหลือกรณีทุพพลภาพ เจ็บป่วย และเงินช่วยเหลือทายาทในกรณีผู้มีสิทธิรับเงินบำนาญ เป็นต้น (กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ, 2556)

ระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุตามหลักสากล

ธนาคารโลก (World Bank) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุ หรือระบบบำเหน็จบำนาญ เพื่อทำให้เกิดความมั่นคงทางสังคมของประเทศ ที่เรียกว่า “สามเสาหลักของระบบเงินออมเพื่อวัยเกษียณ” (Three Pillars หรือ The Multi Pillar of Old Age Security) โดยยึดหลักการสร้างระบบบำนาญสมดุลและสามารถรองรับภาระในอนาคตที่จะต้องเลี้ยงดูผู้เกษียณอายุได้ในระดับที่เหมาะสมและไม่เพิ่มภาระภาษีให้กับประชาชนของประเทศ ขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างรายได้ของประเทศโดยใช้เงินออมของคนในประเทศเป็นตัวขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการลงทุน

ภาพที่ 9 สามเสาหลักของระบบเงินออมเพื่อวัยเกษียณ
ที่มา: กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ, ระบบการออมเพื่อการเกษียณ, เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.gpf.or.th/thai2013/index.asp>.

สามารถสรุปรายละเอียดของสามเสาหลักของระบบเงินออมเพื่อวัยเกษียณตามหลักสากลได้ดังนี้

ตารางที่ 5 สรุปรายละเอียดสามเสาหลักของระบบเงินออมเพื่อวัยเกษียณ

เสาหลักต้นที่	รูปแบบของระบบการออม	รายละเอียด
เสาหลักต้นที่ 1 (Pillar 1)	เป็นระบบบำนาญภาคบังคับที่รัฐบาลของแต่ละประเทศจัดให้แก่ ประชาชน เรียกว่า Pay-as-you-go (PAYG)	จะกำหนดผลประโยชน์ที่จะจ่ายให้สมาชิกแน่นอน (Defined Benefit) จนกระทั่งเสียชีวิตโดยจ่ายจากเงินภาษีที่เก็บจากประชาชนมาจัดสรรเป็นงบประมาณ เพื่อสร้างหลักประกันเพื่อการชราภาพพื้นฐานของประเทศ ซึ่งกำหนดผลประโยชน์ขั้นต่ำของรายได้ให้เพียงพอแก่การยังชีพที่ควรจะต้องไม่ต่ำกว่าเส้นความยากจ (Poverty Line)
เสาหลักต้นที่ 2 (Pillar 2)	เป็นระบบเงินออมภาคบังคับ (Mandatory System)	รัฐบาลบังคับให้ประชาชนออมขณะทำงาน อาจบริหารโดยเอกชนหรือหน่วยงานอิสระของรัฐ มีเงินกองทุนและมีการส่งเงินสะสมของสมาชิกและมีการสมทบจากนายจ้างเข้ากองทุนในบัญชีของสมาชิกแต่ละคน (Individual Account) ส่วนใหญ่จะกำหนดให้มีการนำส่งเงินสะสมเข้ากองทุนใน

ตารางที่ 5 สรุปรายละเอียดสามเสาหลักของระบบเงินออมเพื่อวัยเกษียณ (ต่อ)

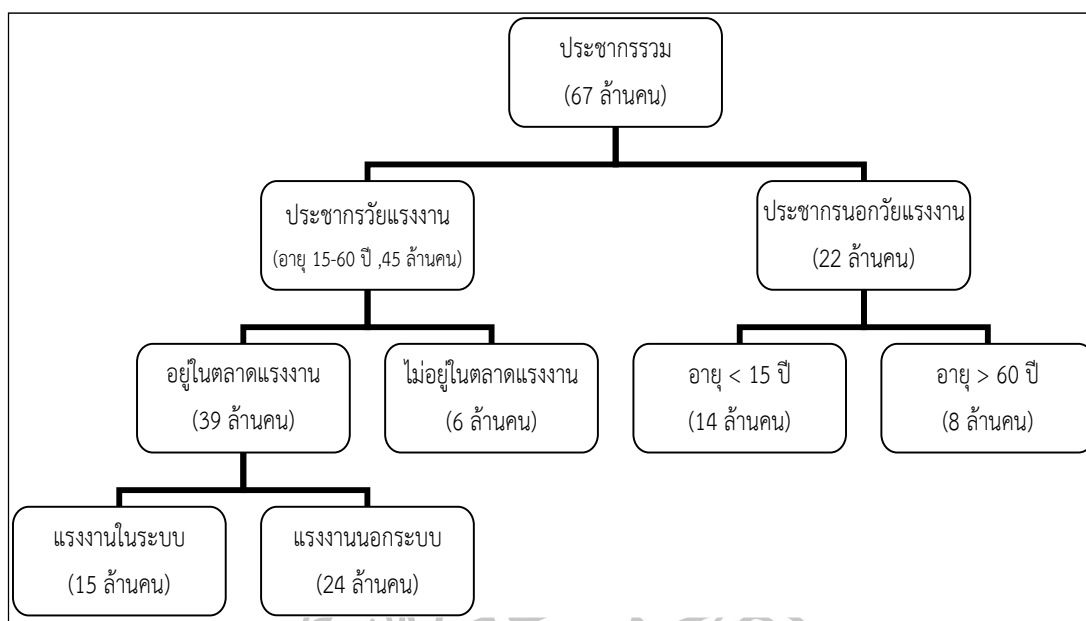
เสาหลักต้นที่	รูปแบบของระบบการออม	รายละเอียด
		อัตราที่แน่นอน (Defined Contribution) มีวัตถุประสงค์ที่จะยกระดับรายได้ของผู้เกษียณให้สูงกว่าเส้นความยากจนเพื่อให้มีรายได้ที่ดีขึ้นตามมาตรฐานการดำรงชีวิตอย่างปกติ
เสาหลักต้นที่ 3 (Pillar 3)	เป็นระบบการออมภาคสมัครใจ (Voluntary System) และรัฐบาลให้การส่งเสริม	มีการบริหารโดยภาคเอกชน มีเงินกองทุนและมีการส่งเงินสะสมของสมาชิกในจำนวนที่แน่นอน (Defined Contribution) ในบางกรณีจะมีเงินสมทบจากนายจ้างเข้ากองทุนในบัญชีของแต่ละคน โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้ออมมีทางเลือกในการออมเงินไว้ใช้ในยามเกษียณมากขึ้น มีความเพียงพอของเงินออมในการดำรงชีวิตในอนาคต ในการเข้าถึงความสะดวกสบายและการดูแลสุขภาพพยาบาลที่สูงกว่ามาตรฐาน

ที่มา: กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ, ระบบการออมเพื่อการเกษียณ, เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.gpf.or.th/thai2013/index.asp>.

โครงสร้างประชากร

ในประเทศไทย ภาครัฐได้มีความพยายามในการจัดระบบบำเหน็จบำนาญให้มีความเหมาะสมและครอบคลุมประชาชนวัยแรงงานทุกกลุ่มอาชีพ ซึ่งหากพิจารณาโครงสร้างประชากรตามภาพที่ 10 จะเห็นว่า ประเทศไทยมีจำนวนประชาชนทั้งสิ้น 67 ล้านคน ประกอบด้วย ประชากรวัยแรงงานหรือผู้ที่มีอายุระหว่าง 15 – 60 ปี จำนวน 45 ล้านคน และประชากรที่ไม่อยู่ในวัยแรงงานหรือผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปีหรือสูงกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวนรวม 22 ล้านคน ซึ่งภาครัฐได้จัดให้มีสวัสดิการด้านสุขภาพแบบถ้วนหน้าและระบบการออมเพื่อการชราภาพสำหรับประชาชนวัยแรงงาน 45 ล้านคน ดังกล่าว โดยแบ่งออกเป็น ผู้ที่อยู่ในตลาดแรงงานจำนวน 39 ล้านคน ในจำนวนนี้มีประชาชนที่เป็นแรงงานในระบบ (ผู้ที่มีรายได้ประจำมีเงินเดือนที่แน่นอน หรือเรียกว่า “มนุษย์เงินเดือน”) ซึ่งได้แก่ ข้าราชการ พนักงานของบริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ รวมถึงพนักงานและลูกจ้างตามสัญญาจ้าง ในหน่วยงานราชการรวมจำนวน 15 ล้านคน และแรงงานนอกระบบ (ผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระ มีรายได้ไม่แน่นอน) จำนวน 24 ล้านคน ซึ่งได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และ

ผู้รับจ้างทั่วไป เป็นต้น นอกจากนี้ ในกลุ่มผู้ที่อยู่ในวัยแรงงาน มีบางส่วนที่ไม่อยู่ในตลาดแรงงาน เช่น อยู่ระหว่างศึกษาเล่าเรียนไม่ได้ทำงาน หรือเป็นผู้ทุพพลภาพ รวมจำนวน 6 ล้านคน (ปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, 2555: 1)

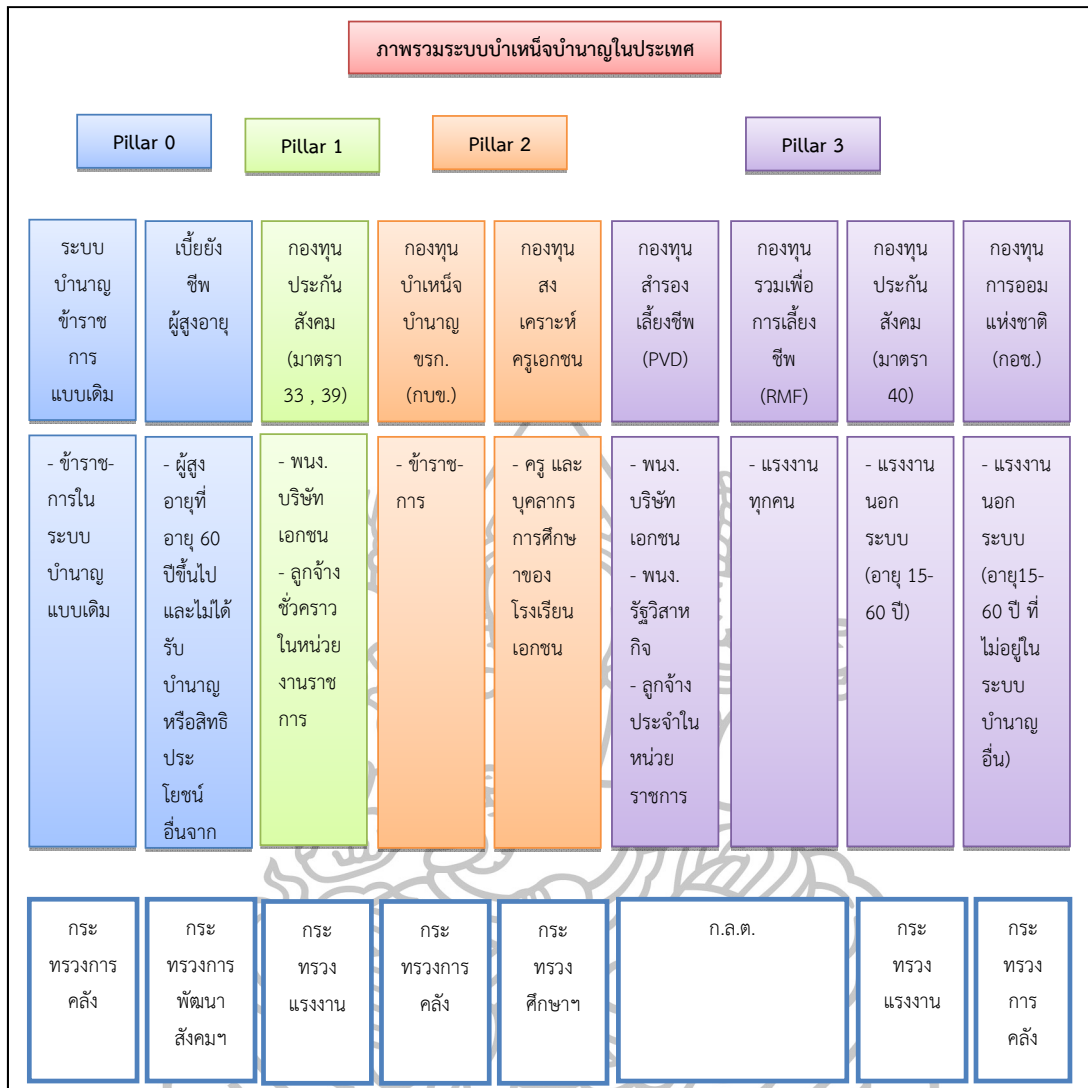

ภาพที่ 10 โครงสร้างประชากร

ที่มา: สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, ระบบบำเหน็จบำนาญของไทย, เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงจาก <http://www.fpo.go.th/S-I/Source/Article/Article146.pdf>.

ระบบบำเหน็จบำนาญของไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันและการกำกับดูแล

ระบบบำเหน็จบำนาญของไทยในปัจจุบันมีหลายรูปแบบ ทั้งแบบถ้วนหน้า แบบบังคับ และแบบสมัครใจ โดยแบ่งออกเป็น 4 สาขาหลัก (สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, 2555) ตามรูปภาพที่ 11 ได้แก่

ภาพที่ 11 ภาพรวมระบบบำเหน็จบำนาญของไทย

ที่มา: สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, ระบบบำเหน็จบำนาญของไทย, เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงจาก <http://www.fpo.go.th/S-I/Source/Article/Article146.pdf>

1. เสาหลักที่ 0 (Pillar 0) คือ สวัสดิการขั้นพื้นฐาน เป็นระบบการคุ้มครองดูแลจากภาครัฐ ใช้เงินงบประมาณจากภาษีของประชาชน และผู้ที่ได้รับความคุ้มครองไม่ต้องมีส่วนร่วมในการออม เพื่อให้ได้รับสวัสดิการจากภาครัฐ ซึ่งสวัสดิการภายใต้เสาหลักนี้ประกอบด้วย

1.1 บำเหน็จบำนาญข้าราชการแบบเดิม (Old Civil Service Pensions) เป็นสวัสดิการสำหรับข้าราชการ โดยกำหนดให้ข้าราชการที่มีอายุราชการตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 25 ปี ได้รับบำเหน็จ และข้าราชการที่มีอายุราชการตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป หรือมีอายุครบ 50 ปีบริบูรณ์ ได้รับบำนาญ

หรือจะเลือกรับบำเหน็จก็ได้ โดยบำนาญในระบบนี้คำนวณจากเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณเวลาราชการ และหาร 50 และบำเหน็จคำนวณจากเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณเวลาราชการ

1.2 เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ (Old-Age Allowance) ครอบคลุมประชาชนสัญชาติไทยที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ไม่ได้รับสวัสดิการหรือประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ และจะต้องมาลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย โดยรัฐให้เบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนในอัตราที่เพิ่มขึ้นตามช่วงอายุของประชาชนผู้มีสิทธิ โดยผู้ที่อายุ 60 – 69 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพเดือนละ 600 บาท ผู้ที่อายุ 70 – 79 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพเดือนละ 700 บาท ผู้ที่อายุ 80 – 89 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพเดือนละ 800 บาท และผู้ที่อายุ 90 ปีขึ้นไป จะได้รับเบี้ยยังชีพเดือนละ 1,000 บาท

2. เสาหลักที่ 1 (Pillar 1) เป็นหลักประกันทางสังคมที่รัฐจัดให้แก่แรงงานในระบบ เพื่อสร้างหลักประกันและความมั่นคงในการดำรงชีวิตหลังเกษียณในระดับพื้นฐานเป็นการออมภาคบังคับซึ่งประกอบด้วย

กองทุนประกันสังคม (Social Security Fund) อยู่ภายใต้ระบบบำเหน็จบำนาญ เสาหลักที่ 1 นี้ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ครอบคลุมแรงงานในระบบตามมาตรา 33 และ 39 ของกฎหมายดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วย ลูกจ้างที่มีอายุ 15 – 60 ปี รวมถึงผู้ที่อายุเกิน 60 ปีแต่ยังได้รับการจ้างให้ทำงานต่อ และผู้ที่ออกจากงานก่อนอายุ 60 ปีแต่ยังคงส่งเงินเข้ากองทุนประกันสังคม โดยกำหนดให้มีการส่งเงินออมร่วมกัน 3 ฝ่าย คือ ลูกจ้าง นายจ้าง และรัฐบาล ซึ่งเงินทั้งหมดจะถูกนำมาบริหารรวมกันและกำหนดประโยชน์ตอบแทนที่แน่นอน (Defined Benefit) หรือเรียกว่าเป็นการออมเพื่อการชราภาพแบบเฉลี่ยทุกซ์เฉลี่ยสุข

กองทุนประกันสังคมมีการบริหารจัดการโดยสำนักงานประกันสังคม (Social Security Office: SSO) สังกัดกระทรวงแรงงาน และเงินที่ส่งเข้ากองทุนในส่วนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการชราภาพมาจาก 3 ฝ่าย คือ ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนส่งเงินเข้ากองทุนร้อยละ 3 ของค่าจ้าง นายจ้างสมทบร้อยละ 3 ของค่าจ้าง และรัฐบาลสมทบให้อีกร้อยละ 1 ของค่าจ้าง และสำหรับประโยชน์ตอบแทนด้านการชราภาพนั้น ผู้ประกันตนจะได้รับเมื่ออายุครบ 55 ปีบริบูรณ์ (รวมถึงกรณีเสียชีวิตและทุพพลภาพ) โดยผู้ประกันตนที่ส่งเงินเข้ากองทุนเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 180 เดือนหรือ 15 ปี จะได้รับบำนาญตลอดชีพ ซึ่งคำนวณโดยนำเงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้ายคูณด้วยร้อยละ 20 (บวกจำนวนร้อยละที่เพิ่มให้อีกร้อยละ 1.5 ต่อปีหากส่งเงินสมทบเกิน 180 เดือน) นอกเหนือจากนี้ จะได้รับบำเหน็จ โดยหากผู้ประกันตนส่งเงินไม่ถึง 12 เดือน จะได้รับในส่วนที่เป็นเงินออมของตนเท่านั้น หากส่งเงินเกิน 12 เดือน จะได้รับเงินในส่วนของผู้ประกันตน ส่วนของนายจ้าง และผลประโยชน์ตอบแทนประจำปี เช่นเดียวกับดอกเบี๋ยธนาคาร

3. เสาหลักที่ 2 (Pillar 2) เป็นการออมภาคบังคับ (Compulsory Savings) เพื่อให้แรงงานได้มีรายได้หลังเกษียณ เมื่อรวมกับ Pillar 1 แล้ว อยู่ในระดับที่เพียงพอต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ที่ร้อยละ

50 – 60 ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย โดยมีระบบบัญชีรายบุคคล สมาชิกจะได้รับผลประโยชน์ตามความสามารถในการส่งเงินออม (Defined Contribution) ในประเทศไทยมีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) และกองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) เป็นกองทุนการออมภาคบังคับสำหรับข้าราชการที่เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม 2540 และข้าราชการที่เข้าทำงานก่อนหน้านี้ที่เลือกเข้าเป็นสมาชิก กบข. การส่งเงินเข้ากองทุนมาจาก 2 ฝ่าย คือ สมาชิกส่งเงินร้อยละ 3 – 15 ของเงินเดือน และรัฐบาลสมทบให้ร้อยละ 3 ของเงินเดือนในฐานะนายจ้าง และเมื่อข้าราชการที่เป็นสมาชิก กบข. เกษียณอายุหรือพ้นสภาพการเป็นข้าราชการจะได้รับเงินก้อนจาก กบข. เป็นจำนวนเงินทั้งหมดในบัญชีของสมาชิก ประกอบด้วย เงินจากสมาชิกและรัฐบาลที่ส่งเข้ากองทุน รวมถึงผลตอบแทนจากการที่ กบข. นำเงินดังกล่าวไปลงทุน ซึ่ง กบข. ได้กำหนดแผนการลงทุน 4 แผนแตกต่างกันตามความเสี่ยงให้สมาชิกเลือก ในขณะที่เดียวกันสมาชิกดังกล่าวจะได้รับเงินบำนาญจากงบประมาณแผ่นดินด้วยเป็นจำนวนเท่ากับเงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้ายคูณเวลาราชการหาร 50 แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 70 ของเงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย

3.2 กองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เป็นกองทุนการออมภาคบังคับสำหรับครู ผู้อำนวยการ และบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชน เพื่อให้สมาชิกได้สะสมเงินออมมีทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ และได้รับสวัสดิการอื่นๆ โดยกำหนดให้สมาชิกส่งเงินสะสมร้อยละ 3 ของเงินเดือน นายจ้างสมทบให้ร้อยละ 3 ของเงินเดือน รัฐบาลสมทบให้ร้อยละ 6 ของเงินเดือน และสมาชิกจะได้รับบำเหน็จรวมทั้งสวัสดิการต่างๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล และค่าการศึกษาบุตร เป็นต้น นอกจากนี้ การนำเงินกองทุนสงเคราะห์ไปลงทุนหรือหาประโยชน์ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน

4. เสาหลักที่ 3 (Pillar 3) เป็นการออมภาคสมัครใจ (Voluntary Savings) เพื่อให้แรงงานที่มีความสามารถออมเงินและต้องการเพิ่มรายได้หลังเกษียณเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเพิ่มเติมจาก Pillar 1 และ Pillar 2 โดยมีนโยบายการลงทุนที่เปิดโอกาสให้สมาชิกมีหลายทางเลือกในการลงทุน (Employee's Choices) มีการกำหนดอัตราการจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน (Defined Contribution) และบริหารจัดการลงทุนโดยภาคเอกชน ประชาชนทั่วไปสามารถออมเงินเพื่อการเกษียณอายุได้ผ่านช่องทางต่างๆ ดังนี้

4.1 กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (Provident Fund: PVD) เป็นกองทุนการออมแบบผูกพันระยะยาว (Contractual Savings) เพื่อการเกษียณอายุสำหรับบุคคลทั่วไป รวมถึงพนักงานรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างประจำส่วนราชการ บริหารจัดการกองทุนโดยเอกชน ตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2530 กำหนดให้มีการส่งเงินเข้ากองทุนจาก 2 ฝ่าย คือ ลูกจ้างส่งเงินสะสมร้อยละ 2 – 15 ของเงินเดือน และนายจ้างสมทบให้ไม่น้อยกว่าที่ลูกจ้างสะสม ซึ่งลูกจ้างจะได้รับประโยชน์ตอบแทนเป็นเงินก้อนในจำนวนเท่ากับเงินสะสม เงินสมทบ และผลตอบแทนของเงินดังกล่าว นอกจากนี้ ลูกจ้างยัง

ได้ประโยชน์จากการนำเงินสะสมมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด และนายจ้างสามารถนำเงินสมทบที่ส่งเข้ากองทุนมาคิดเป็นรายจ่ายในการคำนวณภาษีด้วย

4.2 กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund: RMF) เป็นกองทุนรวมประเภทหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการออมและการลงทุนระยะยาวเพื่อใช้ในยามเกษียณอายุ โดยผู้ลงทุนจะต้องซื้อหน่วยลงทุนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ของเงินได้ในแต่ละปีหรือไม่ต่ำกว่าปีละ 5,000 บาท (แล้วแต่ว่าจำนวนใดจะต่ำกว่า) อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง (ยกเว้นปีที่ไม่มีเงินได้) ซึ่งผู้ซื้อหน่วยลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยกำหนดให้เงินลงทุนใน RMF ไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามที่จ่ายจริงไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ในแต่ละปี และเมื่อรวมกับเงินสะสมเข้า PVD หรือ กบข. แล้ว ต้องไม่เกิน 500,000 บาทต่อปี เมื่อครบกำหนดเงื่อนไขไถ่ถอนหน่วยลงทุน ซึ่งจะไถ่ถอนได้เมื่อผู้ลงทุนมีอายุไม่น้อยกว่า 55 ปี และลงทุนมาไม่น้อยกว่า 5 ปีนับตั้งแต่วันที่ลงทุนครั้งแรก เงินที่ได้รับจากการไถ่ถอนนี้จะได้รับยกเว้นภาษีทั้งจำนวน

4.3 กองทุนประกันสังคมสำหรับแรงงานนอกระบบตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ได้มีการปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์การส่งเงินเข้ากองทุนและประโยชน์ตอบแทน และเริ่มใช้หลักเกณฑ์ใหม่เมื่อเดือนพฤษภาคม 2554 การประกันตนในกรณีนี้ ประกอบด้วยทางเลือกการออม 2 รูปแบบ คือ แบบที่ 1 เป็นการออมที่มีการส่งเงินเข้ากองทุน 100 บาทและไม่มีการออมในส่วนของการชราภาพ โดยผู้ประกันตนส่งเงิน 70 บาท และรัฐสมทบให้ 30 บาท โดยจะได้รับสิทธิประโยชน์ 3 กรณี คือ เงินทดแทนการขาดรายได้เมื่อเจ็บป่วย (เมื่อนอนโรงพยาบาลเป็นผู้ป่วยในตั้งแต่ 2 วันขึ้นไป จะได้รับเงินชดเชย 200 บาทต่อวัน ไม่เกิน 20 วันต่อปี) เงินทดแทนเมื่อขาดรายได้เมื่อทุพพลภาพ (รับเงินทดแทนการขาดรายได้ 500 - 1,000 บาท เป็นเวลานาน 15 ปี) และเงินค่าทำศพ (20,000 บาท ต่อราย) แบบที่ 2 เป็นการออมที่มีการส่งเงินเข้ากองทุน 150 บาท และมีการออมในส่วนของการชราภาพ โดยผู้ประกันตนส่งเงิน 100 บาท และรัฐสมทบให้ 50 บาท ซึ่งผู้ประกันตนจะได้รับสิทธิประโยชน์ 4 กรณี คือ สิทธิประโยชน์ 3 กรณีข้างต้นและบำเหน็จชราภาพ โดยเมื่อผู้ประกันตนอายุครบ 60 ปีจะได้รับเงินก้อนตามจำนวนเงินออมที่ส่งเข้ากองทุนรวมกับเงินที่รัฐสมทบให้และดอกเบี้ยของเงินดังกล่าว

4.4 กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) เป็นกองทุนการออมเพื่อการชราภาพสำหรับแรงงานนอกระบบ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ.2554 มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิกและเป็นหลักประกันการให้ประโยชน์ตอบแทนในรูปบำนาญเมื่อสมาชิกสิ้นสมาชิกภาพ

ความครอบคลุมของระบบบำเหน็จบำนาญของไทยในปัจจุบัน

หากพิจารณาความครอบคลุมของระบบบำเหน็จบำนาญ จะเห็นว่า ระบบบำเหน็จบำนาญที่มีอยู่ได้ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่ม โดยนอกเหนือจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่ทุกคนมีสิทธิเข้าร่วมแล้ว ผู้ที่ทำงานในส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีหลักประกันด้านการชราภาพภายใต้ระบบ

บำเหน็จบำนาญข้าราชการแบบเดิม กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามแต่กรณี ในส่วนของแรงงานในระบบ เช่น พนักงานบริษัทเอกชนได้รับความคุ้มครองให้ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และมีหลักประกันด้านการชราภาพภายใต้กองทุนประกันสังคม และ/หรือกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และสำหรับแรงงานนอกระบบก็ได้รับการดูแลให้ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเช่นเดียวกัน รวมถึงกองทุนประกันสังคมและกองทุนการออมแห่งชาติ (สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, 2555: 8)

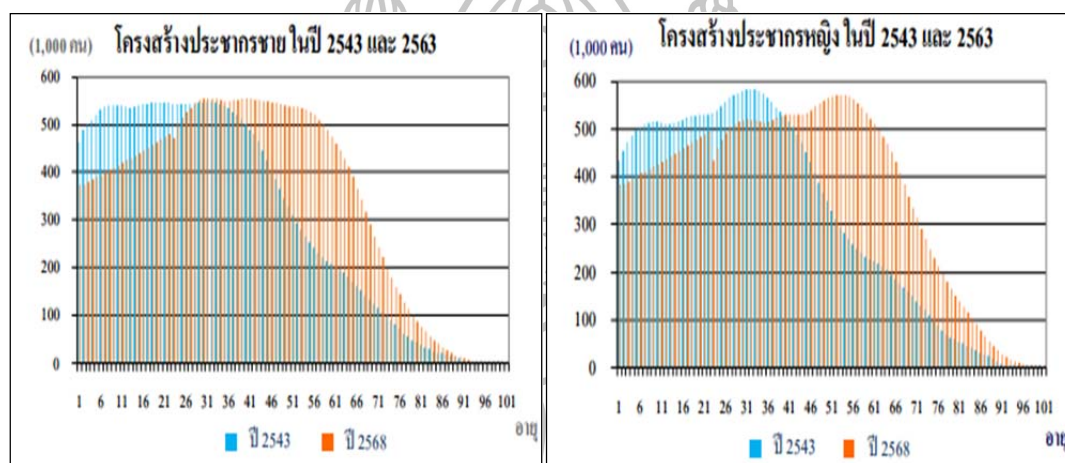
	ข้าราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	แรงงานในระบบ	แรงงานนอกระบบ
Pillar 0	ระบบบำนาญแบบเดิม (ข้าราชการ)	เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
Pillar 1		กองทุนประกันสังคม (มาตรา 33 และ 39)	
Pillar 2	กบข. (ข้าราชการ)		
Pillar 3	กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (พนักงานรัฐวิสาหกิจ)	กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	กองทุนประกันสังคม (มาตรา 40)
	กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ กอช.

ภาพที่ 12 ความครอบคลุมของระบบบำเหน็จบำนาญของไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน
ที่มา: สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, ระบบบำเหน็จบำนาญของไทย, เข้าถึงเมื่อ 2
กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงจาก <http://www.fpo.go.th/S-l/Source/Article/Article146.pdf>

แม้ว่าระบบบำเหน็จบำนาญของไทยจะครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่มทั้งแรงงานในระบบและนอกระบบ แต่ยังมีปัญหาในด้านโครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนแปลงไป ความเพียงพอของรายได้หลังเกษียณของประชาชน และการตระหนักถึงความสำคัญของการออมเพื่อการชราภาพ รวมถึงการเข้าถึงช่องทางการออมระยะยาวของประชาชนแต่ละกลุ่ม ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอายุของประชากรที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ภาครัฐต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการดูแลผู้สูงอายุ ประเทศไทยกำลังประสบกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและได้เข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอายุขัยเฉลี่ย (อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิด หรือ Life Expectancy at Birth) ของคนไทย พบว่า ประชากรชายมีอายุขัยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 70 ปี ในปี 2555 เป็น 73 ปี ในปี 2563 และประชากรหญิงมีอายุขัยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 76 ปี ในปี

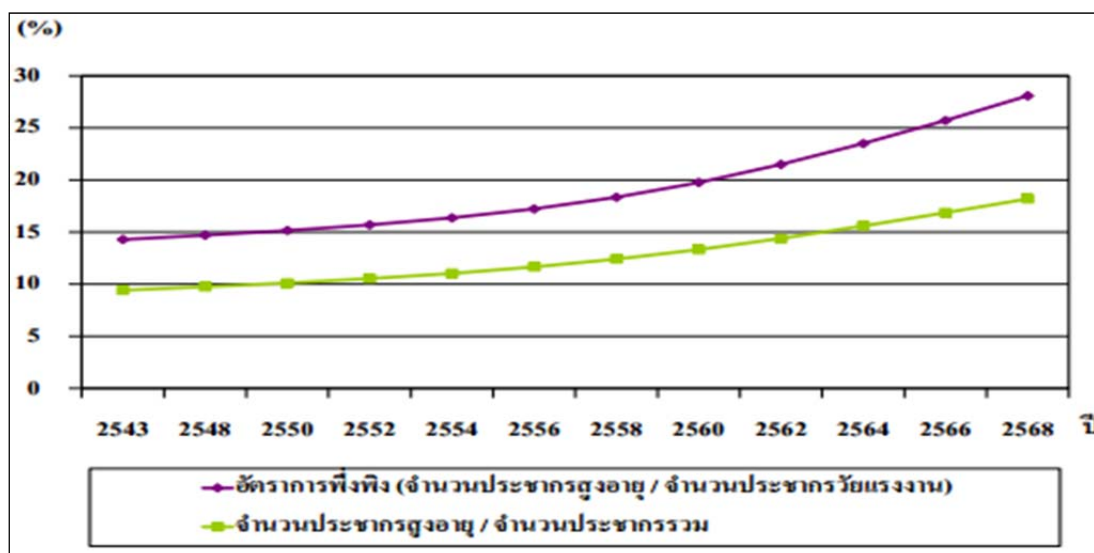
2555 เป็น 80 ปี ในปี 2563 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล อ้างถึงใน สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, 2555: 9) โดยอายุขัยเฉลี่ยในปัจจุบันของไทยสูงเป็นอันดับที่ 4 ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน รองจาก สิงคโปร์ บรูไน และมาเลเซีย ซึ่งประชากรมีอายุขัยเฉลี่ยเท่ากับ 82 ปี 78 ปีและ 74 ปี ตามลำดับ (World Population Data Sheet อ้างถึงใน สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, 2555: 9) ประกอบกับภาพที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ประชากรไทยทั้งชายและหญิงมีแนวโน้มที่จะมีอายุยืนยาวมากขึ้น โดยมีจำนวนผู้ที่อายุ 40 ปีขึ้นไปเพิ่มสูงขึ้นมากในช่วง 25 ปีระหว่างปี 2543 และ 2568 ขณะที่จำนวนผู้ที่อยู่ในวัยเด็กและวัยเริ่มต้นทำงานลดน้อยลง

ภาพที่ 13 โครงสร้างอายุของประชากรชายและหญิงในประเทศไทยในปี 2543 และ 2568 ที่มา: สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, ระบบบำนาญบำนาญของไทย, เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงจาก <http://www.fpo.go.th/S-l/Source/Article/Article146.pdf>

หากพิจารณาในรายละเอียด จากภาพที่ 13 ซึ่งเป็นประมาณการอัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยสูงอายุ โดยองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization: ILO) จะเห็นว่าภายในระยะเวลา 25 ปีดังกล่าว สัดส่วนประชากรวัยสูงอายุ (ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป) ต่อประชากรรวมเพิ่มขึ้นเกือบ 2 เท่า จากร้อยละ 9.43 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 18.21 ในปี 2568 หรืออธิบายได้ว่า ในจำนวนประชากร 100 คน จะมีผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้นจาก 9 คนในปี 2543 เป็น 18 คนในอีก 25 ปี ขณะเดียวกันอัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุต่อประชากรวัยทำงาน (ผู้ที่มีอายุ 15 – 60 ปี) หรือ Elderly Dependency Ratio เพิ่มขึ้น 2 เท่าเช่นกัน จากร้อยละ 14.30 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 28.09 ในปี 2568 ซึ่งหมายความว่าในปี 2543 ประชากรวัยทำงาน 100 คน มีภาระต้องรับผิดชอบดูแลผู้สูงอายุ 14 คน ขณะที่ในอีก 25 ปีถัดมา ประชากร 100 คน ต้องรับภาระเพิ่มขึ้นในการดูแลผู้สูงอายุ 28 คน

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังที่กล่าว ส่งผลทำให้เกิดความเสี่ยงของภาครัฐที่จะต้องจัดสรรงบประมาณจำนวนมากเพื่อมาดูแลผู้สูงอายุ ขณะที่รายได้จากการจัดเก็บภาษีจากประชากรวัยทำงานจะลดลงตามจำนวนวัยทำงานที่มีแนวโน้มลดลง

ภาพที่ 14 ประมาณการอัตราการจัดหางานของประชากรวัยสูงอายุ
ที่มา: สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, ระบบบำเหน็จบำนาญของไทย, เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงจาก <http://www.fpo.go.th/S-I/Source/Article/Article146.pdf>

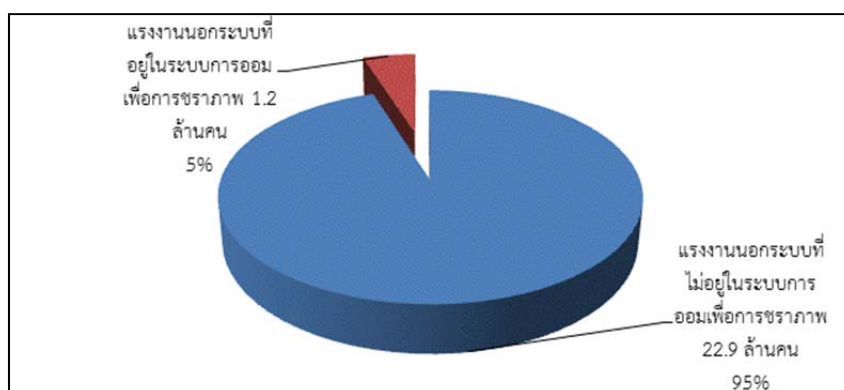
2. รายได้หลังเกษียณไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ จากการศึกษาของ Deloitte & Touche Consulting Group ประเทศไทย (งานวิจัยโครงการกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบข.); สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2548 อ้างถึงใน สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, 2555: 11) พบว่า รายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีพหลังเกษียณของคนไทยโดยมีชีวิตความเป็นอยู่ในระดับพื้นฐานหรืออัตราทดแทนรายได้หลังเกษียณ (Replacement Rate) ควรอยู่ที่ร้อยละ 50 – 60 ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย ซึ่งผู้ที่อยู่ในระบบบำเหน็จบำนาญเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ได้แก่ข้าราชการทั้งที่อยู่ในระบบบำนาญแบบเดิม (Pillar 0) และที่เป็นสมาชิก กบข. (Pillar 2) ที่จะมีรายได้หลังเกษียณร้อยละ 50 – 70 ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย (กระทรวงแรงงาน อ้างถึงใน สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, 2555: 11) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่เพียงพอต่อการดำรงชีพขั้นพื้นฐาน ขณะที่แรงงานในระบบที่เป็นผู้ประกันตนในกองทุนประกันสังคม (Pillar 1) จะมีรายได้หลังเกษียณโดยเฉลี่ยแล้วเพียงร้อยละ 38 ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย (ค่าจ้างที่นำมาคำนวณบำนาญขั้นต่ำ 1,650 บาทต่อเดือน สูงสุดไม่เกิน 15,000 บาทต่อเดือน) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาก ทำให้ประชาชนกลุ่มนี้มีความเสี่ยงที่จะอยู่ในภาวะยากจนในช่วงวัยชราหากไม่มีการออมเพิ่มเติมในระหว่างวัยทำงาน

อัตรารายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีพหลังเกษียณเท่ากับ 50% ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย	
กลุ่มผู้รับบำนาญ	บำนาญที่ได้รับ (% ต่อเงินเดือนเดือนสุดท้าย)
ข้าราชการ (ระบบบำนาญแบบเดิมและสมาชิก กอช.)	50-70%
แรงงานในระบบ (ผู้ประกันตนกองทุนประกันสังคม)	38%
แรงงานนอกระบบ (ผู้ประกันตนกองทุนประกันสังคม)	รับเงินก้อนตามที่ยอมบำนาญ

ภาพที่ 15 อัตราทดแทนรายได้ (Relacement Rate)

ที่มา: สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, ระบบบำนาญบำนาญของไทย, เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงจาก <http://www.fpo.go.th/S-l/Source/Article/Article146.pdf>

3. การมีส่วนร่วมในระบบการออมเพื่อการชราภาพของแรงงานนอกระบบน้อยมาก ปัจจุบันแรงงานนอกระบบ 24 ล้านคน สามารถมีหลักประกันทางสังคมด้านการชราภาพ โดยเข้าเป็นผู้ประกันตนในกองทุนประกันสังคม ตามมาตรา 40 ของกฎหมายว่าด้วย ประกันสังคม ซึ่งจะได้รับบำนาญชราภาพเมื่ออายุครบ 60 ปีดังที่กล่าว จากภาพที่ 16 จะเห็นว่า มีแรงงานนอกระบบจำนวนเพียง 1.2 ล้านคน ที่เข้าเป็นผู้ประกันตน หรือคิดเป็นร้อยละ 5 ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด จึงเหลืออีก 22.9 ล้านคน หรือร้อยละ 95 ที่ไม่ได้เข้ามาอยู่ในระบบประกันสังคมด้านการชราภาพ ซึ่งภาครัฐจำเป็นต้องส่งเสริมให้ประชาชนกลุ่มนี้เห็นความสำคัญของการออมเงินเพื่อใช้ในยามชราและสนับสนุนให้มีการเข้าถึงช่องทางการออมที่เหมาะสมด้วย

ภาพที่ 16 การเข้าร่วมในระบบการออมเพื่อการชราภาพของแรงงานนอกระบบ
ที่มา: สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์, ระบบบำนาญรัฐบาลของไทย, เข้าถึงเมื่อ 2
กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงจาก <http://www.fpo.go.th/S-l/Source/Article/Article146.pdf>

พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554

รัฐบาลได้จัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ หรือ กอช. เป็นกองทุนการออมเพื่อวัยสูงอายุที่
ให้สิทธิประชาชนสัญชาติไทยเข้าเป็นสมาชิกระบบบัญชีรายบุคคล โดยกองทุนเป็นนิติบุคคล ไม่เป็น
ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ เพราะปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีระบบการออมเพื่อการชราภาพที่ครอบคลุม
ภาคแรงงานทุกประเภทได้อย่างทั่วถึง ซึ่งยังมีแรงงานส่วนใหญ่ของประเทศที่ไม่ได้รับความคุ้มครองเพื่อ
การชราภาพ และแรงงานเหล่านี้มีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ในความยากจนในวัยสูงอายุ เพราะไม่มีช่องทาง
ให้เข้าถึงเครื่องมือการออมที่อยู่นอกระบบ (บัณฑิตเชิณเตอร์, 2558)

สามารถสรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 ตาม
หมวด (กองทุนการออมแห่งชาติ, 1558) ได้ดังนี้

ตารางที่ 6 สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554

หมวด	หัวข้อ	รายละเอียด
การจัดตั้ง ลักษณะ กิจการ และการบริหาร กองทุน	1) สถานะและวัตถุประสงค์ ของกองทุน	กอช. เป็นหน่วยงานของรัฐ และมีฐานะ เป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม การออมทรัพย์ของสมาชิกและเพื่อเป็น หลักประกันการจ่ายบำนาญและให้ ผลประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกเมื่อสิ้น สมาชิกภาพ

ตารางที่ 6 สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 (ต่อ)

หมวด	หัวข้อ	รายละเอียด
การจัดตั้ง ลักษณะ กิจการ และการบริหาร กองทุน	2) อำนาจหน้าที่ของกองทุน	2.1 ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินสิทธิต่างๆ 2.2 ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใดๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร 2.3 ลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน 2.4 การกระทำอย่างอื่นที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
การจัดตั้ง ลักษณะ กิจการ และการบริหาร กองทุน	3) คณะกรรมการกองทุน	ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธาน - ปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงฯ - ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - ปลัดกระทรวงมหาดไทย - ปลัดกระทรวงแรงงาน - เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม - ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง - ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย - เลขาธิการ สนง.คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ - สมาชิกที่ได้รับเลือกจำนวน 6 คน - ผู้รับบำนาญจำนวน 1 คน - ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 คน - และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ รวม 21 คน

ตารางที่ 6 สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 (ต่อ)

หมวด	หัวข้อ	รายละเอียด
		<p>คณะกรรมการกองทุน ทำหน้าที่</p> <p>3.1 กำหนดนโยบาย และออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งในการ บริหารกิจการกองทุน</p> <p>3.2 กำหนดนโยบายการลงทุน</p> <p>3.3 กำกับดูแลการบริหารจัดการกองทุน</p> <p>3.4 ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงาน ของเลขาธิการ และการมอบอำนาจให้ ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนเลขาธิการ</p>
<p>การจัดตั้ง ลักษณะ กิจการ และการบริหาร กองทุน</p>	<p>3) คณะกรรมการกองทุน</p>	<p>3.5 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการ รับ เก็บรักษา และจ่ายเงินของกองทุน</p> <p>3.6 พิจารณามอบหมายให้สถาบัน การเงินหรือนิติบุคคลอื่นจัดการ เงินของ กองทุน</p> <p>3.7 แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>3.8 ระเบียบ คำสั่ง และข้อบังคับ เกี่ยวกับการพนักงาน ระบบพนักงาน สัมพันธ์ การบรรจุแต่งตั้งถอดถอน และ วินัยพนักงานและลูกจ้างของกองทุน</p> <p>การกำหนดเงินเดือนและเงินอื่นๆ รวม ตลอดถึงการสงเคราะห์และสวัสดิการ ต่างๆ</p> <p>3.9 เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการ ปรับปรุงอัตราเงินสะสมและเงินสมทบ</p> <p>3.10 ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของกองทุน</p>

ตารางที่ 6 สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 (ต่อ)

หมวด	หัวข้อ	รายละเอียด
		<p>ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผอ. สنج.เศรษฐกิจการคลัง เป็นประธาน - ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย - ผู้แทน สنج.คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ฯ เป็นเลขาธิการ - ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 คน เป็นอนุกรรมการ - เลขาธิการด้านการลงทุน เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ <p>รวม 9 คน</p>
	4) คณะอนุกรรมการการลงทุน	<p>คณะอนุกรรมการการลงทุน ทำหน้าที่</p> <ol style="list-style-type: none"> 4.1 ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการลงทุนต่อคณะกรรมการ 4.2 ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลที่จะมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุน 4.3 ติดตามดูแลการดำเนินงานของสถาบันการเงินหรือนิติบุคคล 4.4 รายงานผลการดำเนินงานด้านการลงทุนและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ 4.5 ปฏิบัติการในเรื่องอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิก	5.) ขอบเขตความครอบคลุม	<p>ผู้เป็นสมาชิก กอช. จะต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทยที่มีอายุ 15 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์ และไม่เป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วย</p>

ตารางที่ 6 สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 (ต่อ)

หมวด	หัวข้อ	รายละเอียด
		<p>ประกันสังคมซึ่งส่งเงินเพื่อได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสมาชิกกองทุนอื่นหรืออยู่ในระบบบำนาญอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง</p>
สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิก	6) การสมัครเป็นสมาชิก	<p>ให้แสดงความจำนงพร้อมกับจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน</p>
	7) การจ่ายเงินเข้ากองทุน	<p>มาจาก 2 ฝ่าย คือ สมาชิกจ่ายสะสม และรัฐบาลจ่ายสมทบ โดยมีอัตราดังนี้</p> <p>7.1 สมาชิกจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนไม่ต่ำกว่าครั้งละ 50 บาท แต่เมื่อรวมกันแล้วในปีหนึ่งๆ ต้องไม่เกิน 13,200 บาท</p> <p>7.2 รัฐบาลจ่ายเงินสมทบตามระดับอายุของสมาชิก และเป็นอัตราส่วนกับจำนวนเงินสะสม โดยมีอัตราตามที่กำหนดในบัญชีเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัติ และเมื่อรวมกันแล้วในปีหนึ่งๆ ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบสูงสุดที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้</p>

ตารางที่ 6 สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 (ต่อ)

หมวด	หัวข้อ	รายละเอียด												
สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิก	8.) การจ่ายเงินเข้ากองทุน	<table border="1"> <thead> <tr> <th data-bbox="938 488 1118 651">อายุสมาชิก</th> <th data-bbox="1118 488 1254 651">อัตราเงินสมทบต่อเงินสะสม</th> <th data-bbox="1254 488 1402 651">เงินสมทบสูงสุด</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="938 651 1118 815">ไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 30 ปี</td> <td data-bbox="1118 651 1254 815">ร้อยละ 50</td> <td data-bbox="1254 651 1402 815">600 บาท/ปี</td> </tr> <tr> <td data-bbox="938 815 1118 978">มากกว่า 30 ปี แต่ไม่เกิน 50 ปี</td> <td data-bbox="1118 815 1254 978">ร้อยละ 80</td> <td data-bbox="1254 815 1402 978">960 บาท/ปี</td> </tr> <tr> <td data-bbox="938 978 1118 1144">มากกว่า 50 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี</td> <td data-bbox="1118 978 1254 1144">ร้อยละ 100</td> <td data-bbox="1254 978 1402 1144">1,200 บาท/ปี</td> </tr> </tbody> </table>	อายุสมาชิก	อัตราเงินสมทบต่อเงินสะสม	เงินสมทบสูงสุด	ไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 30 ปี	ร้อยละ 50	600 บาท/ปี	มากกว่า 30 ปี แต่ไม่เกิน 50 ปี	ร้อยละ 80	960 บาท/ปี	มากกว่า 50 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี	ร้อยละ 100	1,200 บาท/ปี
		อายุสมาชิก	อัตราเงินสมทบต่อเงินสะสม	เงินสมทบสูงสุด										
		ไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 30 ปี	ร้อยละ 50	600 บาท/ปี										
		มากกว่า 30 ปี แต่ไม่เกิน 50 ปี	ร้อยละ 80	960 บาท/ปี										
มากกว่า 50 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี	ร้อยละ 100	1,200 บาท/ปี												
<p>ทั้งนี้ อัตราเงินสะสมอาจเปลี่ยนแปลงโดยคำนึงถึงสภาวะเศรษฐกิจ และจะมีการพิจารณาทบทวนการจ่ายเงินสมทบของรัฐบาลทุก 5 ปี</p>														
8) การสิ้นสุดสมาชิกภาพ	สมาชิกสิ้นสุดสมาชิกภาพเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ตาย หรือลาออกจากกองทุน													
9) การจ่ายเงินออกจากกองทุน	9.1 กรณีสมาชิกอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ (รวมถึงผู้ที่มีอายุ 50 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่สมัครในช่วง 1 ปีแรกนับแต่วันที่กองทุนเปิดรับสมาชิก ได้ออมจนครบ 10 ปี หรือเมื่อผู้นั้นอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์และได้แจ้งยุติการเป็นสมาชิกของกองทุน) ให้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญจากเงินสะสมเงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวไปตลอดอายุขัย ทั้งนี้ ในวันที่													

ตารางที่ 6 สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 (ต่อ)

หมวด	หัวข้อ	รายละเอียด
		<p>คำนวณบำนาญ หากเงินในบัญชีของสมาชิกผู้ใด เมื่อคำนวณบำนาญแล้วมีจำนวนน้อยกว่าบำนาญขั้นต่ำ สมาชิกผู้นั้นจะได้รับ “เงินดำรงชีพ” เป็นจำนวนเท่ากับเงินบำนาญขั้นต่ำเป็นรายเดือน จนกว่าเงินในบัญชีจะหมด</p> <p>9.2 กรณีสมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ สมาชิกจะขอรับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมทั้งหมดหรือบางส่วนจากกองทุนก็ได้ โดยให้ขอรับได้เพียงครั้งเดียว ส่วนเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบจะจ่ายเป็นเงินบำนาญให้สมาชิกเมื่ออายุครบ</p>
สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิก	9.) การจ่ายเงินออกจากกองทุน	<p>60 ปี ซึ่งในกรณีที่สมาชิกคงเงินไว้ในกองทุนทั้งหมดหรือบางส่วนจะนำเงินที่คงไว้นี้มาคำนวณจ่ายบำนาญด้วย</p> <p>9.3 กรณีสมาชิกลาออกจากกองทุน ให้สมาชิกมีสิทธิได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมจากกองทุน ส่วนเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบให้ตกเป็นของกองทุน</p> <p>9.4 กรณีสมาชิกเสียชีวิต กองทุนจะจ่ายเงินที่มีอยู่ในบัญชีของสมาชิกผู้ตายให้แก่บุคคลที่สมาชิกผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อกองทุน หรือหากมิได้แสดงเจตนาไว้จะจ่ายให้แก่ทายาท ทั้งนี้ สิทธิการรับเงินทั้งปวงตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสิทธิเฉพาะตัว ไม่อาจโอนแก่กันได้</p>

ตารางที่ 6 สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 (ต่อ)

หมวด	หัวข้อ	รายละเอียด
	10.) การคงเงินไว้ในกองทุน	กรณีที่สมาชิกเปลี่ยนงานและทำให้สมาชิกได้รับความคุ้มครองหรือหลักประกันทางรายได้เพื่อการชราภาพตามกฎหมายอื่นที่มีรัฐหรือนายจ้างจ่ายสมทบเข้ากองทุนหรืออยู่ในระบบบำนาญใดๆ ให้สมาชิกคงการเป็นสมาชิกต่อไปได้และสมาชิกจะจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนก็ได้ แต่รัฐบาลไม่ต้องจ่ายเงินสมทบให้สมาชิกรายนั้น และเมื่อสมาชิกสิ้นสมาชิกภาพ ให้กองทุนจ่ายเงินสะสมที่สมาชิกจ่ายในกรณีนี้ พร้อมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินดังกล่าวให้แก่สมาชิกทั้งจำนวน โดยไม่ต้องนำไปคำนวณบำนาญและไม่ต้องนำไปคำนวณเพื่อจ่ายเงินชดเชยผลตอบแทนด้วย
สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิก	11.) การรับประกันผลตอบแทนโดยรัฐ	รัฐบาลจะรับประกันให้สมาชิกได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการนำเงินสะสมและเงินสมทบไปลงทุนไม่น้อยกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำประเภท 12 เดือนโดยเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์แห่งใหญ่ 5 แห่ง ธนาคารออมสิน และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยจะคำนวณเปรียบเทียบผลตอบแทนที่ได้รับกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำดังกล่าวในวันที่สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพ เพราะอายุครบ 60 ปี หรือเสียชีวิต

ตารางที่ 6 สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 (ต่อ)

หมวด	รายละเอียด
การบริหารจัดการ กองทุน	12.) การหาประโยชน์ของกองทุนให้เป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการกองทุน และจะมอบหมายให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่มีความเชี่ยวชาญดำเนินการแทนตามความเหมาะสมก็ได้ โดยให้คำนึงถึงการกระจายความเสี่ยงด้วย
	13.) กองทุนหรือผู้จัดการกองทุนที่ได้รับมอบหมายจะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
การเงิน การบัญชี การ ตรวจสอบ และการ รายงาน	14.) กองทุนจะต้องจัดให้มีระบบบัญชีที่เหมาะสมเพื่อบันทึกการทางบัญชีและแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกองทุนโดยถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี รวมทั้งต้องมีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
	15.) ให้กองทุนจัดให้มีบัญชี 3 บัญชี คือ บัญชีเงินรายบุคคล บัญชีเงินบำนาญ และบัญชีเงินกองกลาง
	16.) ดอกผลที่ได้จากการนำเงินของกองทุนในแต่ละบัญชีไปลงทุนหาผลประโยชน์เมื่อได้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดไว้แล้ว ให้จัดสรรเข้าแต่ละบัญชีตามสัดส่วนของเงินที่นำไปลงทุน
	17.) ให้กองทุนแจ้งยอดเงินสะสม เงินสมทบ พร้อมทั้งผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าวในส่วนของสมาชิกแต่ละคนให้สมาชิกทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
	18.) ให้กองทุนยื่นรายงานแสดงการจัดการกองทุนต่อรัฐมนตรีอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง จัดทำงบการเงินเพื่อแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกองทุนเสนอผู้สอบบัญชีภายใน 120 วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี โดยให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน
การเงิน การบัญชี การ ตรวจสอบ และการ รายงาน	19.) ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อรัฐมนตรีภายใน 150 วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ประกาศงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีได้ตรวจสอบแล้วและรายงานการสอบบัญชีในราชกิจจานุเบกษา

ตารางที่ 6 สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 (ต่อ)

หมวด	รายละเอียด
	20.) ให้กองทุนจัดทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เพื่อทราภายใน 180 วันนับจากวันสิ้นปีบัญชี โดยต้องแสดงประมาณการการเงินที่จะขอให้รัฐบาลจัดสรรเพื่อการดำเนินงานของกองทุนในระยะเวลา 3 ปีนับจากวันเสนอรายงาน ผลงานของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งงบการเงินและรายงานของผู้สอบบัญชีด้วย
บทเฉพาะกาล	21.) ในวาระเริ่มแรกให้รัฐบาลจัดสรรเงินเข้าบัญชีเงินกองกลางจำนวน 1,000 ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน และให้มีคณะกรรมการ 1 คณะ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่ง ทำหน้าที่คณะกรรมการกองทุนการออมแห่งชาติ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังทำหน้าที่เลขาธิการกองทุนไปพลางก่อน อีกทั้งให้คณะกรรมการดังกล่าวเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและแต่งตั้งเลขาธิการกองทุนภายใน 90 วันนับแต่วันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้ และหลังจากนั้นให้ดำเนินการเลือกกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกภายใน 360 วันนับแต่วันที่กองทุนเปิดรับสมาชิก
	22.) ภายใน 1 ปีนับแต่วันที่กองทุนเปิดรับสมาชิก หากในวันที่สมัครเข้าเป็นสมาชิก ผู้สมัครคนใดมีอายุ 50 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้ผู้นั้นมีสิทธิเป็นสมาชิกของกองทุนต่อไปได้อีก 10 ปีนับแต่วันที่เข้าเป็นสมาชิก

ที่มา: สำนักนโยบายการออมและการลงทุน กระทรวงการคลัง, ระบบบำเหน็จบำนาญของไทย, เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2559. เข้าถึงได้จาก [http://www.fpo.go.th/S-I/Source/Article/Article 146.pdf](http://www.fpo.go.th/S-I/Source/Article/Article%20146.pdf)

จากการศึกษาแนวคิดระบบการออมเพื่อการเกษียณของไทย สามารถสรุปได้ว่า รัฐบาลนำแนวคิด 3 เสาหลักการออมของ World Bank มาเป็นหลักในการสร้างหลักประกันและสวัสดิการยามชราภาพให้กับแรงงานนอกระบบ โดยการก่อตั้งกองทุนการออมแห่งชาติขึ้นมา ซึ่งในครั้งนี้น่าจะนำมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปรที่จะศึกษาของการวิจัย โดยในการศึกษานี้จะศึกษาตัวแปรแฝงทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านผลตอบแทนทางการเงิน ด้านการวางแผนทางการเงิน ด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล ด้านสถาบันการออม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ และด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน Model Lisrel เป็น SEM

ความหมายของการวิเคราะห์องค์ประกอบ

Factor Analysis มีชื่อเรียกในภาษาไทยหลายคำ อาทิ การวิเคราะห์ตัวประกอบ การวิเคราะห์องค์ประกอบ ฯลฯ ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย (2549) กล่าวว่า เป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว (Multivariate Analysis Techniques) ที่ออกแบบมาเพื่อช่วยให้นักวิจัยสามารถใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis หรือ EFA) เพื่อการพัฒนาทฤษฎี หรือสามารถใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis หรือ CFA) เพื่อการทดสอบหรือยืนยันทฤษฎี

กัลยา วาณิชบัญชา (2551) กล่าวว่า เป็นการวิเคราะห์หลายตัวแปรเพื่อการสรุปรายละเอียดของหลายตัวแปร หรือเป็นเทคนิคหนึ่งที่ใช้การลดจำนวนตัวแปร ทำได้โดยการการศึกษาโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรและสร้างตัวแปรใหม่ขึ้นมา เรียกว่า องค์ประกอบ ซึ่งองค์ประกอบที่สร้างขึ้นมานั้นเกิดจากการนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงมารวมเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ส่วนตัวแปรที่อยู่คนละองค์ประกอบจะไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

Mary Ann Coughlin & William Knight กล่าวว่า เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหลายๆ ตัว เพื่อค้นหาว่าตัวแปรนี้สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อกลายเป็นองค์ประกอบเดียวกันได้หรือไม่

กล่าวโดยสรุป การวิเคราะห์องค์ประกอบ หมายถึง เทคนิควิธีการทางสถิติที่จะจับกลุ่มหรือรวมกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเข้าไว้ในกลุ่มเดียวกัน ทั้งนี้ ความสัมพันธ์สามารถเป็นไปได้ทั้งในทิศทางเดียวกันหรือตรงกันข้าม ซึ่งตัวแปรที่อยู่ในภายในองค์ประกอบเดียวกันจะมีความสัมพันธ์กันสูง ในทางตรงกันข้าม ตัวแปรที่ต่างองค์ประกอบจะมีความสัมพันธ์กันน้อยหรือไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

ประเภทของเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ

สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ใช้เพื่อศึกษาโครงสร้างของตัวแปรและลดจำนวนตัวแปรที่มีอยู่เดิมให้มีการรวมกันได้ ส่วนใหญ่จะใช้ในกรณีที่ผู้วิจัยไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปร

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ใช้เพื่อตรวจสอบหรือยืนยันความสัมพันธ์ของตัวแปรว่าเป็นไปตามที่คาดไว้หรือไม่ จะใช้ในกรณีที่ผู้วิจัยทราบหรือคาดว่าโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรควรจะเป็นรูปแบบใด หรือคาดว่าตัวที่มีความสัมพันธ์กันมากและควรอยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน

วัตถุประสงค์และประโยชน์ของเทคนิค Factor Analysis

ตารางที่ 7 วัตถุประสงค์และประโยชน์ของเทคนิค Factor Analysis

วัตถุประสงค์	ประโยชน์
1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบรวมที่จะสามารถใช้อธิบายความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างตัวแปรต่างๆ โดยที่องค์ประกอบรวมที่หาได้มีจำนวนน้อยกว่าตัวแปร โมเดลนี้เรียกว่า Exploratory Factor Analysis Model: EFA	1. ลดจำนวนตัวแปรลง โดยการรวมตัวแปรหลายๆ ตัว ให้อยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน องค์ประกอบที่ได้จะกลายเป็นตัวแปรใหม่ที่สามารถหาค่าข้อมูลขององค์ประกอบได้ เรียกว่า Factor Score
2. เพื่อต้องการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์ประกอบ ว่าแต่ละองค์ประกอบ มีตัวแปรอะไรบ้าง และแต่ละตัวแปรควรมีน้ำหนักหรืออิทธิพลความสัมพันธ์กับองค์ประกอบมากน้อยเพียงใด ตรงกับที่คาดไว้หรือไม่ โมเดลนี้ คือ Confirmatory Factor Analysis Model: CFA	2. ใช้ในการแก้ปัญหากรณีที่ตัวแปรอิสระของเทคนิคการวิเคราะห์สมการความถดถอยมีความสัมพันธ์กัน (Multicollinearity) วิธีการแก้ปัญหา คือ รวมตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อสร้างเป็นตัวแปรใหม่ ที่เรียกว่า องค์ประกอบโดยใช้เทคนิค Factor Analysis แล้วนำองค์ประกอบนี้ไปเป็นตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ความถดถอย
	3. ทำให้เห็นโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาเทคนิค Factor Analysis จะหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของตัวแปรทีละคู่แล้วรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันหลายๆ เข้าไว้ในองค์ประกอบเดียวกัน ทำให้สามารถวิเคราะห์โครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่อยู่ในองค์ประกอบเดียวกันได้ ทำให้สามารถอธิบายความหมายของแต่ละองค์ประกอบได้

ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ

สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบมีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

ตารางที่ 8 ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ข้อที่	ข้อตกลงเบื้องต้น
1	ตัวแปรที่คัดเลือกมาวิเคราะห์องค์ประกอบ จะต้องเป็นตัวแปรที่มีค่าต่อเนื่องหรือมีค่าในมาตราระดับช่วง (Interval Scale) และมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale) เนื่องจากตัวแปรที่คัดเลือกมาวิเคราะห์องค์ประกอบควรมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
2	ตัวแปรที่คัดเลือกมาวิเคราะห์องค์ประกอบ ควรมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในระดับสูง ($r = 0.30 - 0.70$) และรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรองค์ประกอบและตัวแปร จะต้องอยู่ในรูปความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linear) เท่านั้น
3	จำนวนตัวแปรที่คัดเลือกมาวิเคราะห์องค์ประกอบ ควรมีมากกว่า 30 ตัวแปร
4	กลุ่มตัวอย่างควรมีขนาดใหญ่ และควรมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่าตัวแปร อย่างน้อย 5 - 10 เท่า หรืออย่างน้อยที่สุดก็ควรมีสัดส่วนจำนวนตัวอย่าง 3 ราย ต่อ 1 ตัวแปร
5	กรณีที่ใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) ตัวแปรแต่ละตัวไม่จำเป็นต้องมีการแจกแจงแบบปกติ แต่มีข้อควรระวัง คือ ถ้าตัวแปรบางตัวมีการแจกแจงเบ้ค่อนข้างมาก มีค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดผิดปกติ (Outlier) ผลลัพธ์ที่ได้อาจจะไม่ถูกต้อง

ที่มา: เพชรน้อย สิ่งช่างชัย, หลักการและการใช้สถิติการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางการแพทย์ (สงขลา: ชานเมืองกรพิมพ์, 2549).

ความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ตารางที่ 9 ความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ลำดับที่	คำศัพท์	ความหมาย
1	องค์ประกอบร่วมกัน (Common Factor)	องค์ประกอบที่ประกอบด้วย 2 ตัวแปรขึ้นไป มารวมกันอยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน โดยองค์ประกอบร่วมจะอาศัยจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หรือค่า r องค์ประกอบที่ประกอบด้วยตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์มาก จะเป็นองค์ประกอบที่มีความหมายในการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ตารางที่ 9 ความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบ (ต่อ)

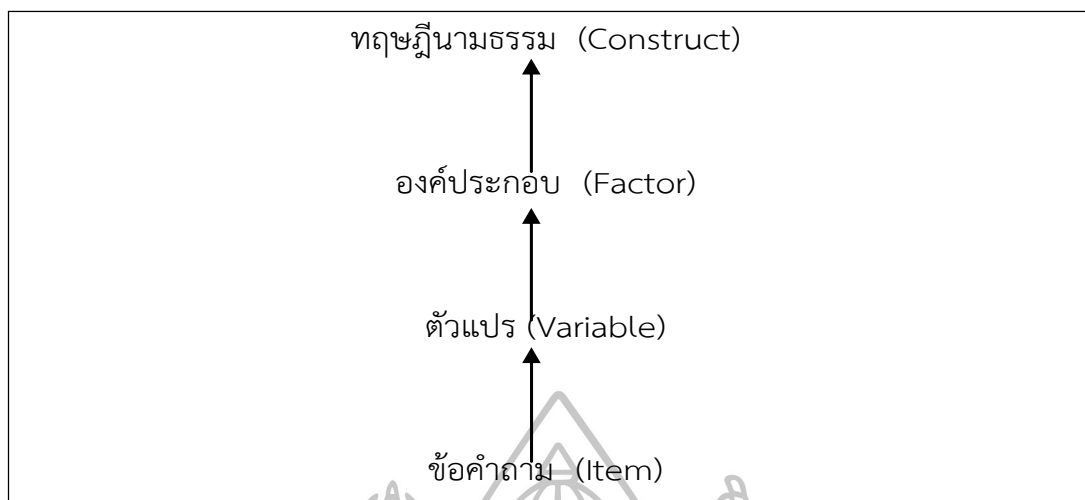
ลำดับที่	คำศัพท์	ความหมาย
2	องค์ประกอบเฉพาะ (Specific Factor)	องค์ประกอบที่มีตัวแปรเพียงตัวเดียว
3	ความร่วมกัน (Communalities)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหนึ่งกับตัวแปรอื่นๆ ที่เหลือทั้งหมด มีค่าอยู่ระหว่าง 0 กับ 1 ตัวแปรใดมีค่านี้ ตัวแปรนั้นจะถูกตัดออก ค่านี้ดูได้จาก Initial Statistic หรือค่าทแยงมุมของ Reproduced Correlation Matrix
4	น้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)	ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับองค์ประกอบ ซึ่งควรมีค่ามากกว่า 0.3 ตัวแปรใดมีน้ำหนักในองค์ประกอบใดมาก ควรจัดตัวแปรนั้นในองค์ประกอบนั้น ในโปรแกรม SPSS น้ำหนักองค์ประกอบของแต่ละองค์ประกอบดูได้จากตาราง Component Matrix ก่อนการหมุนแกนองค์ประกอบ หรือดูได้จากเส้นทแยงมุมของเมทริกซ์ของค่าไอเกน (Eigen Value)
5	คะแนนองค์ประกอบ (Factor Score)	คะแนนที่ได้จากน้ำหนักองค์ประกอบและค่าของตัวแปรในปัจจุบันนั้น เพื่อใช้เป็นค่าของตัวแปรใหม่ที่เรียกว่า องค์ประกอบ คะแนนองค์ประกอบของแต่ละองค์ประกอบอาจมีความสัมพันธ์กันบ้างถ้าจัดจำนวนองค์ประกอบเอาไว้มาก หมายความว่า ตัวแปรเดียวกันอาจอยู่ได้ในหลายองค์ประกอบตามน้ำหนักองค์ประกอบ
6	ค่าไอเกน (Eigen Value)	ค่าความผันแปรของตัวแปรทั้งหมดในแต่ละองค์ประกอบ ในการวิเคราะห์องค์ประกอบร่วม (Common Factor) ที่ได้ องค์ประกอบแรกจะเป็นองค์ประกอบที่แยกความผันแปรของตัวแปรออกมาจากองค์ประกอบอื่นได้มากที่สุด จึงมีตัวแปรร่วมอยู่มากที่สุด

การออกแบบงานวิจัยและการประยุกต์ใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ตารางที่ 10 การออกแบบงานวิจัยและการประยุกต์ใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ

การออกแบบงานวิจัยสำหรับการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ	การประยุกต์ใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ
<p>การออกแบบงานวิจัยสำหรับการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ ส่วนใหญ่นิยมใช้ออกแบบงานวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Research Design) ซึ่งเป็นการวิจัยแบบอธิบายความสัมพันธ์ (Explanatory Research) ที่มีลักษณะคำถามการวิจัยที่คาดคะเนความสัมพันธ์เพื่อใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ใช้ตรวจสอบโครงสร้างของชุดตัวแปรในรูปของจำนวนที่น้อยที่สุดของตัวแปรแฝงที่สังเกตไม่ได้ ทั้งนี้ ตัวแปรแฝงที่สังเกตไม่ได้จะมีชื่อเรียกว่า องค์ประกอบ (Joreskog & Sorbom, 1993)</p>	<p>หลักการประยุกต์ใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ จะใช้เทคนิคนี้ในการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของเครื่องมือ (Construct) หมายถึง คุณลักษณะที่สันนิษฐานขึ้นจากพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น อคติโน้ตค้นการรับรู้ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วไม่มีเครื่องมือที่สามารถสะท้อนให้เห็นโครงสร้างได้โดยตรงนอกจากการนิยามโครงสร้างให้เป็นมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ ทำได้โดยการตรวจสอบความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) ซึ่งหมายถึง ขอบเขตหรือลักษณะประจำตามทฤษฎีที่เครื่องมือวิจัยนั้นๆ วัดได้ หรือหมายถึง ความสามารถของเครื่องมือวิจัยที่สามารถวัดทฤษฎีหรือลักษณะของพฤติกรรมได้ตามที่สามารถวัดได้ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เครื่องมือวิจัยที่มาจากความตรงตามโครงสร้างจะแสดงให้เห็นว่า ผลที่ได้จากการวัดมีความสัมพันธ์กับทฤษฎีหรือลักษณะที่กำหนดมาน้อยเพียงใด ทั้งนี้ จะต้องตรวจสอบทั้งเชิงเหตุผล (Logical) และ ตรวจสอบเชิงประจักษ์ (Empirical)</p>

การวิเคราะห์องค์ประกอบจึงเป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับตรวจสอบโครงสร้าง โดยการลดจำนวนตัวแปรลงให้เป็นจำนวนองค์ประกอบหรือลักษณะร่วม ซึ่งจำนวนองค์ประกอบหรือลักษณะร่วมนี้จะมีจำนวนไม่กีรายการ ลักษณะเช่นนี้จะทำให้สามารถบรรยายพฤติกรรมต่างๆ ได้ง่ายขึ้น หรือสามารถกล่าวได้ว่า การวิเคราะห์เป็นเทคนิคที่เกี่ยวกับคนหรือผู้ให้ข้อมูลที่มีตัวแปรและองค์ประกอบจำนวนมาก มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 17 ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบ

จากภาพที่ 17 สามารถอธิบายได้ว่า หลายๆ ข้อคำถามอธิบายตัวแปร 1 ตัว หลายๆ ตัวแปรอธิบายองค์ประกอบ 1 ตัว และองค์ประกอบหลายๆ ตัวอธิบายทฤษฎีหรือนามธรรมได้ 1 อย่าง ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ จะได้กลุ่มของความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามต่างๆ ในเชิงเส้นตรงที่เรียกว่า องค์ประกอบ (Factor) องค์ประกอบแต่ละตัวจะเป็นอิสระจากกันเมื่อมีการสร้างองค์ประกอบขึ้น โดยที่องค์ประกอบจะเข้าไปสัมพันธ์กับข้อคำถามแต่ละข้อ ทำให้กลายเป็นน้ำหนักน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ดังนั้น น้ำหนักขององค์ประกอบแต่ละตัวจะแทนค่าสหสัมพันธ์ของแบบสอบถามข้อนั้นๆ กับตัวรวมแบบสอบถามกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรืออาจจะกล่าวได้ว่า ความตรงเชิงองค์ประกอบควรเรียกว่า ส่วนประกอบขององค์ประกอบ (Factorial Composition)

จากการศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน Model Lisrel เป็น SEM สามารถสรุปได้ว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจะใช้ในกรณีที่ผู้วิจัยทราบโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ หรือคาดคะเนว่าโครงสร้างของตัวแปรควรจะเป็นรูปแบบใด หรือคาดคะเนว่าตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการวิเคราะห์องค์ประกอบมาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง และใช้เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง กับข้อมูลเชิงประจักษ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วรเวศม์ สุวรรณระดา และ สมประวิณ มั่นประเสริฐ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมของผู้มีงานทำในประเทศไทย: การศึกษาข้อมูลจากการสำรวจในระดับจุลภาค การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นถึงปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออม – ไม่ออมของผู้มีงานทำ รวมถึงปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมในระยะยาวเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ ตลอดจนศึกษาปัจจัยที่มีส่วนในการกำหนดอัตราการออมของผู้มีงานทำที่เป็นผู้ออม การศึกษาใช้การประมาณค่าแบบจำลองทางเศรษฐมิติ โดยใช้แบบจำลองสมการถดถอยโลจิสติกแบบทวิภาค สำหรับอธิบายพฤติกรรมการเลือกออม – ไม่ออมของผู้มีงานทำทั้งที่เป็นการตัดสินใจเพื่อการออมทั่วไปและที่เป็นการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ และใช้แบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้น (Ordinary Least Square) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่วนในการกำหนดอัตราการออมของผู้มีงานทำ การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจพฤติกรรมการออมของผู้มีงานทำของโครงการ “การศึกษาแนวทางการส่งเสริมการออมของผู้มีงานทำ” ภายใต้โครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 การสำรวจดังกล่าวมีผู้มีงานทำอายุ 20 ปีขึ้นไปเป็นกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดใน 88 อำเภอ และ 29 เขต จาก 15 จังหวัด รวมจำนวน 2,028 ตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมของผู้มีงานทำ (หรือไม่ออม) พบว่า รายได้และความสม่ำเสมอของการได้รับรายได้จะส่งผลให้ผู้มีงานทำออมเงิน แต่หากผู้มีงานทำต้องกู้ยืมเงินก็จะทำให้กลายเป็นผู้ไม่ออมเงิน การมีลักษณะนิสัยรู้จักการวางแผนในการดำเนินชีวิตจะส่งผลให้ผู้มีงานทำออมเงิน หากมีบุตรมากขึ้นผู้มีงานทำก็จะมีแนวโน้มกลายเป็นผู้ไม่ออมเงิน นอกจากนี้ ความรู้เกี่ยวกับการเงินก็จะส่งผลต่อการเป็นผู้ออมเงินด้วย สำหรับระดับอัตราการออมเงินของผู้มีงานทำที่ออมได้นั้น ลักษณะนิสัยการรู้จักวางแผนชีวิตมีส่วนสำคัญในการเพิ่มระดับอัตราการออม ในทางตรงกันข้ามการอยู่ในระบบการออมภาคบังคับ จำนวนบุตร การกู้ยืมเงินจะส่งผลให้ระดับอัตราการออมลดลง และการศึกษาพฤติกรรมการออมระยะยาวเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ พบว่า ระดับรายได้ ความสม่ำเสมอของกระแสรายได้ และการมีลักษณะนิสัยที่มีการวางแผนในการดำรงชีวิตทำให้ผู้มีงานทำมีการออมระยะยาวเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ ส่วนการกู้ยืมเงินจะมีผลทำให้ผู้มีงานทำมีแนวโน้มไม่ออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ นอกจากนี้ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงในการดำรงชีวิตมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการออมเงินระยะยาว ได้แก่ กรณีผู้มีงานทำที่อยู่ในสถานะหย่าร้างจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจออมในระยะยาวในทางบวกอย่างเห็นได้ชัด ในขณะที่ผู้มีงานทำที่มีหลักประกันด้านการรักษาพยาบาลเพิ่มเติมจากระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้ามีแนวโน้มในการตัดสินใจออมระยะยาว

วันวิสาข์ จำรัส (2552) ได้ศึกษาการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออม ปัจจัยที่ส่งผล

ต่อการออมและความพึงพอใจในการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 ตัวอย่าง วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบ การออมและการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออม ใช้ค่าสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) การวิเคราะห์ระดับความ พึงพอใจของการออมประเภทต่างๆ ใช้มาตราวัดของ Likert's Scale

การวิเคราะห์ครั้งนี้ได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มอาชีพออกเป็น 6 อาชีพ ได้แก่ เกษตรกร พนักงานบริษัทเอกชน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป/ลูกจ้างทั่วไป และธุรกิจส่วนตัว ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพจะมีการออมในรูปแบบการฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.05 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมประเภทต่างๆ พบว่า ปัจจัยที่มีผล ต่อการออมกับธนาคารมากที่สุด คือ ปัจจัยผู้อื่นชักชวน/พนักงานชักชวน ปัจจัยที่มีผลต่อการออมกับ บริษัทประกันชีวิตมากที่สุด คือ ปัจจัยเพื่อเป็นหลักประกันให้ตนเองและครอบครัว ปัจจัยที่มีผลต่อ การออมกับกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากที่สุด คือ เพื่อเป็นไว้ใช้ในยามชราภาพ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การออมในการลงทุนสินทรัพย์หรือหลักทรัพย์ทางการเงินมากที่สุด คือ เพื่อเป็นหลักประกันให้ตนเอง และคนในครอบครัว และเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามชราภาพ ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์และสถาบัน การเงินอื่นมากที่สุด คือ เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามชราภาพ ระดับความพึงพอใจต่อการออมประเภทต่างๆ พบว่า ประชาชนจำนวนมากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการออมกับธนาคารในระดับพึงพอใจมาก และ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการออมกับบริษัทประกันชีวิต กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ การลงทุน สินทรัพย์หรือหลักทรัพย์ทางการเงิน และการออมกับสหกรณ์ออมทรัพย์และสถาบันการเงินอื่นๆ ใน ระดับพึงพอใจมากที่สุด

นพ.แสน พรหมอินทร์ (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพของ หัวหน้าครัวเรือนเกษตรกรลูกค้ำธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมเพื่อการดำรงชีพ ยามชราภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ หัวหน้าครัวเรือนเกษตรกรลูกค้ำธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 400 ตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ เชิงพรรณนา อธิบายข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม การวางแผนชีวิต การวางแผนการเงิน การออม และใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้แบบจำลองสมการถดถอยโลจิสติกแบบทวิภาค (Logistic Regression Analysis) อธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ

ผลการศึกษาพบว่า หัวหน้าครัวเรือนเกษตรกร ร้อยละ 40 ไม่มีการออมเพื่อการดำรงชีพ ยามชราภาพ หัวหน้าครัวเรือนที่มีการวางแผนชีวิต การวางแผนทางการเงิน การคิดและวางแผนการ ออมเงินเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ มีสัดส่วนการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพมากกว่าหัวหน้า ครัวเรือนที่ไม่มีลักษณะดังกล่าว ปัจจัยหลักที่หัวหน้าครัวเรือนเกษตรกรให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจ

เลือกรูปแบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ คือ ให้ผลตอบแทนสูง คิดเป็นร้อยละ 68.80 รองลงมา ได้แก่ ความสะดวกในการใช้บริการ พนักงานให้การแนะนำ และดูแลเป็นอย่างดี การจ่ายภาระผูกพันที่ได้รับเงินต้นคืนแน่นอนไม่สูญหาย และปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพมากที่สุด คือ การวางแผนทางการเงิน รองลงมา ได้แก่ ความรู้ทางการเงิน สัดส่วนสมาชิกในครัวเรือนที่ได้รับเบี้ยยังชีพคนชราต่อจำนวนสมาชิกในครัวเรือน สัดส่วนสมาชิกในครัวเรือนที่ไม่ได้ทำงานต่อจำนวนสมาชิกในครัวเรือน การวางแผนชีวิต การคาดการณ์ช่วงอายุที่มีชีวิตอยู่ และความสามารถในการออม ตามลำดับ

ดลิน กิจสมัย (2548) ได้ศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่การประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ: กรณีศึกษาคนชั้นรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพร้อมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการเข้าสู่การประกันสังคมของคนขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ คนขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานครที่เช่ารถแท็กซี่ชั่วคราววันกับสหกรณ์แท็กซี่ไทย จำนวน 345 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็นการวิเคราะห์ลักษณะปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม โดยใช้อัตราส่วนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามใช้สถิติไคสแควร์

การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่การประกันสังคมของคนขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร แบ่งประเด็นความพร้อมออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1. ความสนใจต่อการประกันสังคม 2. ความสำคัญของการประกันสังคม 3. ความสามารถในการจ่ายเงินสมทบ และ 4. ความต้องการการประกันสังคม ผลการศึกษาพบว่า ความพร้อมในการเข้าสู่การประกันสังคมของคนขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.16, S.D > = 0.46) แต่หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพร้อมในด้านความต้องการการประกันสังคมอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความสนใจต่อการประกันสังคม และด้านความสำคัญของการประกันสังคม ตามลำดับ และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมฯ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ และทางสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมฯ ส่วนเพศ อายุ สถานภาพสมรส จำนวนบุตรและสุขภาพ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมฯ สำหรับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม พบว่า การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ และความสามารถในการจ่ายเงินสมทบ มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมฯ ส่วนการได้รับสวัสดิการของรัฐ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันสังคม และความต้องการประโยชน์ทดแทน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการเข้าสู่การประกันสังคมของคนขับรถแท็กซี่ ในกรุงเทพมหานคร

วรรณญา ทองทวีศรี (2552) ได้ศึกษารูปแบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพของประชาชนในเขตชนบท อำเภอตอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบการออม ปัจจัยที่มีผลต่อการออม และความพึงพอใจที่มีผลต่อการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในเขตอำเภอตอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยแบ่งกลุ่มประชากรตามสาขาอาชีพออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ อาชีพเกษตรกร อาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพรับราชการ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย สำหรับการศึกษาความพึงพอใจต่อการออมในรูปแบบต่างๆ ใช้วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มาตราวัดของ Likert's Scale

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการออมส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบเงินฝากธนาคารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.25 รองลงมา คือ การออมในรูปแบบสมาชิกชมรมฅาปนกิจสงเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 22.27 การออมในรูปแบบสหกรณ์ออมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 19.82 และการออมในรูปแบบประกันชีวิต คิดเป็นร้อยละ 13.90 ผลการศึกษาปัจจัยและความพึงพอใจที่มีผลต่อการออมรูปแบบต่างๆ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมในรูปแบบเงินฝากธนาคาร ได้แก่ ต้องการเก็บเงินไว้ยามเจ็บป่วย/ ชราภาพมากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการเก็บออมไว้ให้บุตรหลาน และประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก ปัจจัยที่มีผลต่อการออมในรูปแบบสมาชิกชมรมฅาปนกิจสงเคราะห์ ได้แก่ เพื่อใช้ในการประกอบพิธีฅาปนกิจของตนเอง และประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก ปัจจัยที่มีผลต่อการออมในรูปแบบสหกรณ์ออมทรัพย์ ได้แก่ เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วย/ ชราภาพ รองลงมา คือ มีผลตอบแทนค้ค่าและแน่นอน ต้องการเก็บออมไว้ให้บุตรหลาน และประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก ปัจจัยที่มีผลต่อการออมในรูปแบบประกันชีวิต ได้แก่ ประกันชีวิตให้ความคุ้มครองหลายด้าน และประชาชนส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก

อรุณลักษณ์ ดิษบรรจง (2557) ได้ศึกษาการประเมินการขยายประกันสังคมสู่แรงงานนอกระบบในมิติทางเศรษฐกิจและสังคม: กรณีศึกษากลุ่มยุทธศาสตร์จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของแรงงานนอกระบบที่เป็นผู้ประกันตนมาตรา 40 และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสมัครเข้าสู่การขยายประกันสังคมสู่แรงงานนอกระบบของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดกลุ่มยุทธศาสตร์จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มผู้รับบริการ ที่เป็นแรงงานนอกระบบที่เป็นผู้ประกันตนมาตรา 40 จำนวน 400 คน และที่ไม่เป็นผู้ประกันตนมาตรา 40 จำนวน 400 คน และ 2. กลุ่มผู้ให้บริการของสำนักงานประกันสังคม จังหวัดจำนวน 169 คน มีขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษา คือ สำนักงานประกันสังคม 5 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ได้แก่ เพชรบูรณ์ พิษณุโลก สุโขทัย ตาก และอุตรดิตถ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกแบบ 2 กลุ่ม และแบบหลายกลุ่ม

ผลการศึกษาพบว่า แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40-59 ปี สถานภาพสมรสแล้วและอยู่ด้วยกัน สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000-7,000 บาท และประกอบอาชีพด้านการเกษตร การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสมัครเข้าสู่การขยายการประกันสังคมสู่แรงงานนอกระบบพบว่า ปัจจัยที่มีผล ได้แก่ อายุ ความพึงพอใจต่อแผน และความพึงพอใจต่อการดำเนินการขยายประกันสังคมสู่แรงงานนอกระบบ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้ช่องทางในการรับบริการ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ความพอใจของบริการ การยอมรับคุณภาพบริการ ความสามารถในการจ่ายบริการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สุภาภรณ์ กิ่งคำ (2550) ได้ศึกษาการตัดสินใจเข้าสู่ระบบประกันสังคมของแรงงานนอกระบบประเภทผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในเขตจตุจักร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจเกี่ยวกับการประกันสังคมที่มีผลต่อการตัดสินใจ เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจ และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของแรงงานนอกระบบต่อปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนวินจักรยานยนต์รับจ้างในบริเวณเขตจตุจักร จำนวน 310 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า t-test, F-test และวิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า แรงงานนอกระบบประเภทผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในเขตจตุจักร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 15-45 ปี สถานภาพสมรส มีบุตร 2 คน รายได้เฉลี่ย 5,001-10,000 บาท/เดือน ส่วนใหญ่ไม่มีเงินเก็บออม การวิเคราะห์ปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าสู่ระบบประกันสังคม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในเขตจตุจักร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93 ส่วนปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด คือ ด้านประโยชน์ทดแทนที่ได้รับจากกองทุนประกันสังคม ได้แก่ การได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้เมื่อหยุดงาน กรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีทุพพลภาพ กรณีชราภาพ กรณีเสียชีวิต รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความสามารถในการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม มีค่าเฉลี่ย 3.34 และการวิเคราะห์การตัดสินใจเข้าสู่ระบบประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ ผลการศึกษาพบว่า ระดับการตัดสินใจเข้าสู่ระบบประกันสังคมอยู่ในระดับมาก และระดับการตัดสินใจในเหตุผลต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด คือ กรณีเสียชีวิตได้รับเงินช่วยเหลือค่าจัดการศพ

ประยงค์ คูศิริสิน (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 ครัวเรือน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการออม ใช้ค่าสถิติ Chi-square

ผลการศึกษาพบว่า ครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 82.8 มีการออมจำนวนเงินออมเฉลี่ย 1,001-5,000 บาท/เดือน ส่วนอีก 17.2 ไม่มีการออม เนื่องจาก มีภาระรายจ่าย

มาก และพบว่า อายุของหัวหน้าครัวเรือน ระดับการศึกษา อาชีพหลัก จำนวนบุตร รายได้รวม รายจ่ายรวม และหนี้สินรวม มีความสัมพันธ์กับการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $\alpha = 0.05$ วัตถุประสงค์ การออมของครัวเรือนนั้น เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงของครอบครัว เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามชราและ เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ตามลำดับ ด้านรูปแบบการออมของครัวเรือน พบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่ออม ผ่านการใช้บริการธนาคาร กองทุนประกันสังคม และกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตามลำดับ การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน พบว่า ปัจจัยทางการตลาด ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์การออม ที่มีความหลากหลายและมีความปลอดภัย ไม่ลดมูลค่าด้านผลตอบแทนจากการออม คือ อัตราดอกเบี้ย ที่ได้รับ ด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการออม เช่น มีเจ้าหน้าที่มาเชิญชวน การจัดกิจกรรม และการรณรงค์เพื่อกระตุ้นการออมผ่านสื่อต่างๆ นอกจากนี้ ปัจจัยด้านภาวะเงินเฟ้อและปัจจัยด้าน นโยบายส่งเสริมการออมจากภาครัฐ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนเขตอำเภอเมือง จ.เชียงใหม่

ทิพย์สุตา ธนะบุญเรือง (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออม และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มี ผลต่อการออมของครัวเรือน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัด ลำปาง จำนวน 500 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และข้อมูลพฤติกรรมการออม ใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยวิธีการแจกแจงความถี่ วิธีการอัตราส่วนร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตาราง และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการออม ใช้ Logit Model ด้วยเทคนิค วิเคราะห์ประมาณการภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (MLE) และเทคนิควิเคราะห์ Marginal Effect

ผลการศึกษาพบว่า ครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่เลือกออมเงินส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท/เดือน ด้านพฤติกรรมการออม พบว่า ครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ร้อยละ 85.2 มี การออมเงิน และร้อยละ 14.8 ไม่มีการออมเงิน จำนวนเงินที่ออมเฉลี่ย 1,001-5,000 บาท/เดือน ส่วนใหญ่ ออมเงินเป็นรายเดือน และครัวเรือน ร้อยละ 71.09 ออมโดยไม่ผ่านสถาบันการเงิน แต่ส่วนใหญ่จะซื้อ ทองคำเก็บไว้ มีเพียงร้อยละ 36.26 ที่ออมเงินกับธนาคาร สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการออม พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 1% ได้แก่ ด้านทำเลที่ตั้ง และด้านการออม เพื่อวัยเกษียณ ส่วนปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 5% ได้แก่ ด้านการกำหนดเวลาในการรับผล ตอบแทน ด้านระดับการศึกษา ด้านชื่อเสียงของธนาคาร ด้านออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินเจ็บป่วยและ ปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 10% ได้แก่ ด้านสิทธิในการลดหย่อนภาษี ด้านการกำหนดวงเงินออม ด้านเสถียรภาพของมูลค่าตัวผลิตภัณฑ์ด้านภาวะเงินเฟ้อ และด้านออมเงินสมทบประกันสังคม ตามลำดับ

ชลธิชา พรรณสมัย (2556) ได้ศึกษามาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองแรงงานนอกระบบในเรื่องบำนาญเพื่อการชราภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมา แนวความคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานนอกระบบในเรื่องบำนาญเพื่อการชราภาพ เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมาย

ของไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ เพื่อศึกษาวิเคราะห์มาตรการทางกฎหมาย และเพื่อเสนอแนะแนวทางกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองแรงงานนอกระบบด้านบำนาญเพื่อการชราภาพของไทย วิธีการศึกษาใช้การวิจัยเอกสาร (Document Research)

ผลการศึกษาพบว่า มาตรการทางกฎหมายของไทยในการคุ้มครองแรงงานนอกระบบเกี่ยวกับบำนาญเพื่อการชราภาพยังมีปัญหาและอุปสรรคอยู่หลายประการ ได้แก่ 1. ปัญหาลักษณะของระบบบำนาญเพื่อการชราภาพ ปัจจุบันมุ่งเน้นคุ้มครองเฉพาะแรงงานในระบบ ส่วนแรงงานนอกระบบที่มีจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้มีงานทำทั้งประเทศยังไม่ได้รับความคุ้มครอง เนื่องจาก กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดลักษณะบำนาญสำหรับแรงงานนอกระบบเป็นลักษณะการเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจมีใช้ภาคบังคับ 2. ปัญหาคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้าร่วมระบบบำนาญเพื่อการชราภาพ เกิดปัญหาการจำกัดสิทธิในการออมมากเกินไป เนื่องจาก เมื่อแรงงานนอกระบบเป็นผู้ประกันตนมาตรา 40 แล้ว ก็จะถูกจำกัดสิทธิในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ 3. ปัญหาการกำหนดอายุของผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญ เนื่องจาก มีแนวโน้มที่ประชากรจะมีอายุขัยเฉลี่ยที่ยืนยาวขึ้น หากกำหนดอายุของผู้มีสิทธิรับเงินบำนาญ เป็นอายุ 60 ปี ถือว่าค่อนข้างต่ำ ซึ่งจะทำให้ระยะเวลาในการจ่ายเงินบำนาญค่อนข้างยาวนาน และอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารเงินของกองทุนในระยะยาวได้ 4. ปัญหาการจ่ายเงินเข้าระบบบำนาญ กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่าครึ่งละ 50 บาท ค่อนข้างต่ำ อาจส่งผลกระทบต่อจำนวนเงินบำนาญที่อาจไม่เพียงพอแก่การดำรงชีพ 5. ปัญหาสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับ กำหนดให้ได้รับเงินบำนาญเมื่ออายุครบ 60 ปี และมีสิทธิรับเงินบำนาญไปตลอดอายุขัย อาจเป็นการจำกัดสิทธิในการรับผลประโยชน์มากเกินไป เนื่องจาก แรงงานนอกระบบบางรายอาจมีความจำเป็นขอรับเงินก้อนเพื่อลงทุนประกอบอาชีพหลังเกษียณ 6. ปัญหาการทบทวนจำนวนเงินสมทบ กำหนดให้รัฐบาลมีการทบทวนการจ่ายเงินสมทบ ทุกๆ 5 ปี อาจทำให้การเก็บเงินสมทบในอัตราค่อนข้างต่ำ ส่งผลต่อความมั่นคงของกองทุนในอนาคตได้

ภัทรดนัย ไหม่พระเนตร (2552) ได้ศึกษามาตรการทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการแรงงานนอกระบบในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมา สาเหตุของปัญหาและอุปสรรคของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมในกลุ่มแรงงานนอกระบบ เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการแรงงานนอกระบบสำหรับผู้ด้อยโอกาสทางสังคมในกลุ่มแรงงานนอกระบบของประเทศไทย เพื่อศึกษาวิเคราะห์กฎหมายการจัดสวัสดิการแรงงานนอกระบบสำหรับผู้ด้อยโอกาสของกลุ่มแรงงานนอกระบบตามกฎหมายของต่างประเทศเปรียบเทียบกับกฎหมายประเทศไทย และเพื่อหามาตรการในการจัดสวัสดิการและเสนอแนวทางในการออกกฎหมายคุ้มครองผู้ด้อยโอกาสทางสังคม วิธีการศึกษาใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Document Research) โดยศึกษาค้นคว้าจากตำรา บทความผลงานและงานวิจัยทางราชการ วิจัยภาคสนามโดยการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ได้แก่ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่

เกี่ยวข้องกับมาตรการทางกฎหมาย รวมทั้งศึกษาจากวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง อนุสัญญาและข้อเสนอแนะขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) รวมทั้งตัวบทกฎหมายในไทยและต่างประเทศ โดยใช้วิธี Descriptive and Analytical คือ การพรรณนาและการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ข้อดี ข้อเสีย ข้อโต้แย้ง เพื่อหาข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาพบว่า การจัดสวัสดิการให้กับผู้ด้อยโอกาสทางสังคมในกลุ่มแรงงานนอกระบบของประเทศไทยมีปัญหาในเรื่องการจัดสวัสดิการด้านการศึกษา ปัญหาสวัสดิการด้านการประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ กรณีผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และปัญหาสวัสดิการด้านหลักประกันรายได้ อีกทั้งกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคมเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญต่อประเทศ จึงควรได้รับการคุ้มครองสวัสดิการต่างๆ เหมือนเช่นผู้ใช้แรงงานในระบบโดยสรุปออกมาเป็นแนวทางการแก้ไข 2 แนวทาง ได้แก่ การแก้ไขหรือเพิ่มกฎหมายปัจจุบันที่เกี่ยวข้องและการออกกฎหมายโดยเฉพาะ เป็นพระราชบัญญัติสวัสดิการและสวัสดิภาพของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

ศิริประภา พรหมมา (2553) ได้ศึกษาสภาพปัญหาของแรงงานนอกระบบในจังหวัดเชียงใหม่ และมาตรการคุ้มครองของภาครัฐไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาด้านมาตรฐานการทำงาน รวมทั้งสิทธิประโยชน์ที่แรงงานนอกระบบได้รับ เพื่อสำรวจมาตรการการคุ้มครองและพัฒนาที่แรงงานนอกระบบต้องการได้รับจากภาครัฐ และเพื่อวิเคราะห์มาตรการและแนวทางในการคุ้มครองแรงงานนอกระบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ แรงงานนอกระบบที่รับงานไปทำที่บ้านและแรงงานรับจ้างทั่วไป ในเขตอำเภอเมือง อำเภอหางดง และอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 325 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) เพื่อวิเคราะห์สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ T-test

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 26-35 ปี การศึกษาต่ำกว่า ประถมศึกษาปีที่ 6 สถานภาพสมรส มีบุตรแล้ว รายได้เฉลี่ย 4,001 – 6,000 บาทต่อเดือน ลักษณะการจ้างงานเป็นการตกลงด้วยวาจา แรงงานที่รับงานไปทำที่บ้าน ได้แก่ งานหัตถกรรม แกะสลัก เย็บผ้า ประดิษฐ์ดอกไม้ ฯลฯ แรงงานรับจ้างทั่วไป ได้แก่ ลูกจ้างที่งานบ้าน ลูกค้าจ้างร้านค้า รับจ้างทั่วไป ผู้ขับรถยนต์รับจ้าง สภาพการทำงานทั้งเวลาทำงาน เวลาพักผ่อน การทำงานล่วงเวลา วันหยุด ยังไม่มีความแน่นอน คือ ระยะเวลาทำงานเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด รายได้ไม่แน่นอน ค่าจ้างไม่เป็นธรรมและไม่มีความปลอดภัยในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการให้ภาครัฐมีมาตรการคุ้มครองและพัฒนาแรงงานหลายประการ ได้แก่ ความต้องการได้รับรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น ความต้องการให้ภาครัฐเข้าถึงการดูแลแรงงานนอกระบบอย่างจริงจัง การเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ การฝึกอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงาน การหาตลาดรองรับสินค้า การได้รับสวัสดิการด้านสุขภาพ

ฐิติมา พลทาน (2554) ได้ศึกษาการเลือกประกันสังคมตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 สำหรับแรงงานนอกระบบในจังหวัดเชียงใหม่ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของแรงงานนอกระบบในเรื่องการประกันสังคม และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกประกันสังคมสำหรับแรงงานนอกระบบตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ แรงงานนอกระบบในจังหวัดเชียงใหม่ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่เลือกทำประกันสังคมตามมาตรา 40 จำนวน 200 คน และที่เลือกไม่ทำประกันสังคมตามมาตรา 40 จำนวน 200 คน รวมเป็น 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาจะใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปตารางความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่ทำประกันสังคมตามมาตรา 40 ส่วนใหญ่อายุเฉลี่ย 39 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ค่าขาย เกษตรกร รายได้เฉลี่ย 9,684 บาทต่อเดือน มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการประกันสังคมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสิทธิประโยชน์ ได้แก่ กรณีการทดแทนการขาดรายได้เมื่อเจ็บป่วย เนื่องจาก ไม่ได้รับค่าชดเชยจากการทำงาน กรณีทุพพลภาพและกรณีเสียชีวิต เนื่องจาก ไม่ได้รับค่าชดเชยจากที่อื่น และกรณีบำเหน็จชราภาพ เนื่องจาก ไม่ได้ทำประกันภัยชราภาพจากที่อื่น สำหรับกลุ่มที่ไม่ทำประกันสังคมตามมาตรา 40 ส่วนใหญ่อายุเฉลี่ย 38 ปี สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ค่าขาย ขับรถรับจ้าง เกษตรกร รายได้เฉลี่ย 12,307 บาทต่อเดือน มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการประกันสังคมอยู่ในระดับน้อย เหตุผลที่ไม่ทำประกันสังคมตามมาตรา 40 เนื่องจาก ส่วนใหญ่จะได้รับสวัสดิการจากแหล่งอื่นอยู่แล้ว เช่น โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค บริษัทประกันชีวิต เป็นต้น และไม่เชื่อมั่นว่าระบบประกันสังคมนี้จะคุ้มครองได้จริง

ชัยยุทธ เต็มศิริ (2554) ได้ศึกษาความต้องการของแรงงานนอกระบบต่อการเข้าสู่ระบบประกันสังคม ศึกษากรณีกลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างเขตอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของแรงงานนอกระบบกลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส ต่อการเข้าสู่ระบบประกันสังคม และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการของแรงงานนอกระบบ กลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง โดยจำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ กลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างเขตอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส จำนวน 224 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน สถิติเชิงอนุมาน One-Way ANOVA และทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างที่ได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ แตกต่างกัน มีความต้องการเข้าสู่ระบบประกันสังคมไม่แตกต่างกัน กลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างแม้จะมีสิทธิได้รับสวัสดิการต่างๆ แล้วก็ตาม แต่สิทธิประโยชน์ทดแทนของสำนักงานประกันสังคมก็เป็นสวัสดิการ

อีกหนึ่งรูปแบบที่ช่วยเหลือผู้มีรายได้อาจให้มีหลักประกันในการดำรงชีพยามเดือดร้อน อันได้แก่ การเจ็บป่วย คลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ทูพพลภาพ (พิการ) ชราภาพ หรือแม้แต่การว่างงาน เพื่อให้ได้รับการรักษาพยาบาล และมีรายได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้บุคคลเหล่านั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ซึ่งถือเป็นการกระจายรายได้ และมีส่วนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้น จึงทำให้ความต้องการในการเข้าสู่ระบบประกันสังคมของกลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างไม่แตกต่างกัน แม้ว่า จะได้รับสิทธิประโยชน์อย่างอื่นแล้วก็ตาม

ทรงพล โลหะมาศ (2551) ได้ศึกษาปัญหาการเป็นผู้ประกันตนของแรงงานนอกระบบ ตามกฎหมายประกันสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการประกันสังคมที่นำมาใช้กับแรงงาน รอกระบบ เพื่อศึกษากฎหมายประกันสังคมของประเทศไทยกับต่างประเทศ เพื่อศึกษาวิธีการจัดเก็บ เงินสมทบและสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ และเพื่อเป็นแนวทางในการออกกฎหมายประกันสังคมเป็น การเฉพาะเพื่อคุ้มครองแรงงานนอกระบบ วิธีการศึกษาเป็นการวิจัยเอกสารที่เกี่ยวกับการประกันสังคม กฎหมายประกันสังคมฉบับต่างๆ

ผลการศึกษาพบว่า ด้านการจัดเก็บเงินสมทบ รวมทั้งด้านสิทธิประโยชน์ที่แรงงานนอกระบบของประเทศไทยจะได้รับความแตกต่างจากประเทศโปรตุเกสอย่างมาก อาทิ สิทธิประโยชน์ที่ แรงงานนอกระบบของไทยจะได้รับมี 3 ประเภท ได้แก่ ประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตร ทูพพลภาพ และเสียชีวิตเท่านั้น แต่สิทธิประโยชน์ที่แรงงานนอกระบบของโปรตุเกสจะได้รับมี 5 ประเภท ได้แก่ ประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตร ทูพพลภาพ เสียชีวิต เจ็บป่วยจากการทำงาน และชราภาพ ด้าน การจัดเก็บเงินสมทบของไทยจ่ายเป็นอัตราคงที่ ปีละ 3,360 บาท แต่โปรตุเกสจะจ่ายเป็นอัตราร้อยละ ของรายได้ ซึ่งจะทำให้แรงงานนอกระบบทุกกลุ่มอาชีพมีความสามารถในการจ่ายเงินสมทบในอัตรา เสมอภาค ผู้วิจัยจึงเสนอให้กำหนดรูปแบบของสิทธิประโยชน์ เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบที่ 1 ให้ ผลประโยชน์ทดแทน 5 กรณี ได้แก่ คลอดบุตร ทูพพลภาพ ตาย ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย และ ชราภาพ รูปแบบที่ 2 ให้ผลประโยชน์ทดแทน 2 กรณี ได้แก่ ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย และชราภาพ โดยที่รูปแบบที่ 1 และ 2 เป็นรูปแบบที่ต้องจ่ายเงินสมทบ และรูปแบบที่ 3 ให้ผลประโยชน์ทดแทน ได้แก่ ใช้สินเชื่อเพื่อการประกอบอาชีพ ที่อยู่อาศัย และการศึกษา ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ

ปิยพล บุญมี (2553) ได้ศึกษามาตรการทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการ: ศึกษาเฉพาะ กลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมาย แนวความคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัด สวัสดิการแรงงานนอกระบบในกลุ่มผู้ใช้แรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ เพื่อศึกษามาตรการการจัด สวัสดิการให้กลุ่มผู้ใช้แรงงานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และกฎหมายอื่นที่ เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการให้ผู้ใช้แรงงานของต่างประเทศและ อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) เปรียบเทียบกับประเทศไทย และเพื่อหามาตรการ ในการจัดสวัสดิการและแนวทางในการออกกฎหมายคุ้มครองกลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบ วิธีการศึกษา

ใช้วิธีวิจัยเอกสาร โดยศึกษาค้นคว้าจากตำรา บทความ ผลงานและงานวิจัยทางวิชาการ อนุสัญญา ข้อเสนอแนะขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ รวมทั้งกฎหมายของประเทศไทยและต่างประเทศ การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลใช้วิธีการพรรณนาและวิเคราะห์เปรียบเทียบให้เห็นข้อดี ข้อเสีย และ ข้อโต้แย้ง เพื่อหาข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาพบว่า การจัดสวัสดิการให้กับกลุ่มแรงงานนอกระบบ กฎหมายมีบทบัญญัติที่ยังไม่ครอบคลุมถึงกลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบ ทำให้กลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบไม่ได้รับความเป็นธรรม และความเท่าเทียมในการเข้าถึงสวัสดิการ จึงทำให้เกิดปัญหา ได้แก่ ด้านประกันสังคม ด้านการเข้าถึง บริการสาธารณสุข ด้านการจัดสวัสดิการช่วยเหลือในการครองชีพและหลักประกันการทำงานทำ และ ด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานของกลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหากลุ่มกฎหมาย 2 แนวทาง ได้แก่ แนวทางที่ 1 การแก้ไขหรือเพิ่มเติมกฎหมายปัจจุบันที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้คุ้มครองด้านการจัดสวัสดิการที่ดีให้แก่กลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แนวทางที่ 2 เสนอให้มีการออกกฎหมายเฉพาะในรูปแบบของพระราชบัญญัติสวัสดิการสำหรับกลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบ เพื่อให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้รับสวัสดิการและได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับแรงงานในระบบ

อุซุร เหมือนเดช (2552) ได้ศึกษาความต้องการในการรับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาล จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการของผู้สูงอายุในเขตเทศบาล จังหวัดสมุทรปราการ ในการได้รับบริการสวัสดิการสังคม และเพื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการของผู้สูงอายุกับการได้รับสวัสดิการสังคมตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา จำนวนบุตร ลักษณะที่อยู่อาศัย โรคประจำตัว และ ศาสนา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ในเขตเทศบาล จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการบริการสวัสดิการสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการบริการสวัสดิการสังคมในระดับมากที่สุด คือ ด้านสุขภาพ และมีความต้องการในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านนันทนาการ วัฒนธรรมและสังคม ด้านความมั่นคงของรายได้และการทำงาน และด้านบริการการศึกษา ผลการเปรียบเทียบความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษาโรคประจำตัวต่างกัน มีปริมาณความต้องการในการได้รับสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้สูงอายุที่มีสถานภาพการสมรส รายได้ ลักษณะการอยู่อาศัย ศาสนาต่างกัน มีปริมาณความต้องการในการได้รับสวัสดิการสังคมแตกต่างกัน สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการจัดสวัสดิการสังคม คือ ขาดผู้รับผิดชอบหลัก และกลไกการดูแลระบบงานผู้สูงอายุในชุมชนที่ดีและได้รับการสนับสนุนที่เพียงพอ

ประภาศรี อนาวาน (2552) ได้ศึกษาความต้องการของผู้สูงอายุที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารเบี่ยงชีฟในองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองชม อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของผู้สูงอายุที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารเบี่ยงชีฟ เพื่อศึกษาผู้ให้บริการผู้สูงอายุที่มีต่อประสิทธิภาพในการบริหารเบี่ยงชีฟ และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารเบี่ยงชีฟของผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี่ยงชีฟในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองชมจำนวน 143 คน และบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองชมจำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อประมวลผลแล้วนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าอัตราร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 71-80 ปี มีผู้ร่วมอาศัยและผู้เลี้ยงดูกับบุตร และมีบุตรในครอบครัวจำนวน 2 คน ความต้องการของผู้สูงอายุที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารเบี่ยงชีฟโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีความต้องการมากที่สุด คือ ด้านประชาสัมพันธ์ รองลงมา คือ ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนด้านที่มีความต้องการน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการ ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารเบี่ยงชีฟของผู้สูงอายุที่พบมากที่สุดคือ ผู้นำหมู่บ้านไม่แจ้งหรือแจ้งการขอรับทะเบียนผ่านหอกระจายข่าวหมู่บ้านล่าช้า ความถี่ในการแจ้งมีน้อย กระชั้นชิดเกินไป รองลงมา คือ บุคลากรที่รับผิดชอบไม่เข้าเยี่ยมพบปะผู้สูงอายุอย่างสม่ำเสมอ ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอัธยาศัยไม้อุ่มแ่มไม่บริการ จ่ายเบี่ยงชีฟเลือกปฏิบัติให้ผู้ใดผู้หนึ่ง ประสิทธิภาพการบริหารเบี่ยงชีฟของบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความต้องการมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ รองลงมา คือ ด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการ และด้านประชาสัมพันธ์ ส่วนด้านที่มีความต้องการน้อยที่สุด คือ ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก

ศิรินุช ฉายแสง (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัดอำนาจเจริญ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมกับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในจังหวัดอำนาจเจริญ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสำรวจ แบบทดสอบ และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติพื้นฐาน การทดสอบหาค่า t ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย การทดสอบหาค่า F และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางชีวสังคม 5 ตัวแปร กลุ่มปัจจัยนำ 6 ตัวแปร กลุ่มปัจจัยเอื้อ 2 ตัวแปร และปัจจัยเสริม 2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นกับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ การวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ มีทั้งหมด 6 ตัวแปร ได้แก่ ความเชื่อความสามารถตนเอง

ในการมีคุณภาพชีวิตที่ดี (X_7) การได้รับแรงสนับสนุนจากผู้นำชุมชนและชาวบ้าน (X_{15}) การรับรู้ประโยชน์ของการมีคุณภาพชีวิตดี (X_{10}) อาชีพหลัก (X_4) การได้รับแรงสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข (X_{14}) และสถานภาพ (X_3) ซึ่งสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในจังหวัดอำนาจเจริญ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = .588 + .399X_7 + .127X_{15} + .169X_{10} + .199X_4 + .144X_{14} - .096X_3$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_y = .428Z_7 + .171Z_{15} + .193Z_{10} + .147Z_4 + .131Z_{14} - .083Z_3$$

อิทธิรจัน กันสิทธิ์ (2551) ได้ศึกษาการประเมินโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลสำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามองค์ประกอบของรูปแบบชิปปี้ และเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลสำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้บริหารโครงการจำนวน 19 คน ผู้รับผิดชอบโครงการจำนวน 5 คน และประชาชนที่อยู่ในโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจำนวน 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ผลการประเมินโครงการในภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ปัญหาและข้อเสนอแนะที่พบมีดังนี้ คือ ตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารโครงการ ปัญหาสูงสุด คือ จำนวนเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเดือนละ 300 บาทน้อยเกินไป รองลงมาคือผู้สูงอายุที่มีอายุครบ 60 ปี ไม่ได้รับเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพครบทุกคน ตามความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบโครงการคือ ผู้สูงอายุบางรายไม่มารับเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพตามกำหนดเวลา ส่งผลให้ถูกตัดสิทธิการรับเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และตามความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุพบว่า จำนวนเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเดือนละ 300 บาทน้อยเกินไป และผู้สูงอายุเดินทางมารับเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพไม่สะดวก เนื่องจากปัญหาด้านสุขภาพและค่าใช้จ่าย ข้อเสนอแนะคือ ควรเพิ่มเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้เพียงพอต่อการดำรงชีพ และควรเพิ่มงบประมาณการจ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่มีอายุครบ 60 ปี ให้ได้รับอย่างทั่วถึง

งานวิจัยต่างประเทศ

บราวน์ และ ลูซาร์ดี (Browning and Lusardi, 1996) กล่าวถึง การศึกษาแรงจูงใจที่ทำให้คนออมเงิน ของ เคนส์ (Keynes) ซึ่งผลการศึกษาอธิบายได้ว่า แรงจูงใจที่ทำให้คนออมเงินมีสาเหตุ

มาจากหลายปัจจัย ประกอบด้วย การออมเนื่องจากการวางแผนการใช้จ่ายในชีวิต (Life-Cycle Motive) การออมเพื่อเป็นมรดกแก่บุตรหลาน (Bequest Motive) การออมเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรสนิยมการใช้จ่าย (Improvement Motive) การออมเพื่อความต้องการในการซื้อสินค้าคงทน (Downpayment Motive) การออมเนื่องจากผลตอบแทนและการเพิ่มค่าขึ้นของสินทรัพย์ (Intertemporal Substitution Motive) การออมเพื่อการลงทุนทางธุรกิจ (Enterprise Motive) การออมเพื่อป้องกันความไม่แน่นอนในชีวิต (Precautionary Motive) การออมเนื่องจากนิสัยตระหนี่ (Avarice Motive) และการออมเนื่องจากความรู้สึกต้องการมีเอกภาพทางการเงิน (Independence Motive)

โมดิเกลียนิ และ บรัมเบิร์ก (Modigliani and Brumberg, 1954) และฟรีดแมน (Friedman, 1957) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมออมอย่างเป็นระบบ รวมทั้งวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการออมตามแรงจูงใจต่างๆ ของ Keynes การศึกษาค้นคว้าทำให้เกิดแบบจำลองวงจรชีวิตและรายได้ถาวร (Life-cycle Permanent Income Hypothesis) โดยแบบจำลองนี้อธิบายว่า ผู้บริโภคจะพยายามจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดทั้งชีวิต เพื่อรักษาระดับการบริโภคให้เป็นไปอย่างราบรื่นตลอดอายุขัย (Consumption Smoothing) และการจัดสรรทรัพยากรระหว่างเวลาของผู้บริโภค ทำได้โดยผ่านการออมและการกู้ยืมเงิน กล่าวคือ เมื่อผู้บริโภคคาดว่าระดับรายได้จะลดลงในอนาคต ก็จะออมเงินในปัจจุบันเพื่อรักษาระดับการบริโภคในอนาคตให้เป็นไปอย่างราบรื่น

ซีลเดส (Zeldes, 1989), คิมบอล (Kimball, 1990) และ แครอล (Caroll, 1992) ได้พัฒนาแบบจำลองวงจรชีวิตและรายได้ถาวรขึ้นมาใหม่ โดยต่อจากแบบจำลองเดิมของ Modigliani and Brumberg และ Friedman ซึ่งความเป็นจริงผู้บริโภคจะต้องเผชิญกับ “ความไม่แน่นอน” เช่น โรคภัย อุบัติเหตุ ฯลฯ และผู้บริโภคไม่ชอบ “ความเสี่ยง” ซึ่งความไม่แน่นอนก็จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการบริโภคในช่วงชีวิตต่างๆ ของผู้บริโภคได้ ดังนั้น การออมเพื่อป้องกันความไม่แน่นอนในชีวิต (Precautionary Motive) จึงมีความสำคัญที่จะช่วยอธิบายการตัดสินใจของผู้บริโภคเกี่ยวกับพฤติกรรมบริโภค และพฤติกรรมการออมได้

กอบศักดิ์ ภูตระกูล, เกียรติพงศ์ อริยปรัชญา และ ธรรมนุญ สดศรีชัย (Pootrakool, Ariyapruchya, and Sodsrichai, 2005) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมในระดับจุลภาคของประเทศไทย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบคำถามว่า เหตุใดการออมรวมของประเทศไทยจึงมีแนวโน้มลดลง ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้การออมรวมของประเทศไทยลดลง เนื่องมาจาก การออมของครัวเรือนลดลงและการศึกษาค้นคว้าได้วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีส่วนกำหนดการออมในระดับครัวเรือนของประเทศไทยอีกด้วย ผลการศึกษาพบว่า ระดับการออมของครัวเรือนจะเพิ่มขึ้นตามรายได้จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัวและความสามารถในการเข้าถึงสถาบันการเงิน ส่วนระดับการออมของครัวเรือนจะลดลง หากสมาชิกในครัวเรือนเป็นสมาชิกกองทุนประกันสังคม หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญของรัฐ รวมทั้งการได้รับสวัสดิการ

จากภาครัฐ เช่น สิทธิ 30 บาทรักษาทุกโรค เป็นต้น และการออมจะลดลงเมื่อครัวเรือนมีการออมผ่านสินทรัพย์คงทน

แคน เมด แอสโซค เจ (Can Med Assoc J, 1965) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสวัสดิการด้านรายได้ของผู้สูงอายุในแคนาดา ผลการศึกษาพบว่า ตำแหน่งของผู้สูงอายุในสังคมอุตสาหกรรมสมัยใหม่ถูกลบออกอย่างเห็นได้ชัดจากบรรทัดฐานการเริ่มต้นอุตสาหกรรมของการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในการจ้างงานที่เป็นประโยชน์จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต การเกษียณอายุได้รับการยอมรับ เมื่อ 13 ปีก่อนที่ช่วงท้ายจะพบว่าอายุขัยเฉลี่ยของผู้ชายจะตามมาด้วยปัญหาสังคมอย่างแท้จริง ในขณะเดียวกัน การเพิ่มขึ้นของประสิทธิผลทางเศรษฐกิจทำให้ทั้งความตั้งใจและความสามารถสอดคล้องกับบทบาทชีวิตของแต่ละโครงการเกษียณด้วยโปรแกรมการบำนาญรักษารายได้สาธารณะของผู้สูงอายุ การสนับสนุนจากสาธารณะเริ่มต้นที่แคนาดา ด้วยวิธีการรวบรวมความสมัครใจในแผนการเงินรายปีของรัฐบาล โปรแกรมการ "ช่วยเหลือประชาชน" ประสบความสำเร็จครั้งแรกโดย "การชำระเงินสากล" ภายใต้พระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยของผู้สูงอายุ และเมื่อเร็วๆ นี้ประสบความสำเร็จด้วยวิธีการประกันสังคมของแผนเงินบำนาญแคนาดา พร้อมด้วยการสนับสนุนของประชาชนที่ดีขึ้น บทบาทของกองทุนบำเหน็จบำนาญการประกอบอาชีพและบทบาทชีวิตการเริ่มต้นการเกษียณอายุเป็นรายบุคคลยังคงได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก

ซี อัลเทิร์นฟอรัช (Z Altemsforsch, 1978) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ทางสังคมของเงินบำนาญชราในเมือง (การศึกษาช่วงเวลา) ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการการดูแลที่สำคัญอย่างหนึ่งของประชากรผู้สูงอายุ มาจากสมาชิกในครอบครัว เพื่อนๆ และเพื่อนบ้าน แต่ในทางตรงกันข้าม เนื่องจากรูปแบบของชีวิตในสังคมสมัยใหม่ โดยเฉพาะสังคมเมือง ผู้บริหารและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้สูงอายุต้องปรับปรุงในทุกขั้นตอน เพื่อที่จะรับเรื่องและให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุทุกคนที่ต้องการความช่วยเหลือ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้สูงอายุควรจะทำงานร่วมกันและประสานงานให้สอดคล้องกัน เนื่องมาจากความจริงที่ว่า ในความคิดของเรา รูปแบบขององค์กรที่ดูแลสังคมในปัจจุบันไม่ตอบสนองความต้องการที่มาจากวัตถุประสงค์ด้านมนุษยธรรมของรัฐสังคมนิยมของเรา

ซี อัลเทิร์นฟอรัช (Z Altemsforsch, 1986) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดูแลพลเมืองของระบบบำนาญผ่านการประเมินอย่างเป็นระบบ ผลการศึกษาพบว่า การเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการการดูแลที่สัมพันธ์กัน สามารถมองเห็นได้เพียงด้านการปรับปรุงของการยกเว้นการดูแลประชากรที่ได้รับบำนาญสูงอายุโดยแพทย์ประจำครอบครัว ในปัจจุบันการดูแลในรูปแบบนี้ได้พัฒนาแล้วสำหรับพลเมืองผู้สูงอายุในหลายๆเมือง หลายๆหมู่บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดูแลด้วยการจ่ายเงินให้เป็นระยะโดยไม่ต้องได้รับการเรียกร้องเป็นพิเศษ ความต่อเนื่องของการดูแลที่ประกอบขึ้นจากการคุ้มครองเด็กและวัยรุ่นผ่านการคุ้มครองสุขภาพอุตสาหกรรม การดูแล dispensatory สำหรับประชากร

ผู้สูงอายุที่ได้รับบำนาญอาจยังคงเป็นระบบ ถ้าประชาชนอยู่ภายใต้การตรวจสอบอย่างต่อเนื่องในปีที่มีการป้อนอายุบำนาญ และถ้า dispensatory ดูแลโดยแพทย์ประจำครอบครัวถูกนำมาใช้บนพื้นฐานนี้ตามโปรแกรมการดูแล การพัฒนาและการทดสอบรูปแบบดังกล่าวจะทำงานที่สถาบันด้านสุขอนามัยทางสังคมของมหาวิทยาลัยคาร์ล มาร์กซ์

อินท์ เจ เอจิง ฮัม เดฟ (Int J Aging Hum Dev, 1987) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดระเบียบแรงงานและเงินบำนาญผู้สูงอายุ ผลการศึกษาพบว่า การจัดระเบียบแรงงานในสหรัฐอเมริกาสนับสนุนข้อเสนอใหม่ของผู้สูงอายุ ด้วยความคิดที่ว่าความแตกต่างของแรงงานอเมริกันกับแรงงานยุโรปนั้นไม่ได้นำไปสู่การเพิ่มขึ้นของรัฐสวัสดิการ แต่ขึ้นอยู่กับหลักฐานจากองค์ระดับชาติและผู้นำของพวกเขา การวิพากษ์วิจารณ์กิจกรรมการรวมตัวทางการเมืองของรัฐ และการรณรงค์เพื่อเงินบำนาญผู้สูงอายุในแมสซาชูเซต แสดงให้เห็นว่า ชนชั้นแรงงานมีมากกว่าชนชั้นกลาง ซึ่งน่าจะมีการปฏิรูปผู้รับผิดชอบสำหรับโปรแกรมสวัสดิการสังคมใหม่ด้วย

ดีโมกราฟี (Demografie, 1989) หรือสาขาวิชาประชากรศาสตร์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับประชากรผู้สูงอายุและการประกันเงินบำนาญผู้สูงอายุ งานวิจัยนี้มุ่งเน้นความสำคัญไปที่ อายุของประชากรชาวโกลโลวาเกียและปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยการเปรียบเทียบระหว่างจำนวนคนที่รับเงินบำนาญผู้สูงอายุในปี 1985 ที่มีตัวเลขคาดการณ์สำหรับปี 2005 ผู้เขียนเตือนว่าปัญหาทางสังคมอาจเกิดจากการพึ่งพา ซึ่งจะเป็นภาระที่เพิ่มขึ้น

ซอค อินดิค เรส (Soc Indic Res, 2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอัตราทดแทน: ความไม่สมบูรณ์ของตัวชี้วัดการวิเคราะห์ระบบบำนาญที่เพียงพอระหว่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า ระบบเงินบำนาญมักจะได้รับการประเมินจากมุมมองของสองเกณฑ์พื้นฐาน คือ ความเพียงพอของเงินบำนาญและความยั่งยืนทางการเงิน เงื่อนไขแรกเกี่ยวกับระดับของผลประโยชน์เงินบำนาญและการคุ้มครองผู้สูงอายุจากความยากจน เงื่อนไขที่สองเกี่ยวข้องกับสภาพคล่องทางการเงิน งานวิจัยนี้เป็นหลักของระเบียบวิธีธรรมชาติ เรากล่าวถึงการแก้ปัญหาในการวัดความเพียงพอของเงินบำนาญ โดยให้ความสำคัญกับอัตราทดแทนซึ่งกำหนดไว้หลายวิธี เป็นตัวชี้วัดที่พบมากที่สุดของความเพียงพอของเงินบำนาญ อย่างไรก็ตาม ขณะที่เรายืนยันในบทความนี้มันครอบคลุมเพียงมิติเดียว กล่าวคือ การขจัดปัญหาของการบริโภค คำจำกัดความของความเพียงพอของเงินบำนาญ คือ การป้องกันความยากจนจากเงินบำนาญผู้สูงอายุ ดังนั้น เราได้พิสูจน์แล้วว่าวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับอัตราทดแทนไม่ได้เป็นตัวชี้วัดที่เพียงพอต่อความเข้าใจในวงกว้างของความเพียงพอของเงินบำนาญในการศึกษาข้ามประเทศ ดังนั้น เราได้เสนอทางเลือก (หรืออาจจะเสริม) มาตรการที่เรียกว่าตัวชี้วัดความเพียงพอของเงินบำนาญสังเคราะห์ (SPA1-3) ที่กำหนดไว้ในรูปแบบพื้นฐานของรายได้เฉลี่ยสัมพัทธ์ และอัตราดอกเบี้ยที่มีความเสี่ยงต่อความยากจน ตัวชี้วัดเหล่านี้ให้ทั้งมิติของความเพียงพอดังกล่าวข้างต้น และจากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงออกมาได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ตัวชี้วัดที่คำนวณแยกต่างหากสำหรับผู้ชายและสำหรับผู้หญิง

ช่วยให้การประเมินผลของมิติที่สามของความเพียงพอของเงินบำนาญคือความแตกต่างของเพศที่เกี่ยวข้องกับความเพียงพอของเงินบำนาญ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยข้างต้น สามารถสรุปแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์จากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ดังตารางที่ 2.9

ตารางที่ 11 สรุปแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์จากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่เกี่ยวกับเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	แนวทางการศึกษาและการใช้ประโยชน์					
	สนับสนุน ความสำคัญ และปัญหา ของการวิจัย	พัฒนา กรอบ แนวคิดใน การวิจัย	การสร้าง เครื่องมือ การวิจัย	การเลือกใช้ สถิติสำหรับ การวิจัย	ใช้เป็นแบบ แผนในการ วิเคราะห์ ข้อมูล	สนับสนุน การอภิปราย ผลการวิจัย
แนวความคิดเกี่ยวกับการออม	✓	✓	✓			
แนวคิดแรงจูงใจ	✓	✓	✓			
แนวคิดลำดับขั้นความต้องการ ของมนุษย์	✓	✓	✓			
แนวคิดกระบวนการตัดสินใจ	✓	✓	✓			
แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับผู้สูงอายุ และผลการสำรวจผู้สูงอายุใน ประเทศไทย พ.ศ. 2557	✓	✓	✓			
ความหมายของแรงงานนอก ระบบและผลการสำรวจ แรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2557	✓	✓	✓			
ความหมายของระบบการออม เพื่อการเกษียณ	✓	✓	✓			
ระบบการออมเพื่อการเกษียณ อายุตามหลักสากล	✓	✓	✓			
โครงสร้างประชากร	✓	✓	✓			
ระบบบำเหน็จบำนาญของไทย ในปัจจุบันและการกำกับดูแล	✓	✓	✓			
ความครอบคลุมของระบบบำเหน็จ บำนาญของไทยในปัจจุบัน	✓	✓	✓			

ตารางที่ 11 สรุปแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์จากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ประเด็นที่เกี่ยวกับเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	แนวทางการศึกษาและการใช้ประโยชน์					
	สนับสนุน ความสำคัญ และปัญหา ของการวิจัย	พัฒนา กรอบ แนวคิดใน การวิจัย	การสร้าง เครื่องมือ การวิจัย	การเลือกใช้ สถิติสำหรับ การวิจัย	ใช้เป็นแบบ แผนในการ วิเคราะห์ ข้อมูล	สนับสนุน การอภิปราย ผลการวิจัย
พระราชบัญญัติกองทุนการออม แห่งชาติ พ.ศ. 2554	✓	✓	✓			
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง ยืนยัน Model Lisrel				✓	✓	
ปัจจัยกำหนดพฤติกรรม การออมของผู้มีงานทำในประเทศ ไทย : การศึกษาข้อมูลจากการ สำรวจในระดับจุลภาค (วรวุฒิ สุวรรณระดา และ สมประวิณ มั่นประเสริฐ, 2550)		✓	✓	✓	✓	✓
การออมเพื่อการดำรงชีพ ยามชราภาพของประชาชนใน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (วันวิสาข์ จำรัส, 2552)		✓	✓	✓	✓	✓
พฤติกรรมการออมเพื่อการดำรง ชีพยามชราภาพของหัวหน้า ครัวเรือน เกษตรกรลูกค้ำ ธนาคาร เพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา (นพแสน พรหมอินทร์, 2554)		✓	✓	✓	✓	✓
ความพร้อมในการเข้าสู่การ ประกันสังคมของแรงงานนอก ระบบ : กรณีศึกษาคนชั้นรถ แท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร (ดลีน กิจสมัย, 2548)				✓	✓	✓

ตารางที่ 11 สรุปแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์จากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ประเด็นที่เกี่ยวกับเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	แนวทางการศึกษาและการใช้ประโยชน์					
	สนับสนุน ความสำคัญ และปัญหา ของการวิจัย	พัฒนา กรอบ แนวคิดใน การวิจัย	การสร้าง เครื่องมือ การวิจัย	การเลือกใช้ สถิติสำหรับ การวิจัย	ใช้เป็นแบบ แผนในการ วิเคราะห์ ข้อมูล	สนับสนุน การอภิปราย ผลการวิจัย
รูปแบบการออมเพื่อการดำรง ชีพยามชราภาพของประชาชน ในเขตชนบท อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ (วรัญญา ทองทวีศรี, 2552)		✓	✓	✓	✓	✓
การประเมินการขยายประกัน สังคมสู่แรงงานนอกระบบในมิติ ทางเศรษฐกิจและสังคม : กรณี ศึกษากลุ่มยุทธศาสตร์จังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง (อรุณลักษณ์ ดิษบรรจง, 2557)				✓	✓	✓
การตัดสินใจเข้าสู่ระบบประกัน สังคมของแรงงานนอกระบบ ประเภทผู้ขับรถจักรยานยนต์ รับจ้างในเขตจตุจักร (สุภาภรณ์ กิ่งคำ, 2550)		✓		✓	✓	✓
ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของ ครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (ประยงค์ คูศิริสิน, 2551)		✓	✓	✓	✓	✓
ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของ ครัวเรือน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง (ทิพย์สุตา ธนะบุญเรือง, 2553)		✓	✓	✓	✓	✓
มาตรการทางกฎหมายในการ คุ้มครองแรงงานนอกระบบใน เรื่องบ้านานุเพื่อการชราภาพ (ชลธิชา พรธณสมัย, 2556)	✓			✓	✓	✓

ตารางที่ 11 สรุปแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์จากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ประเด็นที่เกี่ยวกับเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	แนวทางการศึกษาและการใช้ประโยชน์					
	สนับสนุน ความสำคัญ และปัญหา ของการวิจัย	พัฒนา กรอบ แนวคิดใน การวิจัย	การสร้าง เครื่องมือ การวิจัย	การเลือกใช้ สถิติสำหรับ การวิจัย	ใช้เป็นแบบ แผนในการ วิเคราะห์ ข้อมูล	สนับสนุน การอภิปราย ผลการวิจัย
มาตรการทางกฎหมายในการ จัดสวัสดิการแรงงานนอกระบบ ในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม (ภัทรดนัย ใหม่พระเนตร, 2552)	✓			✓	✓	✓
สภาพปัญหาของแรงงานนอกระบบ ในจังหวัดเชียงใหม่และ มาตรการคุ้มครองของภาครัฐ (ศิริประภา พรหมมา, 2553)	✓			✓	✓	✓
การเลือกประกันสังคมตาม มาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติ ประกันสังคม พ.ศ. 2533 สำหรับแรงงานนอกระบบใน จังหวัดเชียงใหม่ (ฐิติมา พลห่าน, 2554)	✓	✓		✓	✓	✓
ความต้องการของแรงงานนอกระบบ ต่อการเข้าสู่ระบบ ประกันสังคม ศึกษากรณีกลุ่ม ผู้ขับซักรถจักรยานยนต์รับจ้าง เขตอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส (ชัยยุทธ เต็มศิริ, 2554)	✓			✓	✓	✓
ปัญหาการเป็นผู้ประกันตนของ แรงงานนอกระบบตาม กฎหมายประกันสังคม (ทรงพล โลหะมาศ, 2551)	✓			✓	✓	✓

ตารางที่ 11 สรุปแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์จากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ประเด็นที่เกี่ยวกับเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	แนวทางการศึกษาและการใช้ประโยชน์					
	สนับสนุน ความสำคัญ และปัญหา ของการวิจัย	พัฒนา กรอบ แนวคิดใน การวิจัย	การสร้าง เครื่องมือ การวิจัย	การเลือกใช้ สถิติสำหรับ การวิจัย	ใช้เป็นแบบ แผนในการ วิเคราะห์ ข้อมูล	สนับสนุน การอภิปราย ผลการวิจัย
มาตรการทางกฎหมายในการ จัดสวัสดิการ : ศึกษาเฉพาะ กลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบ (ปิยพล บุญมี, 2553)	✓			✓	✓	✓
ความต้องการในการรับ สวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุใน เขตเทศบาล จ.สมุทรปราการ (อุซุกร เหมือนเดช, 2552)	✓			✓	✓	✓
มาตรการทางกฎหมายในการ จัดสวัสดิการ: ศึกษาเฉพาะกลุ่ม ผู้ใช้แรงงานนอกระบบ (ปิยพล บุญมี, 2553)	✓			✓	✓	✓
ความต้องการในการรับ สวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุใน เขตเทศบาล จ.สมุทรปราการ (อุซุกร เหมือนเดช, 2552)	✓			✓	✓	✓
มาตรการทางกฎหมายในการ จัดสวัสดิการ : ศึกษาเฉพาะ กลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบ (ปิยพล บุญมี, 2553)	✓			✓	✓	✓
ความต้องการในการรับสวัสดิการ สังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาล จ.สมุทรปราการ (อุซุกร เหมือนเดช, 2552)	✓			✓	✓	✓

ตารางที่ 11 สรุปแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์จากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ประเด็นที่เกี่ยวกับเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	แนวทางการศึกษาและการใช้ประโยชน์					
	สนับสนุน ความสำคัญ และปัญหา ของการวิจัย	พัฒนา กรอบ แนวคิดใน การวิจัย	การสร้าง เครื่องมือ การวิจัย	การเลือกใช้ สถิติสำหรับ การวิจัย	ใช้เป็นแบบ แผนในการ วิเคราะห์ ข้อมูล	สนับสนุน การอภิปราย ผลการวิจัย
ความต้องการของผู้สูงอายุที่มี ต่อประสิทธิภาพการบริหารเบี้ย ยังชีพในองค์การบริหารส่วน ตำบลเมืองชุม อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย (ประภาศรี อนุวาน, 2552)	✓			✓	✓	✓
ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต ของผู้สูงอายุในจังหวัดอำนาจ เจริญ (ศิริรัช ฉายแสง, 2553)	✓			✓	✓	✓
การประเมินโครงการสวัสดิการ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตเทศบาล ตำบลลำโรงใต้ อำเภพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ (อิทธิรุจน์ กันสิทธิ์, 2551)	✓			✓	✓	✓
แรงจูงใจที่ทำให้คนออมเงิน (Browning and Lusardi, 1996)	✓	✓		✓	✓	✓
พฤติกรรมการออมอย่างเป็น ระบบ และการวิเคราะห์ปัจจัย ที่มีผลต่อการออมตามแรงจูงใจ (Modigliani and Brumberg, 1954 and Friedman, 1957)	✓	✓		✓	✓	✓
การพัฒนาแบบจำลองวงจร ชีวิตและรายได้ถาวร (Zeldes, 1989, Kimball, 1990 and Caroll, 1992)	✓			✓	✓	✓

ตารางที่ 11 สรุปแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์จากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ประเด็นที่เกี่ยวกับเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	แนวทางการศึกษาและการใช้ประโยชน์					
	สนับสนุน ความสำคัญ และปัญหา ของการวิจัย	พัฒนา กรอบ แนวคิดใน การวิจัย	การสร้าง เครื่องมือ การวิจัย	การเลือกใช้ สถิติสำหรับ การวิจัย	ใช้เป็นแบบ แผนในการ วิเคราะห์ ข้อมูล	สนับสนุน การอภิปราย ผลการวิจัย
พฤติกรรมการออมในระดับ จุลภาคของประเทศไทย (Pootrakool, Ariyapruchya, and Sodsrichai, 2005)	✓			✓	✓	✓
การรักษาความปลอดภัยใน รายได้ของสูงอายุในแคนาดา (Can Med Assoc J, 1965)	✓			✓	✓	✓
การเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ ทางสังคมของผู้รับบำนาญชรา ภาพในเมือง (Z Altnersforsch, 1978)	✓			✓	✓	✓
องค์การที่เกี่ยวข้องกับการดูแล พลเมืองของระบบบำนาญผ่าน การประเมินอย่างเป็นระบบ (Z Altnersforsch, 1986)	✓			✓	✓	✓
การจัดองค์การของแรงงานและ เงินบำนาญวัยชราภาพ (Int J Aging Hum Dev, 1987)	✓			✓	✓	✓
อายุของประชากร และการ ประกันเงินบำนาญสูงอายุ (Demografie, 1989)	✓			✓	✓	✓
อัตราการทดแทน : ความไม่ สมบูรณ์ของตัวชี้วัดระบบ บำเหน็จบำนาญที่เพียงพอ ระหว่างประเทศ (Soc Indic Res, 2016)	✓			✓	✓	✓

จะเห็นว่า การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม รูปแบบ ตลอดจนปัจจัยกำหนดการออม ในช่วงที่ผ่านมา ส่วนใหญ่มุ่งศึกษาถึงรูปแบบการออมต่างๆไป อาทิ การออมกับสถาบันการเงิน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ บริษัทประกันชีวิต ฯลฯ แต่งานวิจัยที่เน้นการศึกษาในรูปแบบการออมที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจง คือ ออมเพื่อใช้เป็นเงินบำนาญหรือใช้ดำรงชีพยามชราภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานนอกระบบ ซึ่งเป็นแรงงานส่วนใหญ่ของประเทศ ที่ยังไม่อยู่ภายใต้ความคุ้มครองและไม่ได้รับการสนับสนุนหรือเงินสมทบจากนายจ้างหรือรัฐบาล และยังมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพนั้นยังไม่ค่อยได้รับความสนใจศึกษาวิจัยมากนัก ผลงานวิจัยจึงมีอยู่ค่อนข้างจำกัด ทำให้ยังไม่ทราบว่าหากมีรูปแบบการออมที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจง คือ กองทุนการออมแห่งชาติ จัดตั้งขึ้นมาเพื่อเป็นสถาบันการออม ทำหน้าที่ดูแลและบริหารให้แรงงานกลุ่มนี้มีเงินบำนาญใช้ในการดำรงชีพยามชราภาพ จะมีปัจจัยใดบ้างที่จะมากำหนดความสำเร็จหรือมีปัจจัยใดบ้างที่จะกระตุ้นให้แรงงานนอกระบบมีการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ จากตารางที่ 11 สรุปแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์จากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดต่างๆ มาปรับใช้ในการศึกษา โดยสนับสนุนความสำคัญและปัญหาของการวิจัย พัฒนารอบแนวคิดในการวิจัย และการสร้างเครื่องมือการวิจัย สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นจะใช้สร้างเครื่องมือการวิจัย การเลือกใช้สถิติสำหรับการวิจัย ใช้เป็นแบบแผนในการวิเคราะห์ข้อมูลและสนับสนุนการอภิปรายผลการวิจัย

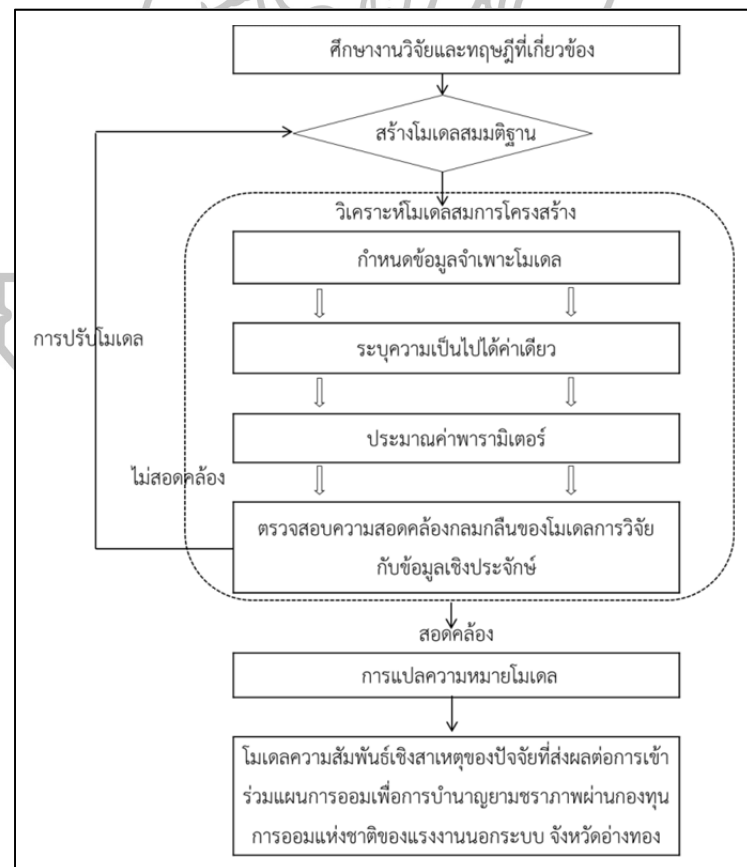
บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้เทคนิคในการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อนำไปสู่การสร้างโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินงานวิจัย ดังนี้ 1.) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากตำรา หนังสือ บทความ สื่อสิ่งพิมพ์ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออมเพื่อการบำนาญระบบบำนาญยามชราภาพของแรงงานนอกระบบ กองทุนการออมแห่งชาติ โดยสรุปองค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพของแรงงานนอกระบบผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ แบ่งเป็นปัจจัย 6 ด้าน ดังนี้ ปัจจัยด้านผลตอบแทนทางการเงิน ได้แก่ เงินสะสมของสมาชิก เงินสมทบของรัฐบาล อัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ ปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงิน ได้แก่ การสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้ การคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน การคำนึงถึงภาระของสังคม ปัจจัยด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล ได้แก่ การจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก การค้าประกันผลตอบแทน การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีได้รับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ ปัจจัยด้านสถาบันการออม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม ความน่าเชื่อถือ ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ ช่องทางการติดต่อ ปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ การขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอดำรงชีพ สิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ และปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม ได้แก่ สิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปี สิทธิประโยชน์กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี สิทธิประโยชน์กรณีลาออกจากกองทุน และสิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต 2.) ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดในโมเดลเป็นความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linear) แบบบวก (Additive) และเป็นความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationships) 3.) ลักษณะการแจกแจงของตัวแปรและความคลาดเคลื่อนเป็นแบบปกติ และ 4.) ลักษณะความเป็นอิสระต่อกัน (Independence) ระหว่างตัวแปรกับความคลาดเคลื่อน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

โมเดลสมการโครงสร้าง ประกอบด้วย ตัวแปรแฝง (Latent Variables) เป็นตัวแปรที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่จะประมาณค่าได้จากตัวแปรที่สังเกตได้ (Observed Variables) ของแต่ละตัวแปรแฝง ดังนั้น โมเดลสมการโครงสร้างจะสะท้อนให้เห็นถึงทั้งการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor

ตัวแปรแฝง ดังนั้น โมเดลสมการโครงสร้างจะสะท้อนให้เห็นถึงทั้งการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และการวิเคราะห์องค์ประกอบที่สำคัญของโมเดลสมการโครงสร้าง คือ โมเดล โครงสร้าง หรือโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) ระหว่างตัวแปรแฝงซึ่งอาจเป็นแบบทางเดียวและแบบเส้นเชิงบวก (Recursive and Linear additive) หรือแบบสองทางและแบบเส้นเชิงบวก (Non-Recursive and Linear Additive) และโมเดลการวัด (Measurement Model) ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงกับตัวแปรสังเกตได้ (วิโรจน์ สารรัตน์, 2554) โดยสัญลักษณ์ที่ใช้ในโมเดลการวิจัยใช้รูปวงรีแทนตัวแปรแฝง และรูปสี่เหลี่ยมแทนตัวแปรสังเกตได้ สมมติฐานเขียนเป็นข้อความบรรยาย โมเดลอิทธิพลในโมเดลเป็นภาพรวม สถิติวิเคราะห์จำเป็นต้องใช้สถิติวิเคราะห์ที่สามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ในโมเดลสมการถดถอยทั้งสองสมการไปพร้อมกัน (Simultaneous Equation Model) และมีการทดสอบความสอดคล้องของโมเดล (Model Goodness of Fit Test) ได้แก่ การวิเคราะห์ด้วยโมเดลสมการโครงสร้างซึ่งต้องใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เฉพาะ เช่น โปรแกรม LISREL (Joreskog & Sorbom, 1996 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีดำเนินงานวิจัยโดยมีแนวคิดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 18 แนวคิดการดำเนินการวิจัย

ที่มา: นางลักษณ์ วิรัชชัย, โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542).

จากภาพที่ 18 แสดงแนวคิดการดำเนินการวิจัยเพื่อทดสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างโมเดลสมการโครงสร้างที่เป็นโมเดลการวิจัยหรือโมเดลสมมติฐาน ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นโมเดลสมมติฐานที่ประกอบด้วยโมเดลการวัดและโมเดลสมการโครงสร้าง

2. ดำเนินการวิจัยตามวิธีการทางสถิติเพื่อตอบคำถามการวิจัยว่า โมเดลสมการโครงสร้างที่สร้างขึ้นโดยมีทฤษฎีและงานวิจัยสนับสนุนมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม LISREL มีลำดับดังนี้

2.1 กำหนดข้อมูลจำเพาะโมเดล (Specification of the Model)

2.2 ระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล (Identification of the Model)

2.3 ประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล (Parameter Estimation from the Model)

2.4 ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล (Goodness-of Fit Measures) และหากโมเดลไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์จึงดำเนินการปรับโมเดล

2.5 การปรับโมเดล (Model Modification Indexes: MI)

3. เมื่อปรับโมเดลสมมติฐานจนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้วจึงแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่ได้จากการคำนวณนำมาใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่มีนัยสำคัญทางสถิติมาแทนค่าในโมเดลค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางจะบอกขนาดอิทธิพลทางตรง ทางอ้อม และทิศทางของตัวแปรต่อตัวแปรผลและผลที่ได้ คือ โมเดลสมการความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง ที่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

นอกจากแนวคิดการดำเนินการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบและนำมาวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมทางสถิติ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และตรงตามวัตถุประสงค์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ แรงงานนอกระบบ ในจังหวัดอ่างทอง อายุตั้งแต่ 15 - 60 ปี ที่เข้าร่วมแผนการออม หรือเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ จำนวนประชากร 1,800 คน (ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2558) รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 12 จำนวนสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติที่เปิดบัญชีและส่งเงินออมผ่าน 3 สถาบันการเงิน ของรัฐบาล (ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2558)

ลำดับที่	สถาบันการเงิน	สาขา	จำนวนประชากร (คน)
1	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	อ่างทอง, วิเศษชัยชาญ, ป่าโมก, โพธิ์ทอง, ไชโย, แสงวงหา, สามโก้ (7 สาขา)	1,000
2	ธนาคารออมสิน	อ่างทอง, วิเศษชัยชาญ, ป่าโมก, โพธิ์ทอง, ไชโย, แสงวงหา, สามโก้ (7 สาขา)	450
3	ธนาคารกรุงไทย	อ่างทอง, วิเศษชัยชาญ, ป่าโมก, โพธิ์ทอง (4 สาขา)	350
รวมทั้งหมด		18 สาขา	1,800 คน

กลุ่มตัวอย่าง

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้พิจารณาลักษณะข้อมูลที่จะต้องใช้สถิติวิเคราะห์ขั้นสูง คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อนำไปสู่การสร้างโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) จึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างให้สอดคล้องกับการใช้สถิติการวิเคราะห์ขั้นสูง คือ ใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ เป็นเกณฑ์กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือ ต้องมีขนาดกลุ่มตัวอย่าง 20 คน ต่อ 1 พารามิเตอร์ตัวอย่าง (Hair, Black, Babin & Anderson, 2010) ซึ่งในการวิจัยนี้มีการศึกษาตัวแปร จำนวน 21 ตัวแปร ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ แรงงานนอกระบบ ในจังหวัดอ่างทอง อายุตั้งแต่ 15 - 60 ปี ที่เข้าร่วมแผนการออม หรือเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ จำนวน 420 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละหน่วยมาศึกษาโดยกลุ่มตัวอย่างมีโอกาสที่จะได้รับการเลือกเท่ากันเป็นเทคนิคที่นำมาใช้ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างเพื่ออ้างอิงไปสู่ประชากรในการวิจัย โดยการใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแยกประชากรออกเป็นกลุ่มประชากรย่อยหรือแบ่งเป็นชั้นภูมิก่อน โดยหน่วยประชากรในแต่ละชั้นภูมิจะมีลักษณะเหมือนกัน (Homogeneous) แล้วสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่าง คือ จำนวน 420 ตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดชั้นภูมิ (Stratum) ตามแต่ละสถาบันการเงิน ดังนั้น จะมีจำนวนทั้งหมด 3 ชั้นภูมิ แสดงรายละเอียดของแต่ละชั้นภูมิและขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ ดังนี้

ตารางที่ 13 รายละเอียดของแต่ละชั้นภูมิและขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ

ลำดับที่	สถาบันการเงิน	จำนวนสาขา	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	7	1,000	230
2	ธนาคารออมสิน	7	450	105
3	ธนาคารกรุงไทย	4	350	85
รวมทั้งหมด		18 สาขา	1,800 คน	420 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นการเลือกตอบเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ เป็นต้น ซึ่งแบบสอบถามส่วนนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 11 ข้อ แสดงตัวอย่างดังต่อไปนี้

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง () ที่สอดคล้องกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด		
1.เพศ		
() 1. ชาย ()	2. หญิง	
2.อายุ		
() 1. น้อยกว่า 15-20 ปี ()	2. อายุ 21-25 ปี ()	3. อายุ 26-30 ปี
() 4. อายุ 31-35 ปี ()	5. อายุ 36-40 ปี ()	6. อายุ 41-45 ปี
() 7. อายุ 46-50 ปี ()	8. อายุ 51-55 ปี ()	9. อายุ 56-60 ปี
3.สถานภาพ		
() 1. โสด ()	2. สมรส	
() 3. หม้าย ()	4. หย่าร้าง	
4.ระดับการศึกษา		
() 1. ประถมศึกษา ()	2. มัธยมศึกษา ()	3. อนุปริญญา , ปวส.
() 4. ปริญญาตรี ()	5. ปริญญาโท หรือสูงกว่า	

ภาพที่ 19 ตัวอย่างแบบสอบถามส่วนที่ 1

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ ลักษณะเป็นประโยคข้อความ จำนวน 42 ข้อ ประกอบด้วยมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ กำหนดน้ำหนักคะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับความคิดเห็น 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับความคิดเห็น 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับความคิดเห็น 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับความคิดเห็น 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

วิธีการแปลผลแบบสอบถามส่วนนี้ ใช้ค่าเฉลี่ย ตามเกณฑ์คะแนนของแบบสอบถามส่วนที่ 2 ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\begin{aligned} \frac{\text{Maximum-Minimum}}{\text{Interval}} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

ตารางที่ 14 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ย

ระดับคะแนน	ความหมาย
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	ความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	ความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61– 3.40	ความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	ความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	ความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ที่มา: บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 7 (กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2545).

แสดงตัวอย่างดังต่อไปนี้

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว							
ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
		เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
ปัจจัยด้านผลตอบแทนทางการเงิน							
เงินสะสมของสมาชิก							
1	จำนวนเงินออมของสมาชิกที่ส่งเข้ากองทุนตามเกณฑ์อายุ ที่กองทุนฯ กำหนดไว้มีความเหมาะสม						
2	สมาชิกของกองทุน มีความตั้งใจสะสมเงินจำนวนหนึ่ง เพื่อเก็บไว้ใช้เป็นเงินบำนาญยามชราภาพ						

ภาพที่ 20 ตัวอย่างแบบสอบถามส่วนที่ 2

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ลักษณะเป็นการให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นส่วนตัวและข้อเสนอแนะที่มีต่อความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ แสดงตัวอย่างดังต่อไปนี้

<p>ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ภาพที่ 21 ตัวอย่างแบบสอบถามส่วนที่ 3

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎี ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตและเป็นข้อมูลพื้นฐานของเนื้อหาในแบบสอบถาม
2. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ และส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้
 - 2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างแบบสอบถาม คือ เพื่อสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง
 - 2.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.3 เขียนนิยามเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างแบบสอบถาม
 - 2.4 เขียนข้อคำถามในแบบสอบถามให้สอดคล้องและครอบคลุมนิยามเชิงปฏิบัติการ และข้อคำถามที่ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีค่าระดับคะแนนตั้งแต่ 1 – 5 ซึ่งประกอบด้วย น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด
 - 2.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาวิพากษ์กับผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถามแต่ละข้อและปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำ

3. พัฒนาข้อคำถามในแบบสอบถามและปรับปรุงให้ครอบคลุมตามนิยามศัพท์เฉพาะและความมุ่งหมายของการวิจัย และนำแบบสอบถามไปตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย (Index of Item-Objective Congruence: IOC) กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์ คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร คุณกมลรัตน์ เหล่าชัยเจริญผล ประธานชมรมธนาคารจังหวัดอ่างทองและผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาอ่างทอง และคุณบัวงาม จินขจร ผู้จัดการธนาคารออมสิน สาขาอ่างทอง เพื่อพิจารณาความสอดคล้องและความครอบคลุมของแบบสอบถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ แล้วคัดกรองข้อที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะได้ตรงตามนิยามเชิงปฏิบัติการ โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) การพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามเป็นมาตรฐานประเมินค่า 3 ระดับ โดยนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมาแปลผลคะแนน ดังนี้

มีความเห็นว่า สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น +1

มีความเห็นว่า ไม่แน่ใจ กำหนดคะแนนเป็น 0

มีความเห็นว่า ไม่สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น -1

จากนั้น นำคะแนนที่ได้ไปแทนค่าในสูตร เพื่อคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) ต่อไป หากค่า IOC มีค่ามากกว่า 0.50 ขึ้นไปถือว่าข้อคำถามมีความเหมาะสม แต่ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถามข้อใดน้อยกว่า 0.50 ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ จะต้องนำข้อคำถามนั้นไปปรับปรุง จากการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า ทุกข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้

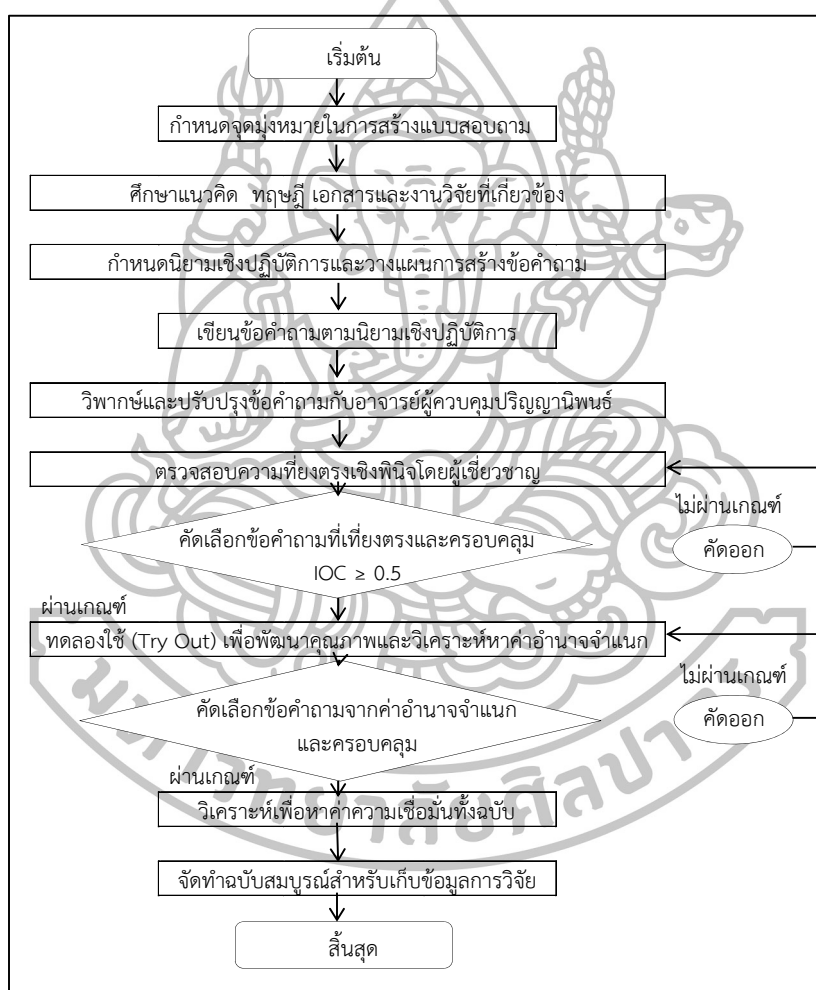
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากข้อ 3 ไปจัดชุดและกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try Out) ใช้กับประชากรเป้าหมาย (Pretest) แต่เป็นคนละกลุ่มจำนวน 30 คน หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – Total Correlation) แล้วพิจารณาข้อคำถามที่ค่าอำนาจจำแนก

5. ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือกจากข้อ 4 มาวิเคราะห์เพื่อประมาณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลลัพธ์ค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 < \alpha < 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่า มีความเชื่อมั่นสูง หรือมีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548: 445)

6. ปรับปรุงรูปแบบสอบถามจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

7. จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

สามารถสรุปขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือได้จากภาพที่ 22 กล่าวคือ ผู้วิจัยเริ่มต้นการวิจัยด้วยการศึกษา ค้นคว้า ทฤษฎีแนวคิดต่างๆ ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด และขอบเขตของการศึกษา และเนื้อหาของแบบสอบถามให้มีความชัดเจนตามจุดมุ่งหมายและครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษา จากนั้นจึงสร้างและพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ และตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ภาพที่ 22 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ที่มา: เบญจมาพร อุ่นสุข, “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1.” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552).

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลโดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้

เริ่มต้นด้วยการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดมาประมวลผลตามระเบียบวิธีการทางสถิติ โดยลงรหัสข้อมูลและป้อนข้อมูลลงบนเครื่องคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์ประมวลผลหาค่าสถิติที่ต้องการ ได้แก่

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทั้งหมดและคะแนนเฉพาะรายข้อนั้นๆ โดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้ Item Total Correlation ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง และเลือกปัจจัยที่มีค่า Corrected Item Total Correlation ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป มาวิเคราะห์หองค์ประกอบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (นลินี สุขเกษม, 2551, อ้างถึงในบุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2545: 84)
2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัก (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2554)

$$\text{Cronbach's Alpha } (\alpha) = \frac{k \text{ covariance / variance}}{1 + (k-1) \text{ covariance / variance}}$$

เมื่อ	Cronbach's Alpha (α) แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k แทน	จำนวนข้อคำถาม
	$\frac{\text{covariance}}{\text{variance}}$ แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนร่วมระหว่างคำถาม
		แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนคำถาม

โดยการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ได้จะแสดงถึงความเชื่อมั่นและความคงที่ของแบบสอบถาม ซึ่งค่าที่ได้อยู่ระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ โดยค่าที่เข้าใกล้ 1 หรือตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป จะแสดงถึงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ดีที่สุด โดยในที่นี้ ผู้วิจัยทำการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา โดยได้ค่าเท่ากับ .983

การตรวจสอบการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัวที่อิสระต่อกัน (Multicollinearity)

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยแบบจำลองสมการโครงสร้างต้องดำเนินการตรวจสอบการผันแปรร่วม หรือภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) เพื่อเป็นการยืนยันว่าตัวแปรสังเกตที่จะนำ

มาใช้ในการวิเคราะห์ที่ไม่มีความสัมพันธ์กันสูง จนอาจเกิดผลต่อการวัดในสิ่งเดียวกันหรือทำนายซ้ำซ้อนกัน ซึ่งทำให้ผลการวิเคราะห์ไม่เที่ยงตรง (Kline, 2011) ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ ดังนี้

1. ค่า Tolerance ของตัวแปรอิสระ จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ หากค่า Tolerance มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ น้อย แต่ถ้าค่า Tolerance เข้าใกล้ศูนย์ แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ มาก นั่นหมายถึง ทำให้เกิด Multicollinearity ถ้าหากมีค่าต่ำกว่า 0.1 แสดงว่ามีปัญหาขั้นรุนแรง (Menard, 1995 อ้างถึงใน Field, 2000)

2. ค่า VIF (Variance Inflation Factor) ของตัวแปรอิสระ มีค่าระหว่าง 0 ถึง ∞ ถ้าหากค่า VIF มีค่ามาก แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ มาก หรือถ้าหากค่า VIF เข้าใกล้ 10 หรือมากกว่า แสดงว่ามีระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ มาก ทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity (Myers, 1990; Bowerman and O'Connell, 1990 อ้างถึงใน Field, 2000) หากค่า VIF มีค่าไม่เข้าใกล้ 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีความสัมพันธ์กันและเป็นอิสระต่อกัน

สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA)

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis; CFA) เป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เป็นวิธีวิเคราะห์การวัดของหลายตัวแปร เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหลายตัว เพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์ประกอบว่ามีน้ำหนักหรือความสัมพันธ์กันมากหรือน้อย ซึ่งหากพบว่า มีค่าความสัมพันธ์มากควรอยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน หรือหากพบว่าตัวแปรใดไม่มีความสัมพันธ์กันควรอยู่ต่างองค์ประกอบกัน กล่าวได้ว่า ผู้วิจัยควรทราบถึงโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรหรือคาดการณ์ว่าตัวแปรใดควรมีความสัมพันธ์กันก่อน จึงจะใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) มาตรวจสอบความสัมพันธ์เพื่อยืนยันโครงสร้างใช้สถิติในการทดสอบ ดังนี้

1. สถิติทดสอบ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) เป็นค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลตัวอย่างที่จะนำมาวิเคราะห์โดยเทคนิค Factor Analysis ถ้าค่า KMO มีค่ามาก (เข้าสู่ 1) แสดงว่า เทคนิค Factor Analysis เหมาะสมกับข้อมูลที่มีอยู่ และถ้าค่า KMO มีค่าน้อย (เข้าสู่ 0) แสดงว่า เทคนิค Factor Analysis ไม่เหมาะสมกับข้อมูลที่มีอยู่ โดยทั่วไปถ้าค่า $KMO < 0.5$ จะถือว่า ข้อมูลที่มีอยู่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

2. Bartlett's Test of Sphericity เป็นค่าสถิติทดสอบสมมติฐานที่มีการแจกแจงโดยประมาณแบบไค-สแควร์ (Chi-Square) โดยดูจากค่า Significance ถ้ามีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัว

แปรนั้นมีความสัมพันธ์กัน หรือตัวแปรสังเกตได้ไม่เป็นอิสระกัน จึงมีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

การวิเคราะห์ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Goodness-of Fit Measures) และการคำนวณขนาดของอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัย

การวิเคราะห์ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และการคำนวณขนาดของอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัย ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542: 23-26)

1. ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2 / df) หรือค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์พร้อมค่าองศาอิสระ เนื่องจากเมื่อจำนวนกลุ่มตัวอย่างมาก ค่าไค-สแควร์ ก็จะยิ่งสูงมากจนอาจทำให้สรุปผลได้ไม่ถูกต้อง ดังนั้น จึงแก้ไขโดยพิจารณาค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2 / df) ซึ่งควรมีค่าไม่เกิน 2.00 (สุภมาส อังศุโชติ และคณะ, 2554)
2. ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness-of-fit Index: GFI) เป็นอัตราส่วนของผลต่างระหว่างฟังก์ชันความกลมกลืนจากโมเดลก่อนและหลังปรับโมเดลกับฟังก์ชันความกลมกลืนก่อนปรับโมเดลค่า GFI หากอัตราส่วนของผลต่างมีค่า > 0.9 แสดงว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Hair; et al, 2010: 667, Kelloway, 1998: 27, Diamantopoulos and Siguaw, 2000: 87)
3. ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square of Approximation: RMSEA) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความไม่สอดคล้องกันของแบบจำลองที่สร้างขึ้นกับเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากร โดยบราวน์ และ คูเดค (Browne and Cudeck, 1993: 144) อธิบายไว้ว่า ค่า RMSEA ที่น้อยกว่า .05 แสดงว่า มีความกลมกลืนสนิท (Close fit) ทั้งนี้ ค่า RMSEA ที่ใช้ได้และถือว่า แบบจำลองที่สร้างขึ้นมาสอดคล้องกันกับโมเดล ควรมีค่าไม่เกิน .08 ในขณะที่สไตเกอร์ เสนอแนะว่า ค่า RMSEA ที่ไม่เกิน 0.1 แสดงว่า มีความกลมกลืนดี ถ้าค่า RMSEA ไม่เกิน 0.5 แสดงว่า มีความกลมกลืนดีมาก และถ้าค่า RMSEA ไม่เกิน 0.01 แสดงว่า มีความกลมกลืนอย่างเด่นชัด (Outstanding fit) (Kelloway, 1998: 27; citing Steiger, 1990)
4. ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน/ สอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness - of - fit Index: AGFI) ซึ่งได้จากการนำ GFI มาปรับแก้โดยคำนึงถึงขนาดขององศาอิสระ (df) ซึ่งรวมทั้งจำนวนตัวแปรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง หากค่า AGFI มีค่าตั้งแต่ 0.90-1.00 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)
5. ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized Root Mean Squared Residual: Standardized RMR หรือ SRMR) เป็นค่าที่บอกความคลาดเคลื่อนของโมเดล ถ้ามีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

6. ค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index : CFI) เป็นดัชนีที่ปรับปรุงมาจากค่า NFI แต่เหมาะสำหรับข้อมูลการกระจายของค่าสถิติไค-สแควร์ที่ไม่มีค่ากลาง (Noncentral chi-square distribution) ค่า CFI ที่เกิน 0.90 แสดงว่า แบบจำลองที่สร้างขึ้นมีความกลมกลืนกันกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่าแบบจำลองสมมติฐาน (Kelloway. 1998: 31; Hair et al, 2010: 668-669)

การรายงานดัชนีความกลมกลืน

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะแสดงดัชนีวัดความกลมกลืน 6 ดัชนี ประกอบด้วย ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) หรือค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์พร้อมค่าองศาอิสระ ค่า GFI ค่า RMSEA ค่า AGFI ค่า SRMR และค่า CFI ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ในการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 15 ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ลำดับ	สถิติที่ใช้วัดความสอดคล้อง	ระดับการยอมรับ
1	ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df)	ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) มีค่าไม่ควรเกิน 2.00
2	ค่า GFI, AGFI, CFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 – 1.00 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้อง
3	ค่า Standardized RMR, RMSEA	ค่า Standardized RMR, RMSEA ระหว่าง 0.05 – 0.08 โดยค่าที่เข้าใกล้ศูนย์เป็นค่าที่ดีที่สุดหรือมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้อง

ที่มา: นงลักษณ์ วิรัชชัย, โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542).

แฮร์และคณะ (Hair et al., 2010: 672) อธิบายเพิ่มเติมว่า การรายงานดัชนีชี้วัดความกลมกลืนของข้อมูลโมเดลที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เพียง 3 – 4 ดัชนีก็เพียงพอ สำหรับการพิจารณาข้อมูลโมเดลที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกันหรือไม่นั้นต้องรายงานค่าไคสแควร์และค่าองศาอิสระ เป็นหลักพร้อมกับรายงานดัชนีความกลมกลืนอย่างสมบูรณ์และดัชนีส่วนเพิ่มหรือเรียกอีกอย่างว่าดัชนีแสดงความกลมกลืนเชิงเปรียบเทียบอย่างน้อยกลุ่มละ 1 ดัชนีชี้วัด

ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM)

ผู้วิจัยเริ่มต้นการวิจัยโดยการวางแผนทางการดำเนินการวิจัยอย่างมีระบบเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพื่อให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดและมีประสิทธิภาพ

แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงการวิจัย โดยการศึกษาค้นคว้าจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อเสนอขออนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์

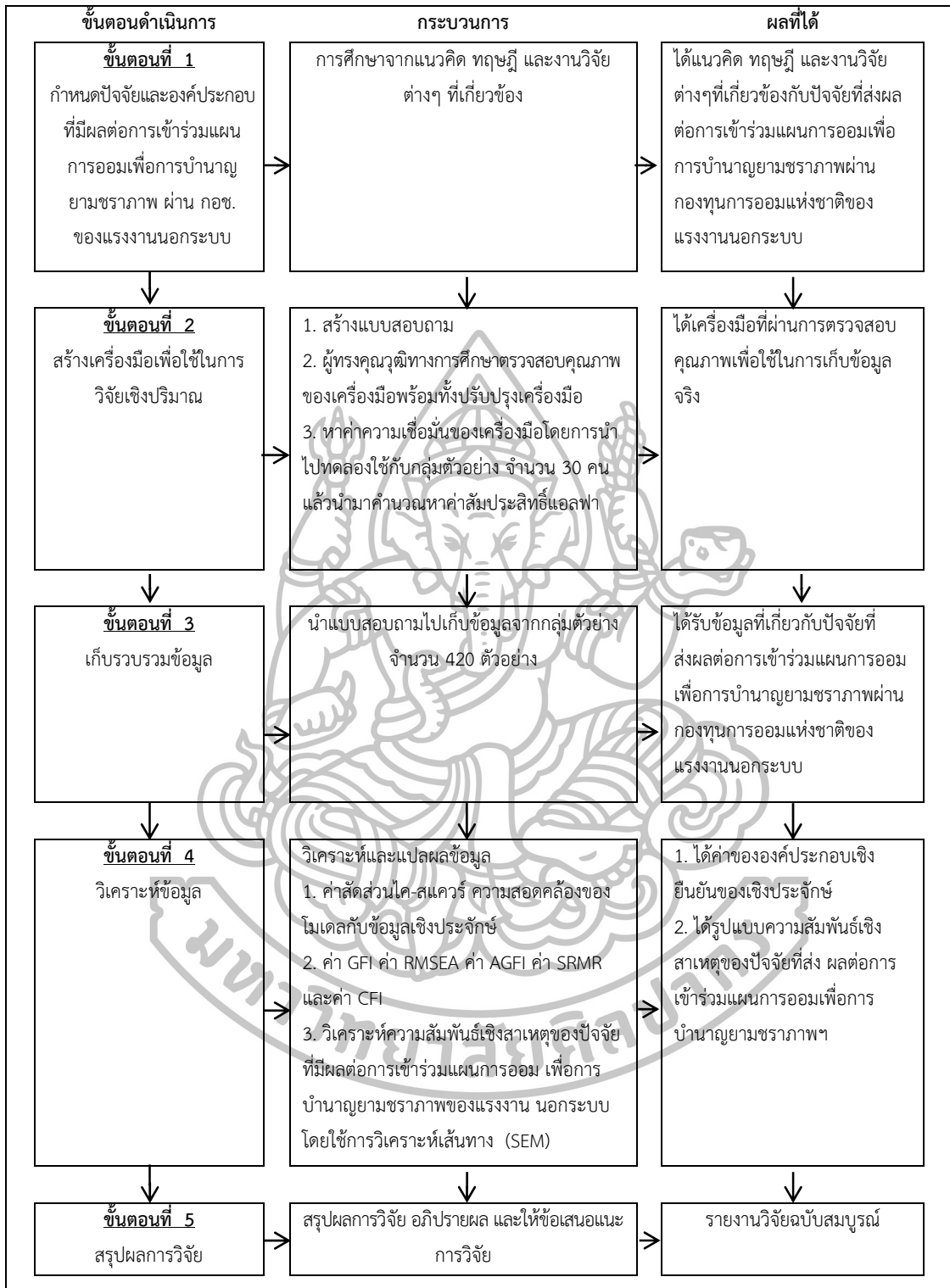
ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร และให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือพร้อมทั้งปรับปรุงเครื่องมือ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลเพื่อนำไปสร้างเครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 420 ตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 4 นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ และแปลผลการวิเคราะห์ หาค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2 / df) หรือค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์พร้อมค่าองศาอิสระ ค่า GFI ค่า RMSEA ค่า AGFI ค่า SRMR และค่า CFI และวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพของแรงงานนอกระบบ โดยใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (SEM)

ขั้นตอนที่ 5 สรุปผลการวิจัย เป็นขั้นตอนการจัดทำรายงานการวิจัย นำเสนอต่อคณะกรรมการตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่คณะกรรมการตรวจสอบให้คำแนะนำ เพื่อจัดทำเป็นรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติต่อไป

แสดงขั้นตอนดำเนินการวิจัยตามรูปภาพที่ 23

ภาพที่ 23 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ใช้เทคนิคในการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

Mean	แทนค่า	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)
SD	แทนค่า	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
Chi-Square	แทนค่า	ค่าไค-สแควร์
(χ^2 / df)	แทนค่า	ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ หรือ ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์
df	แทนค่า	ค่าองศาแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SRMR	แทนค่า	ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
RMSEA	แทนค่า	ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย
GFI	แทนค่า	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
AGFI	แทนค่า	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแล้ว
CFI	แทนค่า	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ
p-value	แทนค่า	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ
DE	แทนค่า	อิทธิพลทางตรงของตัวแปร (Direct Effect)
IE	แทนค่า	อิทธิพลทางอ้อมของตัวแปร (Indirect Effect)
TE	แทนค่า	อิทธิพลรวมของตัวแปร (Total Effect)

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง
2. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพ
ผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	187	44.52
หญิง	233	55.48
รวม	420	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 55.48 และเป็นเพศชาย จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 44.52

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ 15-20 ปี	14	3.33
อายุ 21-25 ปี	8	1.90
อายุ 26-30 ปี	21	5.00
อายุ 31-35 ปี	34	8.10
อายุ 36-40 ปี	57	13.57
อายุ 41-45 ปี	59	14.05
อายุ 46-50 ปี	105	25.00
อายุ 51-55 ปี	88	20.95
อายุ 56-60 ปี	34	8.10
รวม	420	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 46-50 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา คือ อายุ 51-55 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 20.95 และอายุ 41-45 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.05 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	88	20.95
สมรส	289	68.81
หม้าย	29	6.90
หย่าร้าง	14	3.33
รวม	420	100.00

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 68.81 รองลงมา คือ สถานภาพโสด จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 20.95 และสถานภาพหม้าย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	165	39.29
มัธยมศึกษา	216	51.43
อนุปริญญา , ปวส.	36	8.57
ปริญญาตรี	3	0.71
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	-	-
รวม	420	100.00

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 และระดับอนุปริญญา, ปวส. จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 2 คน	-	-
3 - 4 คน	296	70.48
ตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป	124	29.52
รวม	420	100.00

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 - 4 คน จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 70.48 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 29.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เกษตรกร	60	14.29
ค้าขาย	111	26.43
รับจ้างทั่วไป	72	17.14
แม่บ้าน	20	4.76
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	101	24.05
ทนายความ นักบัญชี สถาปนิก	-	-
พนักงานเอกชนที่เกษียณแล้ว	-	-
ลูกจ้างชั่วคราวของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เข้าประกันสังคม	-	-
คนขับรถแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง	56	13.33
นักการเมือง นักการเมืองท้องถิ่น	-	-
อื่นๆ	-	-
รวม	420	100.00

จากตารางที่ 20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 26.43 รองลงมา คือ อาชีพนักเรียน นิสิต นักศึกษา จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 24.05 และอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ส่วนตัวต่อเดือน

รายได้ส่วนตัวต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	128	30.48
10,001 – 15,000 บาท	78	18.57
15,001 – 20,000 บาท	142	33.81
20,001 – 25,000 บาท	72	17.14
25,001 – 30,000 บาท	-	-
30,001 – 50,000 บาท	-	-
50,001 บาท ขึ้นไป	-	-
รวม	420	100.00

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 33.81 รองลงมา คือ มีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 30.48 และมีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการครองชีพต่อเดือน (รวมสมาชิกในครอบครัว)

ค่าใช้จ่ายในการครองชีพต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	128	30.48
10,001 – 20,000 บาท	292	69.52
20,001 – 30,000 บาท	-	-
30,001 – 40,000 บาท	-	-
สูงกว่า 40,000 บาท	-	-
รวม	420	100.00

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการครองชีพต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 69.52 และมีค่าใช้จ่ายในการครองชีพต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 30.48 ตามลำดับ

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับแผนการออม หรือกองทุนการออมแห่งชาติ

ช่องทางการรับรู้ข่าวสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ	225	53.57
เพื่อน หรือคนรู้จัก	66	15.71
พนักงานสถาบันการเงิน	61	14.52
รับรู้ด้วยตนเอง ความสนใจส่วนตัว	68	16.19
รวม	420	100.00

จากตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับแผนการออม หรือกองทุนการออมแห่งชาติผ่านการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมา คือ รับรู้ข่าวสารด้วยตนเอง ความสนใจส่วนตัว จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 16.19 และผ่านเพื่อน หรือคนรู้จัก จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 15.71 ตามลำดับ

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถาบันการเงินที่เข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพ

สถาบันการเงินที่เข้าร่วมแผนการออม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ธนาคารออมสิน	165	39.29
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	210	50.00
ธนาคารกรุงไทย	45	10.71
รวม	420	100.00

จากตารางที่ 24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านสถาบันการเงิน คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ ธนาคารออมสิน จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 และธนาคารกรุงไทย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 10.71 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเงินออมขั้นต่ำต่อปีที่คาดว่าจะสามารถส่งเข้ากองทุนได้

จำนวนเงินออมขั้นต่ำต่อปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 3,000 บาท	59	14.05
3,001 – 6,000 บาท	296	70.48
6,001 – 9,000 บาท	25	5.95
9,001 บาท ขึ้นไป	40	9.52
รวม	420	100.00

ตารางที่ 25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คาดว่าจะสามารถส่งเงินออมเข้ากองทุนได้ 3,001 – 6,000 บาทต่อปี จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 70.48 รองลงมา คือ น้อยกว่า 3,000 บาทต่อปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.05 และ 9,001 บาทต่อปีขึ้นไป จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ตามลำดับ

ความคิดเห็นที่มีต่อความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ

1. ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านผลตอบแทนทางการเงิน

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยผลตอบแทนทางการเงิน – ด้านเงินสะสมของสมาชิก

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น - เห็นด้วย							การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	Mean	SD	
1	จำนวนเงินออมของสมาชิกที่ส่งเข้ากองทุนตามเกณฑ์อายุ ที่กองทุนฯ กำหนดไว้มีความเหมาะสม	90 21.43%	212 50.48%	103 24.52%	14 3.33%	1 0.24%	3.90	0.78	มาก

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยผลตอบแทนทางการเงิน – ด้านเงินสะสมของสมาชิก (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น - เห็นด้วย							Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด					
2	สมาชิกของกองทุน มีความตั้งใจสะสมเงินจำนวนหนึ่งเพื่อเก็บไว้ใช้เป็นเงินบำนาญยามชราภาพ	125 29.76%	201 47.86%	80 19.05%	13 3.10%	1 0.24%		4.04	0.80	มาก	
รวม								3.97	0.73	มาก	

จากตารางที่ 26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยผลตอบแทนทางการเงิน – ด้านเงินสะสมของสมาชิก อยู่ในระดับมาก (3.97) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยผลตอบแทนทางการเงิน – ด้านเงินสมทบของรัฐบาล

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น - เห็นด้วย					Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1	จำนวนเงินสมทบของรัฐบาลที่สมทบเข้ากองทุนตามเกณฑ์อายุที่กองทุนฯ กำหนดไว้มีความเหมาะสม	143 34.05%	181 43.10%	82 19.52%	14 3.33%	- -	4.08	0.82	มาก

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยผลตอบแทนทางการเงิน – ด้านเงินสมทบของรัฐบาล (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย							การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	Mean	SD	
2	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาลให้ทุกครั้งที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน เป็นแรงจูงใจให้สมาชิกมีการออมเงินอย่างต่อเนื่อง	104 24.76%	200 47.62%	98 23.33%	17 4.05%	1 0.24%	3.93	0.81	มาก
รวม							4.00	0.76	มาก

จากตารางที่ 27 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยผลตอบแทนทางการเงิน – ด้านเงินสมทบของรัฐบาล อยู่ในระดับมาก (4.00) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยผลตอบแทนทางการเงิน – ด้านอัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย							การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	Mean	SD	
1	ผลตอบแทนจากการออม ในอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน มีความเหมาะสม	162 38.57%	183 43.57%	63 15.00%	12 2.86%	- -	4.18	0.79	มาก

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยผลตอบแทนทางการเงิน – ด้านอัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย							การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	Mean	SD	
2	ผลตอบแทนจากการออม ในอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน เป็นอัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการออมรูปแบบอื่น	135 32.14%	198 47.14%	70 16.67%	16 3.81%	1 0.24%	4.07	0.81	มาก
รวม							4.13	0.74	มาก

จากตารางที่ 28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยผลตอบแทนทางการเงิน – ด้านอัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ อยู่ในระดับมาก (4.13) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

2. ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงิน

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการวางแผนทางการเงิน – ด้านการสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย							การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	Mean	SD	
1	การเข้าร่วมแผนการออม ทำให้มีความมั่นคงทางการเงิน และมีหลักประกันรายได้นายชราภาพ	141 33.57%	194 46.19%	72 17.14%	11 2.62%	2 0.48%	4.10	0.80	มาก

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการวางแผนทางการเงิน – ด้านการสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย						Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
2	ความมั่นคงทางการเงิน และการมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีในยามชราภาพ	146 34.76%	180 42.86%	78 18.57%	15 3.57%	1 0.24%	4.08	0.83	มาก	
รวม							4.09	0.76	มาก	

จากตารางที่ 29 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการวางแผนทางการเงิน – ด้านการสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้ อยู่ในระดับมาก (4.09) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการวางแผนทางการเงิน – ด้านการค้ำประกันถึงภาระของบุตรหลาน

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย					Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้จากบุตรหลานเพียงทางเดียว	138 32.86%	192 45.71%	73 17.38%	15 3.57%	2 0.48%	4.07	0.83	มาก

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการวางแผนทางการเงิน – ด้านการคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย						Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
2	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยแบ่งเบาภาระของบุตรหลานในอนาคต	133 31.67%	212 50.48%	64 15.24%	9 2.14%	2 0.48%	4.11	0.77	มาก	
รวม							4.09	0.73	มาก	

ตารางที่ 30 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการวางแผนทางการเงิน – ด้านการคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน อยู่ในระดับมาก (4.09) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการวางแผนทางการเงิน – ด้านการคำนึงถึงภาระของสังคม

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย						Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้จากเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพียงทางเดียว	146 34.76%	202 48.10%	60 14.29%	10 2.38%	2 0.48%	4.14	0.78	มาก	
2	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยแบ่งเบาภาระของสังคมในอนาคต	170 40.48%	172 40.95%	64 15.24%	10 2.38%	4 0.95%	4.18	0.84	มาก	
รวม							4.16	0.76	มาก	

ตารางที่ 31 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการวางแผนทางการเงิน – ด้านการคำนึงถึงภาระของสังคม อยู่ในระดับมาก (4.16) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

3. ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการสนับสนุนจากรัฐบาล – ด้านการจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น - เห็นด้วย					Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาล ถือเป็นสิ่งที่ควรแรงงานนอกระบบพึงได้รับ เนื่องจากไม่ได้อยู่ภายใต้กองทุนตามกฎหมายอื่นๆที่ได้รับการสมทบจากนายจ้างหรือรัฐบาล	140 33.33%	194 46.19%	72 17.14%	11 2.62%	3 0.71%	4.09	0.82	มาก
2	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาลให้ตามเกณฑ์อายุ ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออม	135 32.14%	197 46.90%	71 16.90%	15 3.57%	2 0.48%	4.07	0.82	มาก
รวม							4.08	0.77	มาก

ตารางที่ 32 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการสนับสนุนจากรัฐบาล – ด้านการจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก อยู่ในระดับมาก (4.08) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการสนับสนุนจากรัฐบาล – ด้านการค้ำประกันอัตราผลตอบแทน

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย					Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1	การค้ำประกันอัตราผลตอบแทนโดยรัฐบาล ทำให้สมาชิกมีความเชื่อมั่นในแผนการออมว่า เมื่อครบกำหนด จะได้รับเงินสะสม เงินสมทบ และผลตอบแทนคืน ครบถ้วนตามเงื่อนไข	121 28.81%	194 46.19%	85 20.24%	16 3.81%	4 0.95%	3.98	0.85	มาก
2	การค้ำประกันอัตราผลตอบแทนโดยรัฐบาล ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออม	121 28.81%	202 48.10%	79 18.81%	17 4.05%	1 0.24%	4.01	0.81	มาก
รวม							4.00	0.78	มาก

ตารางที่ 33 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการสนับสนุนจากรัฐบาล – ด้านการค้ำประกันอัตราผลตอบแทน อยู่ในระดับมาก (4.00) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการสนับสนุนจากรัฐบาล – ด้านการจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย						Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1	การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ ช่วยให้มีความเพียงพอต่อการดำรงชีพยามชรา	134 31.90%	196 46.67%	75 17.86%	13 3.10%	2 0.48%	4.06	0.81	มาก	
2	การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออม	149 35.48%	194 46.19%	68 16.19%	9 2.14%	-	4.15	0.76	มาก	
รวม							4.11	0.73	มาก	

ตารางที่ 34 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการสนับสนุนจากรัฐบาล – ด้านการจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ อยู่ในระดับมาก (4.11) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

4. ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านสถาบันการออม

ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบันการออม – ด้านการเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย					Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1	การเปิดให้แรงงานนอกระบบเข้าร่วมแผนการออมกับ กอช. แบบสมัครใจ มีความเหมาะสมมากกว่าแบบบังคับ	148 35.24%	188 44.76%	75 17.86%	9 2.14%	- -	4.13	0.78	มาก
2	การเปิดให้แรงงานนอกระบบเข้าร่วมแผนการออมกับ กอช. แบบสมัครใจ ทำให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการมีเงินบำนาญ หรือมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ	143 34.05%	182 43.33%	81 19.29%	13 3.10%	1 0.24%	4.08	0.82	มาก
รวม							4.10	0.76	มาก

ตารางที่ 35 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบันการออม – ด้านการเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ อยู่ในระดับมาก (4.10) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบัน
การออม – ด้านความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย						Mean	SD	การแปล ความ หมาย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1	การส่งเงินออมเข้า กองทุนฯ สมาชิกไม่ จำเป็นต้องส่งเงินออม ต่อเนื่องกันทุกเดือน หรือทุกปีก็ได้ โดย รัฐบาลจะจ่ายเงิน สมทบให้ทุกครั้ง ที่สมาชิกส่งเงินออมเข้า กองทุน ถือว่าเป็น รูปแบบการออมที่มี ความยืดหยุ่นสูง	162 38.57%	179 42.62%	69 16.43%	9 2.14%	1 0.24%	4.25	1.66	มากที่สุด	
2	กอช. มีความยืดหยุ่น สูงกว่าสถาบันการออม หรือกองทุนอื่นๆ	157 37.38%	200 47.62%	57 13.5%	6 1.43%	- -	4.21	0.72	มากที่สุด	
รวม							4.23	0.98	มากที่สุด	

ตารางที่ 36 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบันการออม –
ด้านความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม อยู่ในระดับมากที่สุด (4.23) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ใน
ระดับมากที่สุดทุกข้อ

ตารางที่ 37 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบันการออม – ด้านความน่าเชื่อถือ

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย						Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1	กอส. เป็นกองทุนที่มีระบบการดำเนินงานและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และมีความโปร่งใส	150 35.71%	192 45.71%	69 16.43%	9 2.14%	- -	4.15	0.77	มาก	
2	กอส. เป็นกองทุนที่จะสามารถบริหารจัดการให้แรงงานนอกระบบมีเงินบำนาญหรือมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพได้ตลอดช่วงชีวิต	175 41.67%	179 42.62%	60 14.29%	6 1.43%	- -	4.25	0.75	มากที่สุด	
รวม							4.20	0.71	มาก	

ตารางที่ 37 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบันการออม – ด้านความน่าเชื่อถือ อยู่ในระดับมาก (4.20) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และระดับมาก 1 ข้อ

ตารางที่ 38 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบัน
การออม – ด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย					Mean	SD	การแปล ความ หมาย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1	กอช. เป็นกองทุนที่มี ชื่อเสียง	134 31.90%	196 46.67%	81 19.29%	8 1.90%	1 0.24%	4.08	0.78	มาก
2	กอช. เป็นกองทุนที่มี ภาพลักษณ์ที่ดี เป็น กองทุนของรัฐบาลที่ จัดตั้งขึ้นมาเพื่อ แรงงานนอกระบบ	148 35.24%	191 45.48%	68 16.19%	13 3.10%	- -	4.13	0.79	มาก
	รวม						4.10	0.74	มาก

ตารางที่ 38 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบันการออม –
ด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ อยู่ในระดับมาก (4.10) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 39 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบัน
การออม – ด้านช่องทางการติดต่อ

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย					Mean	SD	การแปล ความ หมาย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1	ช่องทางการติดต่อ และ การส่งเงินออมเข้า กองทุน ผ่านสถาบัน การเงิน ได้แก่ ธกส., ธนาคารออมสิน และ ธนาคารกรุงไทย เข้าถึง ง่าย สะดวก และมี ความเหมาะสม	145 34.52%	192 45.71%	69 16.43%	14 3.33%	- -	4.11	0.79	มาก

ตารางที่ 39 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบันการออม – ด้านช่องทางการติดต่อ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย							การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	Mean	SD	
2	พนักงานสถาบันการเงิน ได้แก่ ธกส., ธนาคารออมสิน และธนาคารกรุงไทย สามารถให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับแผนการออมได้	136 32.38%	195 46.43%	78 18.57%	10 2.38%	1 0.24%	4.08	0.79	มาก
รวม							4.10	0.75	มาก

ตารางที่ 39 พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบันการออม – ด้านช่องทางการติดต่อ อยู่ในระดับมาก (4.10) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

5. ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านสังคมเศรษฐกิจ

ตารางที่ 40 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสังคมและเศรษฐกิจ – ด้านการขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย							การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	Mean	SD	
1	ความไม่แน่นอนว่า ในยามชราภาพยังจะสามารถทำงานหรือมีรายได้จากการทำงาน ทำให้เกิดความไม่แน่นอนของรายได้	128 30.48%	209 49.76%	72 17.14%	9 2.14%	2 0.48%	4.08	0.77	มาก

ตารางที่ 40 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสังคมและเศรษฐกิจ – ด้านการขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย						Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
2	การไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพทำให้แรงงานนอกระบบมีความกังวลใจและไม่มั่นใจในความเป็นอยู่ยามชราภาพ	142 33.81%	200 47.62%	70 16.67%	8 1.90%	- -	4.13	0.75	มาก	
รวม							4.10	0.72	มาก	

ตารางที่ 40 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสังคมและเศรษฐกิจ – ด้านการขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ อยู่ในระดับมาก (4.10) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 41 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย สังคมและเศรษฐกิจ – ด้านสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย						Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1	สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุถือว่าเป็นหลักประกันรายได้ยามชราภาพของแรงงานนอกระบบได้ระดับหนึ่ง	151 35.95%	184 43.81%	78 18.57%	7 1.67%	- -	4.14	0.77	มาก	

ตารางที่ 41 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสังคมและเศรษฐกิจ – ด้านสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย					Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
2	สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพยามชราภาพ	146 34.76%	189 45.00%	78 18.57%	7 1.67%	-	4.13	0.76	มาก
	รวม						4.13	0.72	มาก

ตารางที่ 41 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสังคมและเศรษฐกิจ – ด้านสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ อยู่ในระดับมาก (4.13) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 42 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสังคมและเศรษฐกิจ – ด้านสิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย					Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1	การไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนตามกฎหมาย เช่น กองทุนประกันสังคม ฯลฯ ทำให้แรงงานนอกระบบไม่ได้รับเงินสมทบจากรัฐบาลหรือนายจ้าง	142 33.81%	185 44.05%	83 19.76%	10 2.38%	-	4.14	0.77	มาก

ตารางที่ 42 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสังคมและเศรษฐกิจ – ด้านสิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย					Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
2	การไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนตามกฎหมาย เช่น กองทุนประกันสังคม ฯลฯ ทำให้แรงงานนอกระบบไม่ได้รับสวัสดิการยามเกษียณอายุหรือยามชราภาพ ภายใต้อกองทุนต่างๆ	126 30.00%	198 47.14%	82 19.52%	13 3.10%	1 0.24%	4.13	0.76	มาก
รวม							4.13	0.72	มาก

ตารางที่ 42 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสังคมและเศรษฐกิจ – ด้านสิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ อยู่ในระดับมาก (4.13) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

6. ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม

ตารางที่ 43 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย					Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1	เมื่ออายุ 60 ปีบริบูรณ์ กอช. จะนำเงินสะสมในบัญชีของสมาชิกจ่ายเป็นเงินบำนาญให้เดือนละเท่าๆ กัน และหากมีเงินออมน้อย สมาชิกก็จะได้รับเป็นเงินดำรงชีพรายเดือน เดือนละ 600 บาท จนกว่าเงินในบัญชีจะหมด เป็นสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม	132 31.43%	199 47.38%	76 18.10%	12 2.86%	1 0.24%	4.07	0.79	มาก

ตารางที่ 43 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย							Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด					
2	หากเงินในบัญชีของสมาชิกหมดลงแล้ว กอช. จะใช้เงินกองกลางจ่ายเป็นเงินบำนาญให้สมาชิกต่อเนื่องไปตลอดชีวิต ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่ทำให้ผู้สูงอายุมีเงินบำนาญตลอดชีวิต	172 40.95%	192 45.71%	51 12.14%	5 1.19%	-	-	4.26	0.71	มากที่สุด	
	รวม						4.17	0.68	มาก		

ตารางที่ 43 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ อยู่ในระดับมาก (4.17) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อและระดับมาก 1 ข้อ

ตารางที่ 44 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย							Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด					
1	กรณีที่สมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี สมาชิกจะได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมทันที เป็นสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม	152 36.19%	206 49.05%	52 12.38%	9 2.14%	1 0.24%		4.19	0.75	มาก	

ตารางที่ 44 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย							Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด					
2	กรณีที่สมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี สมาชิกจะได้รับเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบจะได้รับเมื่ออายุ 60 ปี ถือเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม	161 38.33%	189 45.00%	63 15.00%	7 1.67%	-	-	4.20	0.75	มาก	
	รวม						4.19	0.71	มาก		

ตารางที่ 44 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี อยู่ในระดับมาก (4.19) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 45 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีลาออกจากกองทุน

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย					Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1	กรณีลาออกจากกองทุนสมาชิกจะได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมคืนทั้งจำนวน ถือเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม	162 38.57%	177 42.14%	71 16.90%	10 2.38%	162 38.57%	4.17	0.79	มาก

ตารางที่ 45 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีลาออกจากกองทุน (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย					Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
2	กรณีลาออกจากกองทุน สมาชิกจะไม่ได้รับเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบ ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม	158 37.62%	181 43.10%	74 17.62%	7 1.67%	158 37.62%	4.17	0.77	มาก
รวม							4.17	0.73	มาก

ตารางที่ 45 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีลาออกจากกองทุน อยู่ในระดับมาก (4.17) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 46 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น – เห็นด้วย					Mean	SD	การแปลความหมาย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1	กรณีเสียชีวิต ผู้รับผลประโยชน์หรือทายาท จะได้รับเงินสะสมเงินสมทบ ผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบ ส่วนที่เหลือ ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม	147 35.00%	205 48.81%	61 14.52%	7 1.67%	-	4.17	0.73	มาก
2	การคืนเงินสะสม เงินสมทบ ผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบส่วนที่เหลือให้แก่ผู้รับผลประโยชน์หรือทายาท ถือว่ามรดกอย่างหนึ่ง	148 35.24%	196 46.67%	74 17.62%	2 0.48%	-	4.17	0.72	มาก
รวม							4.17	0.68	มาก

ตารางที่ 46 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต อยู่ในระดับมาก (4.17) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 47 การทดสอบ Multicollinearity

ตัวแปร	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ Multicollinearity		
	R ² (<0.9)	Tolerance (>0.10)	VIF (<10)
ด้านผลตอบแทนทางการเงิน			
เงินสะสมของสมาชิก	0.70	.381	2.623
เงินสมทบของรัฐบาล	0.83	.231	4.337
อัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ	0.81	.322	3.107
ด้านการวางแผนทางการเงิน			
การสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้	0.77	.325	3.077
การคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน	0.86	.216	4.624
การคำนึงถึงภาระของสังคม	0.85	.296	3.377
ด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล			
การจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก	0.82	.276	3.627
การค้ำประกันอัตราผลตอบแทน	0.85	.198	5.056
การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ	0.83	.285	3.506
ด้านสถาบันการออม			
การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ	0.82	.311	3.220
ความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม	0.31	.695	1.438
ความน่าเชื่อถือ	0.78	.284	3.522
ชื่อเสียงและภาพลักษณ์	0.81	.218	4.591
ช่องทางการติดต่อ	0.78	.247	4.054

ตารางที่ 47 การทดสอบ Multicollinearity (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ Multicollinearity		
	R ² (<0.9)	Tolerance (>0.10)	VIF (<10)
ด้านสังคมและเศรษฐกิจ			
การขาด/ยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ	0.86	.274	3.654
สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอดำรงชีพ	0.84	.228	4.382
สิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ	0.86	.228	4.389
ด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม			
สิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์	0.94	.314	3.182
สิทธิประโยชน์กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี	0.81	.210	4.753
สิทธิประโยชน์กรณีลาออกจากกองทุน	0.79	.219	4.567
สิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต	0.43	.591	1.692

จากตารางที่ 47 การทดสอบ Multicollinearity พบว่า ค่าสถิติ Tolerance ของตัวแปรด้านผลตอบแทนทางการเงิน มีค่าระหว่าง .231 ถึง .381 ด้านการวางแผนทางการเงิน มีค่าระหว่าง .216 ถึง .325 ด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล มีค่าระหว่าง .198 ถึง .285 ด้านสถาบันการออมมีค่าระหว่าง .218 ถึง .695 ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ค่าระหว่าง .228 ถึง .274 และด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม มีค่าระหว่าง .210 ถึง .591 ซึ่งค่าสถิติ Tolerance ของตัวแปรทั้ง 6 ด้าน มีค่าไม่เข้าใกล้ศูนย์ และมีค่า Variance Inflation Factor (VIF) น้อยกว่า 10 ทุกด้าน ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีระดับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และเป็นตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน ถือว่า ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทุกตัวไม่ส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์ Multicollinearity

ตารางที่ 48 ความเหมาะสมของข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน (KMO and Barlett's Test)

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy		0.980
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	18670.759
	df	861
	Sig.	0.000

จากตารางที่ 48 Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลในการใช้ Factor Analysis โดยมีค่าเท่ากับ 0.980 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 และเข้าใกล้ 1 จึงสรุปได้ว่า ข้อมูลที่ใช้ครั้งนี้มีความเหมาะสมในการใช้เทคนิค Factor Analysis และ Bartlett's Test of Sphericity ในการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งสถิติทดสอบพบว่า ค่าไค-แอสควร์ มีค่าเท่ากับ 18670.759 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 จึงสามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน และมีความเหมาะสมที่จะใช้ Factor Analysis ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 49 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านผลตอบแทนทางการเงิน

ข้อ	รายการ	น้ำหนักองค์ประกอบ (Loading)			R ²
		เงินสะสม ของสมาชิก	เงินสมทบ ของรัฐบาล	อัตราผลตอบแทนของ เงินสะสมและเงินสมทบ	
เงินสะสมของสมาชิก					
1	จำนวนเงินออมของสมาชิกที่ส่งเข้า กองทุนตามเกณฑ์อายุ ที่กองทุนฯ กำหนดไว้มีความเหมาะสม	0.601			0.587
2	สมาชิกของกองทุน มีความตั้งใจ สะสมเงินจำนวนหนึ่ง เพื่อเก็บไว้ใช้ เป็นเงินบำนาญยามชราภาพ	0.608			0.588
เงินสมทบของรัฐบาล					
3	จำนวนเงินสมทบของรัฐบาลที่สมทบ เข้ากองทุนตามเกณฑ์อายุ ที่กองทุนฯ กำหนดไว้มีความเหมาะสม		0.726		0.749
4	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาลให้ทุก ครั้งที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน เป็นแรงจูงใจให้สมาชิกมีการออมเงิน อย่างต่อเนื่อง		0.707		0.711
อัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ					
5	ผลตอบแทนจากการออม ในอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน มี ความเหมาะสม			0.730	0.686
6	ผลตอบแทนจากการออม ในอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน เป็น อัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการออม รูปแบบอื่น			0.682	0.682

ตารางที่ 50 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงิน

ข้อ	รายการ	น้ำหนักองค์ประกอบ (Loading)			R ²
		การสร้างควม มั่นคงและการ สร้างหลัก ประกันรายได้	การคำนึงถึง ภาระของบุตร หลาน	การคำนึงถึง ภาระของ สังคม	
การสร้างควมมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้					
7	การเข้าร่วมแผนการออม ทำให้มี ความมั่นคงทางการเงิน และมี หลักประกันรายได้อายุมขรภาพ	0.745			0.741
8	ความมั่นคงทางการเงิน และการมี หลักประกันรายได้อายุมขรภาพ เป็น ส่วนหนึ่งที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีใน อายุมขรภาพ	0.679			0.646
การคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน					
9	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วย ลดความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้ จากบุตรหลานเพียงทางเดียว		0.688		0.722
10	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วย แบ่งเบาภาระของบุตรหลานใน อนาคต		0.665		0.659
การคำนึงถึงภาระของสังคม					
11	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วย ลดความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้ จากเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพียงทางเดียว			0.702	0.684
12	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วย แบ่งเบาภาระของสังคมในอนาคต			0.672	0.701

ตารางที่ 51 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล

ข้อ	รายการ	น้ำหนักองค์ประกอบ (Loading)			R ²
		การจ่ายเงิน สมทบให้ตาม เกณฑ์อายุของ สมาชิก	การค้ำ ประกันอัตรา ผลตอบแทน	การจ่ายเงิน ดำรงชีพกรณี รับเงินต่ำกว่า บำนาญขั้นต่ำ	
การจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก					
13	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาล ถือเป็นสิ่งที่ควรแรงงานนอกระบบพึงได้รับ เนื่องจาก ไม่ได้ได้อยู่ภายใต้กองทุนตามกฎหมายอื่นๆที่ได้รับการสมทบจาก นายจ้างหรือรัฐบาล	0.624			0.705
14	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาลให้ตามเกณฑ์อายุ ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออม	0.641			0.693
การค้ำประกันอัตราผลตอบแทน					
15	การค้ำประกันอัตราผลตอบแทนโดยรัฐบาล ทำให้สมาชิกมีความเชื่อมั่นในแผนการออมว่า เมื่อครบกำหนด จะได้รับเงินสะสม เงินสมทบ และผลตอบแทนคืน ครบถ้วนตามเงื่อนไข		0.597		0.707
16	การค้ำประกันอัตราผลตอบแทนโดยรัฐบาล ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออม		0.576		0.736
การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ					
17	การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ ช่วยให้ไม่มีเงินบำนาญเพียงพอต่อการดำรงชีพยามชราภาพ			0.566	0.734
18	การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออม			0.547	0.630

ตารางที่ 52 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านสถาบันการออม

ข้อ	รายการ	น้ำหนักองค์ประกอบ (Loading)					R ²
		การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ	ความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม	ความน่าเชื่อถือ	ชื่อเสียงและภาพลักษณ์	ช่องทางติดต่อ	
การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ							
19	การเปิดให้แรงงานนอกระบบเข้าร่วมแผนการออมกับ กอช. แบบสมัครใจ มีความเหมาะสมมากกว่าแบบบังคับ	0.556					0.680
20	การเปิดให้แรงงานนอกระบบเข้าร่วมแผนการออมกับ กอช. แบบสมัครใจ ทำให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการมีเงินบำนาญ หรือมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ	0.617					0.747
ความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม							
21	การส่งเงินออมเข้ากองทุนฯ สมาชิกไม่จำเป็นต้องส่งเงินออมต่อเนื่องกันทุกเดือนหรือทุกปีก็ได้ โดยรัฐบาลจะจ่ายเงินสมทบให้ทุกครั้งที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน ถือว่าเป็นรูปแบบการออมที่มีความยืดหยุ่นสูง		0.576				0.109
22	การส่งเงินออมเข้ากองทุนฯ สมาชิกไม่จำเป็นต้องส่งเงินออมต่อเนื่องกันทุกเดือนหรือทุกปีก็ได้ โดยรัฐบาลจะจ่ายเงินสมทบให้ทุกครั้งที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน ถือว่าเป็นรูปแบบการออมที่มีความยืดหยุ่นสูง		0.597				0.601
ความน่าเชื่อถือ							
23	กอช. เป็นกองทุนที่มีระบบการดำเนินงาน และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และมีความโปร่งใส			0.672			0.700

ตารางที่ 52 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านสถาบันการออม (ต่อ)

ข้อ	รายการ	น้ำหนักองค์ประกอบ (Loading)					R ²
		การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ	ความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม	ความน่าเชื่อถือ	ชื่อเสียงและภาพลักษณ์	ช่องทางการติดต่อ	
24	กอกช. เป็นกองทุนที่จะสามารถบริหารจัดการให้แรงงานนอกระบบมีเงินบำนาญหรือมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพได้ตลอดช่วงชีวิต			0.652			0.693
ชื่อเสียงและภาพลักษณ์							
25	กอกช. เป็นกองทุนที่มีชื่อเสียง				0.726		0.737
26	กอกช. เป็นกองทุนที่มีภาพลักษณ์ที่ดีเป็นกองทุนของรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อแรงงานนอกระบบ				0.697		0.761
ช่องทางการติดต่อ							
27	ช่องทางการติดต่อ และการส่งเงินออมเข้ากองทุน ผ่านสถาบันการเงิน ได้แก่ ธกส., ธนาคารออมสิน และธนาคารกรุงไทย เข้าถึงง่าย สะดวก และมีความเหมาะสม					0.697	0.772
28	พนักงานสถาบันการเงิน ได้แก่ ธกส., ธนาคารออมสิน และธนาคารกรุงไทย สามารถให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับแผนการออมได้					0.718	0.719

ตารางที่ 53 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ข้อ	รายการ	น้ำหนักองค์ประกอบ (Loading)			R ²
		การขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ	สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอดำรงชีพ	สิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ	
การขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ					
29	ความไม่แน่นอนว่า ในยามชราภาพยังสามารถทำงานหรือมีรายได้จากการทำงานได้อยู่หรือไม่นั้น ทำให้เกิดความไม่แน่นอนของรายได้	0.674			0.716
การขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ					
30	การไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพทำให้แรงงานนอกระบบมีความกังวลใจและไม่มั่นใจในความเป็นอยู่ยามชราภาพ	0.714			0.754
สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอดำรงชีพ					
31	สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุถือว่าเป็นหลักประกันรายได้ยามชราภาพของแรงงานนอกระบบได้ระดับหนึ่ง		0.713		0.731
32	สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพยามชราภาพ		0.675		0.705
สิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ					
33	การไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนตามกฎหมาย เช่น กองทุนประกันสังคม ฯลฯ ทำให้แรงงานนอกระบบไม่ได้รับเงินสมทบจากรัฐบาลหรือนายจ้าง			0.706	0.762
34	การไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนตามกฎหมาย เช่น กองทุนประกันสังคม ฯลฯ ทำให้แรงงานนอกระบบไม่ได้รับสวัสดิการยามเกษียณอายุ หรือยามชราภาพ ภายใต้งบกองทุนต่างๆ			0.723	0.757

ตารางที่ 54 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม

ข้อ	รายการ	น้ำหนักองค์ประกอบ (Loading)				R ²
		สิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์	สิทธิประโยชน์ทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี	สิทธิประโยชน์ลาออกจากกองทุน	สิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต	
สิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์						
35	เมื่ออายุ 60 ปีบริบูรณ์ กอช. จะนำเงินสะสมในบัญชีของสมาชิกมาจ่ายเป็นเงินบำนาญให้เดือนละเท่าๆ กัน และหากมีเงินออมน้อย สมาชิกก็จะได้รับเป็นเงินดำรงชีพรายเดือนเดือนละ 600 บาท จนกว่าเงินในบัญชีจะหมด ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม	0.692				0.767
36	หากเงินในบัญชีของสมาชิกหมดลงแล้ว กอช. จะใช้เงินกองกลางจ่ายเป็นเงินบำนาญให้สมาชิกต่อเนื่องไปตลอดชีวิต ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่ทำให้ผู้สูงอายุมีเงินบำนาญตลอดชีวิต	0.577				0.627
สิทธิประโยชน์กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี						
37	กรณีที่สมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี สมาชิกจะได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมทันที (เงินสะสม หมายถึง เงินออมในส่วนของสมาชิกที่ส่งเข้ากองทุน) ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม		0.593			0.700

ตารางที่ 54 การวิเคราะห์ห้องค้ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม (ต่อ)

ข้อ	รายการ	น้ำหนักองค์ประกอบ (Loading)				R ²
		สิทธิประโยชน์ครบ 60 ปีบริบูรณ์	สิทธิประโยชน์ทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี	สิทธิประโยชน์ลาออกจากกองทุน	สิทธิประโยชน์เสียชีวิต	
38	กรณีทีสมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี สมาชิกจะได้รับเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบ (เงินสมทบ หมายถึง เงินสมทบของรัฐบาลที่จ่ายสมทบให้ทุกครั้งที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน) จะได้รับเมื่ออายุ 60 ปี ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม		0.619			0.753
39	กรณีลาออกจากกองทุน สมาชิกจะได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมคืนทั้งจำนวน (เงินสะสม หมายถึง เงินออมในส่วนของสมาชิกที่ส่งเข้ากองทุน) ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม			0.661		0.734
40	กรณีลาออกจากกองทุน สมาชิกจะไม่ได้รับเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบ (เงินสมทบ หมายถึง เงินสมทบของรัฐบาลที่จ่ายสมทบให้ทุกครั้งที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน) ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม			0.608		0.727

ตารางที่ 54 การวิเคราะห์ห้องค้ประกอบ (Factor Analysis) ของปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม (ต่อ)

ข้อ	รายการ	น้ำหนักองค์ประกอบ (Loading)				R ²
		สิทธิประโยชน์กรณียายุครบ 60 ปีบริบูรณ์	สิทธิประโยชน์ทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี	สิทธิประโยชน์ลาออกจากกองทุน	สิทธิประโยชน์เสียชีวิต	
41	กรณีเสียชีวิต ผู้รับผลประโยชน์หรือทายาท จะได้รับเงินสะสม เงินสมทบ ผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบ ส่วนที่เหลือ ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม				0.778	0.697
42	การคืนเงินสะสม เงินสมทบ ผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบส่วนที่เหลือ ให้แก่ผู้รับผลประโยชน์หรือทายาท ถือว่ามรดกอย่างหนึ่ง				0.780	0.683

ตารางที่ 55 ตาราง Factor Loading Matrix

ตัวแปร	Factor Loading Matrix																		R ²
	ด้านผลตอบแทนทางการเงิน			ด้านการวางแผนทางการเงิน			ด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล			ด้านสถาบันการออม			ด้านสังคมและเศรษฐกิจ			ด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม			
	Factor loading	SE	t	Factor loading	SE	t	Factor loading	SE	t	Factor loading	SE	t	Factor loading	SE	t	Factor loading	SE	t	
Y1	0.60	-	-																0.70
Y2	0.68	0.03	24.02																0.83
Y3	0.65	0.03	19.93																0.81
X1				0.66	0.03	22.42													0.77
X2				0.67	0.03	24.51													0.86
X3				0.70	0.03	23.51													0.85
X4							0.70	0.03	23.98										0.82
X5							0.72	0.03	24.67										0.85
X6							0.66	0.03	24.18										0.83
Y4										0.67	-	-							0.82
Y5										0.53	0.04	12.74							0.31
Y6										0.62	0.02	25.52							0.78
Y7										0.65	0.02	26.72							0.81
Y8										0.65	0.03	25.06							0.78
X7													0.66	0.03	23.81				0.86
X8													0.66	0.03	24.31				0.84
X9													0.70	0.03	24.66				0.86
Y9															0.61	-	-		0.94
Y10															0.59	0.02	26.18		0.81
Y11															0.60	0.02	25.45		0.79
Y12															0.41	0.03	14.82		0.43

$\chi^2 = 122.61$ df = 106 $\chi^2 / df = 1.157$ RMSEA = 0.019 GFI = 0.97

ตารางที่ 56 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของ
แรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง

Mean	SD		Y1	Y2	Y3	X1	X2	X3	X4	X5	X6	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	X7	X8	X9	Y9	Y10	Y11	Y12
3.97	0.73	Y1	1																				
4.00	0.76	Y2	.784**	1																			
4.13	0.74	Y3	.680**	.821**	1																		
4.09	0.76	X1	.662**	.774**	.811**	1																	
4.09	0.73	X2	.679**	.773**	.758**	.815**	1																
4.16	0.76	X3	.635**	.729**	.730**	.735**	.833**	1															
4.08	0.77	X4	.682**	.736**	.711**	.722**	.798**	.821**	1														
4.00	0.78	X5	.695**	.770**	.756**	.737**	.788**	.781**	.844**	1													
4.11	0.73	X6	.687**	.740**	.744**	.722**	.776**	.771**	.766**	.839**	1												
4.10	0.76	Y4	.670**	.736**	.722**	.700**	.731**	.708**	.738**	.798**	.832**	1											
4.23	0.98	Y5	.418**	.444**	.448**	.445**	.471**	.467**	.466**	.481**	.493**	.515**	1										
4.20	0.71	Y6	.606**	.721**	.718**	.694**	.707**	.713**	.703**	.737**	.778**	.772**	.509**	1									
4.10	0.74	Y7	.653**	.691**	.718**	.700**	.751**	.723**	.730**	.781**	.786**	.780**	.507**	.800**	1								
4.10	0.75	Y8	.655**	.697**	.698**	.700**	.724**	.702**	.741**	.781**	.756**	.759**	.476**	.779**	.845**	1							
4.10	0.72	X7	.663**	.710**	.673**	.680**	.736**	.726**	.732**	.778**	.762**	.775**	.473**	.746**	.802**	.812**	1						
4.13	0.72	X8	.649**	.690**	.672**	.668**	.700**	.686**	.745**	.750**	.752**	.748**	.467**	.746**	.781**	.772**	.820**	1					
4.06	0.76	X9	.650**	.706**	.697**	.695**	.710**	.684**	.752**	.797**	.788**	.768**	.474**	.742**	.790**	.787**	.820**	.853**	1				
4.17	0.68	Y9	.664**	.711**	.688**	.664**	.722**	.669**	.725**	.771**	.746**	.778**	.462**	.720**	.772**	.757**	.787**	.795**	.823**	1			
4.19	0.71	Y10	.642**	.678**	.649**	.659**	.688**	.639**	.661**	.705**	.723**	.749**	.463**	.693**	.719**	.712**	.742**	.715**	.719**	.797**	1		
4.17	0.73	Y11	.657**	.701**	.644**	.652**	.694**	.621**	.638**	.693**	.714**	.750**	.424**	.682**	.696**	.692**	.718**	.713**	.717**	.783**	.868**	1	
4.17	0.68	Y12	.470**	.494**	.452**	.489**	.539**	.493**	.487**	.517**	.545**	.555**	.354**	.454**	.494**	.494**	.527**	.538**	.533**	.603**	.588**	.599**	1

หมายเหตุ

- F1: ด้านผลตอบแทนทางการเงิน
- F2: ด้านการวางแผนทางการเงิน
- F3: ด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล
- F4: ด้านสถาบันการออม
- F5: ด้านสังคมและเศรษฐกิจ
- F6: ด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม
- Y1: เงินสะสมของสมาชิก
- Y2: เงินสมทบของรัฐบาล
- Y3: อัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ
- X1: การสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้
- X2: การคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน
- X3: การคำนึงถึงภาระของสังคม
- X4: การจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก
- X5: การค้าประกันอัตราผลตอบแทน
- X6: การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ
- Y4: การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ
- Y5: ความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม
- Y6: ความน่าเชื่อถือ
- Y7: ชื่อเสียงและภาพลักษณ์
- Y8: ช่องทางการติดต่อ
- X7: การขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ
- X8: สวัสดิการเบียดชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอดำรงชีพ
- X9: สิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ
- Y9: สิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์
- Y10: สิทธิประโยชน์กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี
- Y11: สิทธิประโยชน์กรณีลาออกจากกองทุน
- Y12: สิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต

จากตารางที่ 56 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง มีค่าระหว่าง 0.354 ถึง 0.868 โดยทุกปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

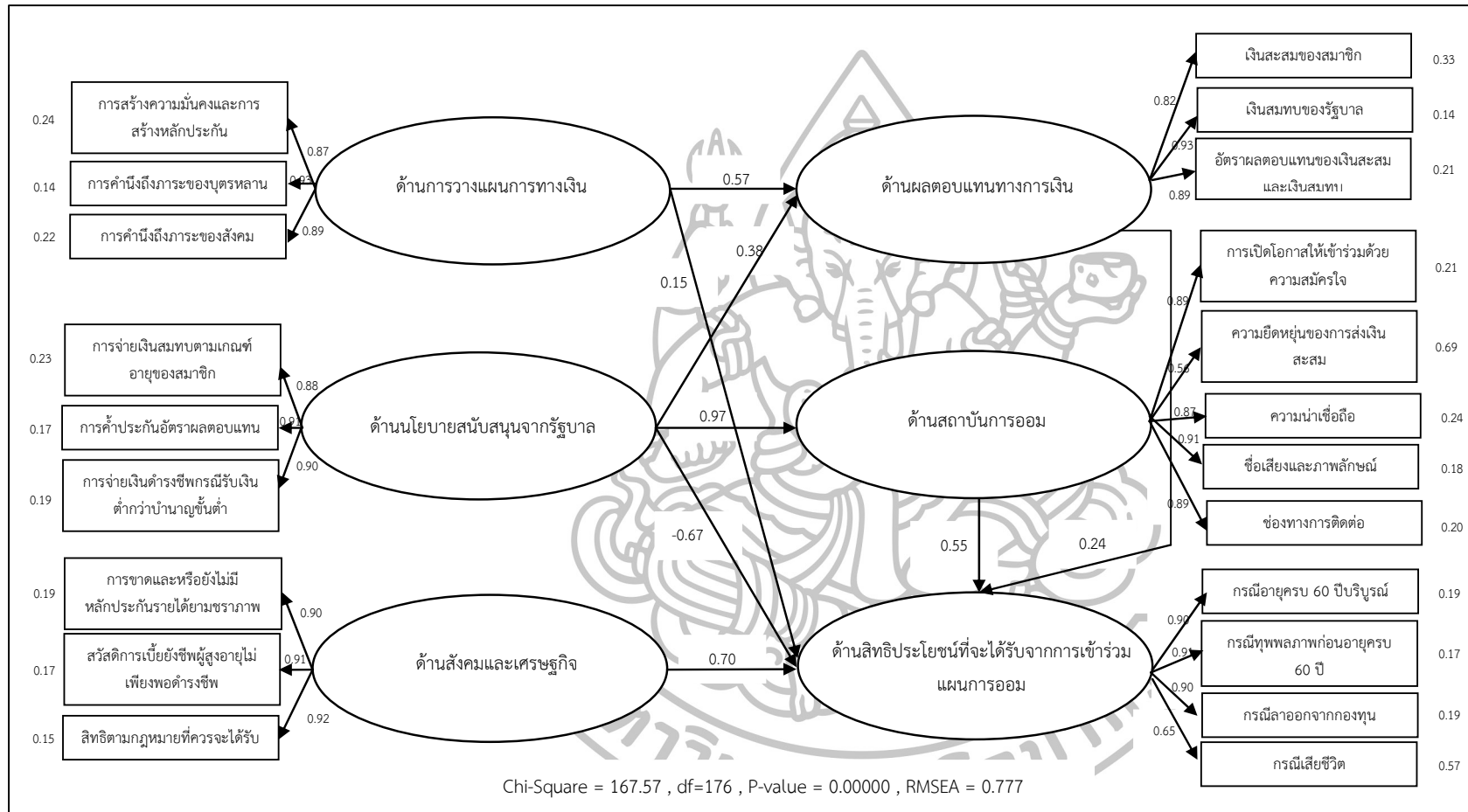
ตารางที่ 57 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

องค์ประกอบ	Mean	Standard Deviation
เงินสะสมของสมาชิก	3.97	0.73
เงินสมทบของรัฐบาล	4.00	0.76
อัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ	4.13	0.74
การสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้	4.09	0.76
การคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน	4.09	0.73
การคำนึงถึงภาระของสังคม	4.16	0.76
การจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก	4.08	0.77
การคำนวณอัตราผลตอบแทน	4.00	0.78
การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ	4.11	0.73
การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ	4.10	0.76
ความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม	4.23	0.98
ความน่าเชื่อถือ	4.20	0.71
ชื่อเสียงและภาพลักษณ์	4.10	0.74
ช่องทางการติดต่อ	4.10	0.75
การขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้อายมชราภาพ	4.10	0.72
สวัสดิการเบี่ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอดำรงชีพ	4.13	0.72
สิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ	4.06	0.76
สิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์	4.17	0.68
สิทธิประโยชน์ทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี	4.19	0.71
สิทธิประโยชน์กรณีลาออกจากกองทุน	4.17	0.73
สิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต	4.17	0.68

จากตารางที่ 57 พบว่า ค่าเฉลี่ย (Mean) ขององค์ประกอบด้านผลตอบแทนทางการเงิน ด้านการวางแผนทางการเงินด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล ด้านสถาบันการออม ด้านเศรษฐกิจ และสังคม และด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม มีค่าระหว่าง 3.97 ถึง 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีค่าระหว่าง 0.68 ถึง 0.98

ดังนั้น จะสามารถแสดงผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบ การเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้ดังภาพที่ 24

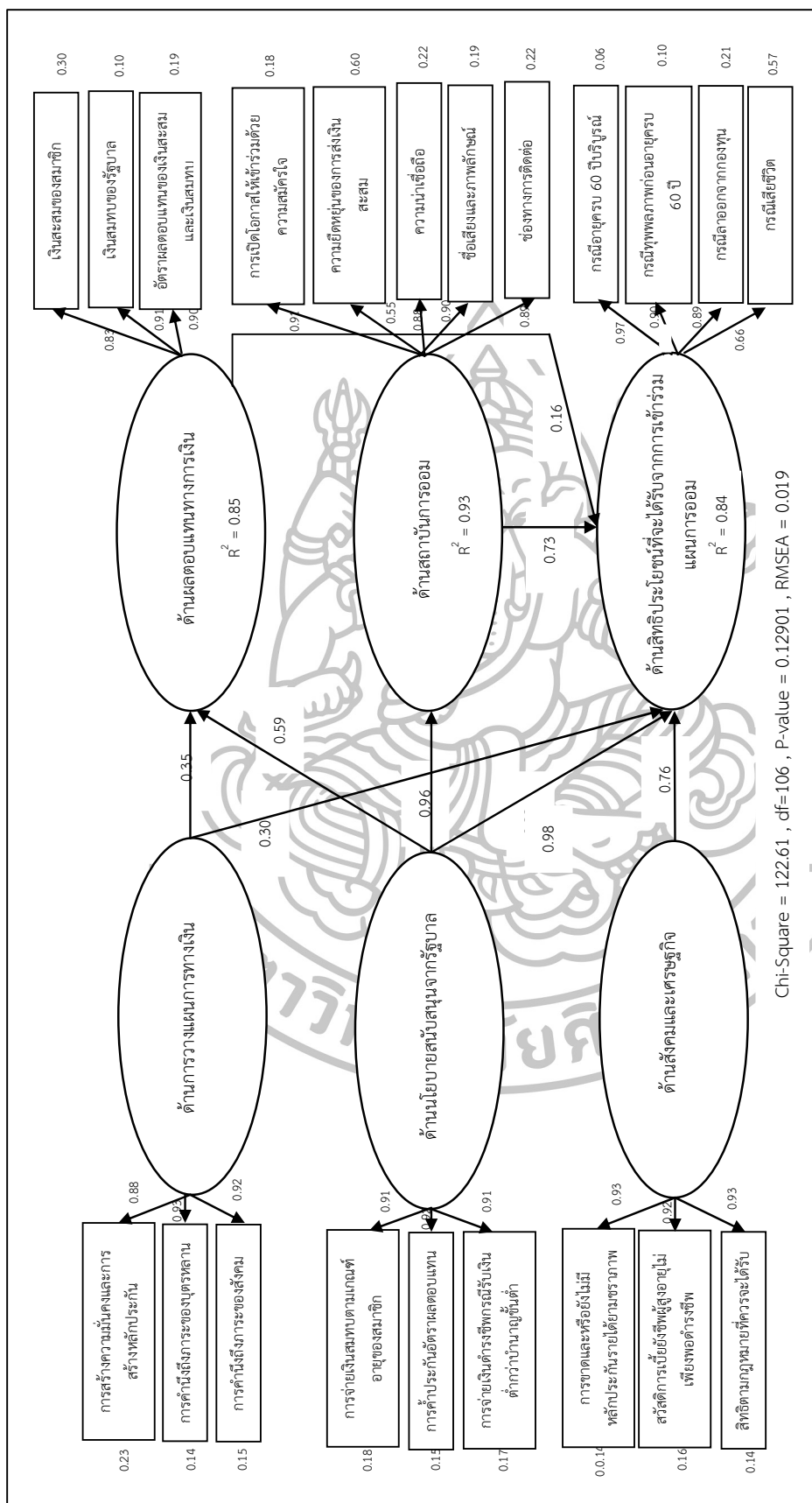
ภาพที่ 24 โมเดลโครงสร้างองค์ประกอบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง ก่อนปรับค่าความสอดคล้อง

ตารางที่ 58 ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง ก่อนปรับค่าความสอดคล้อง

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
Chi-square/ df	< 2	617.57 /176	ไม่ผ่านเกณฑ์
p-value of Chi-square	> 0.05	0.000	ไม่ผ่านเกณฑ์
GFI	> 0.90	0.88	ไม่ผ่านเกณฑ์
AGFI	>0.90	0.84	ไม่ผ่านเกณฑ์
CFI	≥0.92	0.99	ผ่านเกณฑ์
NFI	≥0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	<0.05	0.08	ไม่ผ่านเกณฑ์
SRMR	<0.05	0.03	ผ่านเกณฑ์

จากการพิจารณาโมเดลการวัด (Measurement Model) พบว่า ตัวแปรแฝงทุกตัวสามารถใช้แทนตัวแปรสังเกตได้ดี โดยน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 สำหรับผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง กับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ไม่มีความสอดคล้องกัน โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 617.57 ท้องศาคอิสระ (Degree of Freedom) เท่ากับ 176 ระดับความมีนัยสำคัญ (P-Value) เท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนจากการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation; RMSEA) เท่ากับ 0.08 ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) ต่อองศาคอิสระ (Chi-Square df) มีค่าเท่ากับ 3.509 ซึ่งค่าสถิติที่สำคัญบางตัวยังไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ (Joreskog & Sorbom, 1996)

ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการปรับโมเดล (Model Modification) โดยพิจารณาจากคำแนะนำในการปรับพารามิเตอร์ในโมเดลด้วยค่าดัชนีปรับโมเดล (Model Modification Indices: MI) จากนั้นปรับพารามิเตอร์โดยยินยอมให้ผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นให้ค่าความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์กันได้จนกระทั่งค่าดัชนีความกลมกลืนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลโดยรวมหลังจากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับโมเดลทำให้สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ได้ดังภาพที่ 4.2 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม หลังการปรับแก้โมเดล และดังตารางที่ 4.45 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม หลังจากการปรับแก้โมเดลเพื่อให้มีความสอดคล้องกลมกลืน (Model Fit) กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ภาพที่ 25 โมเดลโครงสร้างองค์ประกอบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง ก่อนปรับค่าความสอดคล้อง

ตารางที่ 59 ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง หลังปรับค่าความสอดคล้อง

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
Chi-square/ df	< 2	122.61/106	ผ่านเกณฑ์
p-value of Chi-square	> 0.05	0.129	ผ่านเกณฑ์
GFI	> 0.90	0.97	ผ่านเกณฑ์
AGFI	> 0.90	0.94	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.92	1.00	ผ่านเกณฑ์
NFI	≥ 0.90	1.00	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.02	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.01	ผ่านเกณฑ์

จากการพิจารณาโมเดลการวัด (Measurement Model) พบว่า ตัวแปรแฝงทุกตัวสามารถใช้แทนตัวแปรสังเกตได้ดี โดยน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 สำหรับผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง กับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า มีความสอดคล้องกัน โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 122.61 ที่องศาอิสระ (Degree of Freedom) เท่ากับ 106 ระดับความมีนัยสำคัญ (P-Value) เท่ากับ 0.129 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนจากการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation, (RMSEA) เท่ากับ 0.02 ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) ต่อองศาอิสระ (Chi-Square df) มีค่าเท่ากับ 1.157

ตารางที่ 60 อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) อิทธิพลรวม (TE) ของตัวแปรเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง

ตัวแปรเชิงสาเหตุ	ผลตอบแทนทางการเงิน			สถาบันการออม			สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
ผลตอบแทนทางการเงิน	-	-	-	-	-	-	0.16*	-	0.16*
	-	-	-	-	-	-	(0.08)	-	(0.08)
	-	-	-	-	-	-	2.04	-	2.04
การวางแผนทางการเงิน	0.35**	-	0.35**	-	-	-	0.30**	0.05*	0.35**
	(0.09)	-	(0.09)	-	-	-	(0.13)	(0.03)	(0.13)
	3.97	-	6.63	-	-	-	2.43	1.97	2.82
นโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล	0.59**	-	0.59**	0.96**	-	0.96**	0.98**	0.80**	1.78
	(0.09)	-	(0.09)	(0.04)	-	(0.04)	(0.40)	(0.24)	(0.25)
	6.63	-	6.63	22.57	-	22.57	2.67	3.55	0.79
สถาบันการออม	-	-	-	-	-	-	0.73**	-	0.73**
	-	-	-	-	-	-	(0.23)	-	(0.23)
	-	-	-	-	-	-	3.38	-	3.38
สังคมและเศรษฐกิจ	-	-	-	-	-	-	0.76**	-	0.76**
	-	-	-	-	-	-	(0.15)	-	(0.15)
	-	-	-	-	-	-	5.46	-	5.46
R ²	0.85			0.93			0.84		
Chi-Square = 122.61 , df =106, P-value = 0.129, RMSEA = 0.02 GFI = 0.97 ,AGFI =0.94, CFI = 1.00, SRMR =0.01 , NFI = 1.00									

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 60 เมื่อพิจารณาการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นผลลัพธ์สุดท้ายของโมเดล พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) ของสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) ของผลตอบแทนทางการเงิน มีค่าเท่ากับ 0.85 หรือตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลตอบแทนทางการเงิน ได้ร้อยละ 85.0 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) ของสถาบันการออม มีค่าเท่ากับ 0.93 หรือตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของสถาบันการออม ได้ร้อยละ 93.0 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) ของสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการ

เข้าร่วมแผนการออม มีค่าเท่ากับ 0.84 หรือตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม ได้ร้อยละ 84.0

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. การวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลตอบแทนทางการเงิน โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.35 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
2. นโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลตอบแทนทางการเงิน โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.59 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
3. นโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสถาบันการออม โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.96 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
4. สถาบันการออม มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.73 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
5. สังคมและเศรษฐกิจ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.76 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
6. ผลตอบแทนทางการเงิน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.16 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
7. การวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.30 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
8. นโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.98 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
9. การวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม โดยผ่านผลตอบแทนทางการเงิน โดยมีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.05 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม โดยผ่านสถาบันการออม โดยมีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.80 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้เทคนิคในการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อนำไปสู่การสร้างโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่งเป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 55.48 และเป็นเพศชายจำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 44.52 มีช่วงอายุระหว่าง 46-50 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา คือ อายุ 51-55 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 20.95 และอายุ 41-45 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.05 ตามลำดับ เกินครึ่งมีสถานภาพสมรส จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 68.81 รองลงมา คือ สถานภาพโสด จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 20.95 และสถานภาพหม้าย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ตามลำดับ เกินครึ่งมีการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 และระดับอนุปริญญา, ปวส. จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ตามลำดับ เกินครึ่งมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 – 4 คน จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 70.48 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 29.52 ตามลำดับ มีอาชีพค้าขาย จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 26.43 รองลงมา คือ อาชีพนักเรียน นิสิต นักศึกษา จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 24.05 และอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 ตามลำดับ มีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 33.81 รองลงมา คือ มีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 30.48 และมีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 ตามลำดับ เกินครึ่งมีค่าใช้จ่ายในการครองชีพต่อเดือน

10,001 – 20,000 บาท จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 69.52 และมีค่าใช้จ่ายในการครองชีพต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 30.48 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่งรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับแผนการออม หรือกองทุนการออมแห่งชาติ ผ่านการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมา คือ รับรู้ข่าวสารด้วยตนเอง ความสนใจส่วนตัว จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 16.19 และผ่านเพื่อน หรือคนรู้จัก จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 15.71 ตามลำดับ ครึ่งหนึ่งเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านสถาบันการเงิน คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ ธนาคารออมสิน จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 และธนาคารกรุงไทย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 10.71 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างเกินครึ่งคาดว่าจะสามารถส่งเงินออมเข้ากองทุนได้ 3,001 – 6,000 บาทต่อปี จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 70.48 รองลงมา คือน้อยกว่า 3,000 บาทต่อปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.05 และ 9,001 บาทต่อปีขึ้นไป จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านผลตอบแทนทางการเงิน

ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยผลตอบแทนทางการเงิน – ด้านเงินสะสมของสมาชิก อยู่ในระดับมาก (3.97) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยผลตอบแทนทางการเงิน – ด้านเงินสมทบของรัฐบาล อยู่ในระดับมาก (4.00) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยผลตอบแทนทางการเงิน – ด้านอัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ อยู่ในระดับมาก (4.13) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

3. ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงิน

ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการวางแผนทางการเงิน – ด้านการสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้ อยู่ในระดับมาก (4.09) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการวางแผนทางการเงิน – ด้านการคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน อยู่ในระดับมาก (4.09) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการวางแผนทางการเงิน – ด้านการคำนึงถึงภาระของสังคม อยู่ในระดับมาก (4.16) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

4. ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล

ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการสนับสนุนจากรัฐบาล – ด้านการจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก อยู่ในระดับมาก (4.08) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการสนับสนุนจากรัฐบาล – ด้านการค้ำประกันอัตราผลตอบแทน อยู่ในระดับมาก (4.00) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยการสนับสนุน

จากรัฐบาล – ด้านการจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ อยู่ในระดับมาก (4.11) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

5. ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านสถาบันการออม

ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบันการออม – ด้านการเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ อยู่ในระดับมาก (4.10) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบันการออม – ด้านความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม อยู่ในระดับมากที่สุด (4.23) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบันการออม – ด้านความน่าเชื่อถือ อยู่ในระดับมาก (4.20) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และระดับมาก 1 ข้อ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบันการออม – ด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ อยู่ในระดับมาก (4.10) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสถาบันการออม – ด้านช่องทางการติดต่อ อยู่ในระดับมาก (4.10) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

6. ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านสังคมเศรษฐกิจ

ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสังคมและเศรษฐกิจ – ด้านการขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ อยู่ในระดับมาก (4.10) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสังคมและเศรษฐกิจ – ด้านสวัสดิการเบี่ยงชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ อยู่ในระดับมาก (4.13) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสังคมและเศรษฐกิจ – ด้านสิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ อยู่ในระดับมาก (4.13) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

7. ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม

ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ อยู่ในระดับมาก (4.17) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อและระดับมาก 1 ข้อ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี อยู่ในระดับมาก (4.19) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีลาออกจากกองทุน อยู่ในระดับมาก (4.17) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม – ด้านสิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต อยู่ในระดับมาก (4.17) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง กับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า มีความสอดคล้องกัน โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 122.61 ที่องศาอิสระ (Degree of Freedom) เท่ากับ 106 ระดับความมีนัยสำคัญ (P-Value) เท่ากับ 0.129 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนจากการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation, (RMSEA) เท่ากับ 0.02 ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) ต่อองศาอิสระ (Chi-Square df) มีค่าเท่ากับ 1.157

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง พบว่า

- 1.) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนทางการเงิน ได้แก่ การวางแผนทางการเงิน และนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลตอบแทนทางการเงิน โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.35 และ 0.59 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
- 2.) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถาบันการออม ได้แก่ นโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสถาบันการออม โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.96 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ
- 3.) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม ได้แก่ การวางแผนทางการเงิน สถาบันการออม สังคมและเศรษฐกิจ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.30, 0.73, 0.76 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลตอบแทนทางการเงิน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.16 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.98 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ การวางแผนทางการเงิน ยังมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม โดยผ่านผลตอบแทนทางการเงิน โดยมีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.05 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม

โดยผ่านสถาบันการออม โดยมีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.80 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงิน ซึ่งประกอบด้วย การสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้ การคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน และการคำนึงถึงภาระของสังคม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม และนอกจากนี้ การวางแผนทางการเงินยังเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออมโดยผ่านปัจจัยด้านผลตอบแทนทางการเงินอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพแสน พรหมอินทร์ (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพของหัวหน้าครัวเรือนเกษตรกรรูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษา พบว่า หัวหน้าครัวเรือนที่มีการวางแผนชีวิต การวางแผนทางการเงิน การคิดและวางแผนการออมเงินเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ มีสัดส่วนการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพมากกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่ไม่มีลักษณะดังกล่าว ปัจจัยหลักที่หัวหน้าครัวเรือนเกษตรกรให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ คือ ให้ผลตอบแทนสูง คิดเป็นร้อยละ 68.80 รองลงมา ได้แก่ ความสะดวกในการใช้บริการ พนักงานให้การแนะนำ และดูแลเป็นอย่างดี การจ่ายภาระผูกพันที่ได้รับเงินต้นคืนแน่นอนไม่สูญหาย และปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพมากที่สุด คือ การวางแผนทางการเงิน รองลงมา ได้แก่ ความรู้ทางการเงิน และงานวิจัยของ วรเวศม์ สุวรรณระดา และ สมประวิณ มั่นประเสริฐ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมของผู้มีงานทำในประเทศไทย: การศึกษาข้อมูลจากการสำรวจในระดับจุลภาค ผลการศึกษาพบว่า การมีลักษณะนิสัยรู้จักการวางแผนในการดำเนินชีวิตจะส่งผลให้ผู้มีงานทำออมเงินสำหรับระดับอัตราการออมเงินนั้น ลักษณะนิสัยการรู้จักวางแผนชีวิตมีส่วนสำคัญในการเพิ่มระดับอัตราการออม และการศึกษาพฤติกรรมการออมระยะยาวเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ พบว่า ระดับรายได้ ความสม่ำเสมอของกระแสรายได้ และการมีลักษณะนิสัยที่มีการวางแผนในการดำรงชีวิตทำให้ผู้มีงานทำมีการออมระยะยาวเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาแรงจูงใจที่ทำให้คนออมเงิน ของ เคนส์ (Keynes) ซึ่งอธิบายได้ว่า แรงจูงใจที่ทำให้คนออมเงินมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย ประกอบด้วย การออมเนื่องจากการวางแผนการใช้จ่ายในชีวิต (Life-Cycle Motive) การออมเพื่อเป็นมรดกแก่บุตรหลาน (Bequest Motive) การออมเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรสนิยมการใช้จ่าย (Improvement Motive) การออมเพื่อความต้องการในการซื้อสินค้าคงทน (Downpayment Motive) การออมเนื่องจากผลตอบแทนและการเพิ่มค่าขึ้นของสินทรัพย์ (Intertemporal Substitution Motive) การออมเพื่อการลงทุนทางธุรกิจ (Enterprise Motive) การออมเพื่อป้องกันความไม่แน่นอนในชีวิต (Precautionary Motive) การออมเนื่องจากนิสัยตระหนี่ (Avarice Motive) และการออมเนื่องจากความรู้สึกต้องการมีเอกภาพทางการเงิน (Independence Motive)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งประกอบด้วย การขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ สวัสดิการเบียดชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอดำรงชีพ และสิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม หรือกล่าวได้ว่า สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่แรงงานนอกระบบกำลังเผชิญอยู่นั้น มีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออมฯ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา พรหมสมัย (2556) ที่ได้ศึกษามาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองแรงงานนอกระบบในเรื่องบำนาญเพื่อการชราภาพ ผลการศึกษา พบว่า มาตรการทางกฎหมายของไทยในการคุ้มครองแรงงานนอกระบบ เกี่ยวกับบำนาญเพื่อการชราภาพยังมีปัญหาและอุปสรรคอยู่หลายประการ ได้แก่ ปัญหาลักษณะของระบบบำนาญเพื่อการชราภาพที่มุ่งเน้นคุ้มครองเฉพาะแรงงานในระบบ ส่วนแรงงานนอกระบบที่มีจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้มีงานทำทั้งประเทศยังไม่ได้รับความคุ้มครอง งานวิจัยของ อธิธิรุจน์ กัณสิทธิ์ (2551) ที่ได้ศึกษาการประเมินโครงการสวัสดิการเบียดชีพผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำไ้ อำเภอลำปาง จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาและข้อเสนอแนะที่พบสูงที่สุด คือ จำนวนเงินสวัสดิการเบียดชีพผู้สูงอายุเดือนละ 300 บาทน้อยเกินไป รองลงมาคือ ผู้สูงอายุที่มีอายุครบ 60 ปี ไม่ได้รับเงินสวัสดิการเบียดชีพครบทุกคน และมีข้อเสนอแนะ คือ ควรเพิ่มเงินสวัสดิการเบียดชีพผู้สูงอายุให้เพียงพอต่อการดำรงชีพ และควรเพิ่มงบประมาณการจ่ายเงินสวัสดิการเบียดชีพผู้สูงอายุที่มีอายุครบ 60 ปีให้ได้รับอย่างทั่วถึง งานวิจัยของ ปิยพล บุญมี (2553) ได้ศึกษามาตรการทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการ: ศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบ ผลการศึกษา พบว่า การจัดสวัสดิการให้กับกลุ่มแรงงานนอกระบบนั้นกฎหมายมีบทบัญญัติที่ยังไม่ครอบคลุมถึงกลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบ ทำให้กลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบไม่ได้รับความเป็นธรรมและความเท่าเทียมในการเข้าถึงสวัสดิการ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหากฎหมาย 2 แนวทาง ได้แก่ การแก้ไขหรือเพิ่มเติมกฎหมายปัจจุบันที่เกี่ยวข้อง และเสนอให้มีการออกกฎหมายเฉพาะในรูปแบบของพระราชบัญญัติสวัสดิการสำหรับกลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบ เพื่อให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้รับสวัสดิการเช่นเดียวกับแรงงานในระบบ และงานวิจัยของ ภัทรดนัย ไหมพระเนตร (2552) ได้ศึกษามาตรการทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการแรงงานนอกระบบในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ผลการศึกษา พบว่า การจัดสวัสดิการให้กับผู้ด้อยโอกาสทางสังคมในกลุ่มแรงงานนอกระบบของประเทศไทยมีปัญหาในเรื่องการจัดสวัสดิการด้านการศึกษา ปัญหาสวัสดิการด้านการประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ กรณีผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และปัญหาสวัสดิการด้านหลักประกันรายได้ จึงควรได้รับการคุ้มครองสวัสดิการต่างๆ เหมือนเช่นผู้ใช้แรงงานในระบบ โดยเสนอแนวทางการแก้ไข 2 แนวทาง ได้แก่ การแก้ไขหรือเพิ่มเติมกฎหมายปัจจุบันที่เกี่ยวข้องและการออกกฎหมายโดยเฉพาะ เป็นพระราชบัญญัติสวัสดิการและสวัสดิภาพของผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล ซึ่งประกอบด้วย การจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก การค้าประกันอัตราผลตอบแทน และการจ่ายเงินดำรงชีพกรณี

รับเงินต่ำกว่าบ้านอายุขั้นต่ำ มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม โดยผ่านปัจจัยด้านสถาบันการออม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประยงค์ คูศิริสิน (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ได้แก่ ปัจจัยทางการตลาด ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์การออมที่มีความหลากหลายและมีความปลอดภัย ไม่ลดมูลค่า ด้านผลตอบแทนจากการออม คือ อัตราดอกเบี้ยที่ได้รับ ด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการออม เช่น มีเจ้าหน้าที่มาเชิญชวน การจัดกิจกรรมและการรณรงค์เพื่อกระตุ้นการออมผ่านสื่อต่างๆ นอกจากนี้ ปัจจัยด้านภาวะเงินเฟ้อและปัจจัยด้านนโยบายส่งเสริมการออมจากภาครัฐ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนเขตอำเภอเมือง จ.เชียงใหม่

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบ้านอายุยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง พบว่า ปัจจัยด้านสถาบันการออม ปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออม ปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมแผนการออมโดยผ่านปัจจัยด้านผลตอบแทนทางการเงิน ปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงิน ปัจจัยด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลตอบแทนทางการเงิน และปัจจัยด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสถาบันการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอแนะแนวทางในการกระตุ้นให้แรงงานนอกระบบตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบ้านอายุยามชราภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. ด้านผลตอบแทนทางการเงิน

ควรมีการเน้นย้ำหรือสื่อความเข้าใจกลุ่มเป้าหมาย คือ แรงงานนอกระบบ เห็นความสำคัญของการสร้างเงินบ้านอายุที่จะนำไปใช้ในยามชราภาพนั้น ถูกสร้างขึ้นมาจาก 2 แหล่ง คือ เงินสะสมซึ่งมาจากเงินออมในส่วนของสมาชิก และเงินสมทบของรัฐบาล ที่จะสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิกและควรเน้นย้ำอัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ ซึ่งรัฐบาลค้ำประกันผลตอบแทนในอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน ถือว่าค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับการออมในรูปแบบใกล้เคียงกัน

2. ด้านการวางแผนทางการเงิน

ควรมีการเน้นย้ำหรือสื่อความเข้าใจกลุ่มเป้าหมาย คือ แรงงานนอกระบบ เห็นความสำคัญและตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงิน รวมทั้งจะต้องมีการส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบลงมือวางแผนทางการเงิน โดยเน้นการวางแผนทางการเงินเพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงและ

การสร้างหลักประกันรายได้ยามชราภาพโดยตนเองมีส่วนร่วมและรัฐบาลเข้ามามีส่วนสนับสนุนด้วยการค้ำประกันถึงภาระของบุตรหลานและสังคม ที่จะต้องมีภาระค่าใช้จ่ายและงบประมาณสำหรับดูแลผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต

3. ด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล

ควรมีการชูจุดเด่นของแผนการออมนี้ โดยการเน้นจุดเด่นด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาลที่มีการจ่ายเงินสมทบให้ทุกครั้งเมื่อสมาชิกส่งเงินสะสมเข้ากองทุน โดยรัฐบาลจะจ่ายสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก มีการค้ำประกันอัตราผลตอบแทน ซึ่งจะทำให้สมาชิกมีความมั่นใจว่าเงินสะสมและเงินสมทบที่อยู่ในบัญชีออมนี้จะได้รับอัตราผลตอบแทนที่แน่นอนและไม่ขาดทุน นอกจากนี้ เมื่อสมาชิกมีอายุครบ 60 บริบูรณ์แล้ว หากเงินในบัญชีที่มีอยู่เมื่อนำมาคำนวณจ่ายเป็นเงินบำนาญแล้วได้รับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ รัฐบาลก็จะจ่ายสมทบให้ได้รับเงินเท่ากับเงินบำนาญขั้นต่ำ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของวัยสูงอายุให้ดีขึ้น

4. ด้านสถาบันการออม

ควรมีการเน้นย้ำให้กลุ่มเป้าหมาย คือ แรงงานนอกระบบ เห็นความสำคัญของสถาบันการออม ซึ่งในที่นี้ ก็คือ กองทุนการออมแห่งชาติ โดยจะต้องพยายามสื่อสารให้กลุ่มเป้าหมายรับรู้ว่าการออมนี้ที่เปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ มีความยืดหยุ่นสูงของการส่งเงินสะสม กล่าวคือ หากสมาชิกไม่ได้ส่งเงินสะสม ความเป็นสมาชิกภาพก็ยังคงอยู่ มีความน่าเชื่อถือ มีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี และมีช่องทางการติดต่อที่ง่าย ผ่านสาขาของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารออมสิน และธนาคารกรุงไทย ซึ่งเป็นสถาบันการเงินของรัฐที่มีสาขาครอบคลุมกระจายทั่วทุกอำเภอ ทั้งนี้ จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารและรู้จักกองทุนการออมแห่งชาติผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ดังนั้น การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ก็น่าจะเป็นช่องทางที่ทำให้กลุ่มเป้าหมายเข้าถึงข่าวสารและรู้จักกองทุนมากขึ้น

5. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ควรมีการเน้นย้ำให้กลุ่มเป้าหมาย คือ แรงงานนอกระบบ รู้ทันและตระหนักถึงสถานการณ์ทางสังคมที่ประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งภายใต้ภาวะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว แรงงานนอกระบบที่อยู่ในวัยชราภาพหรือกำลังจะก้าวเข้าสู่วัยชราภาพ ก็กำลังเผชิญปัญหาสำคัญ ได้แก่ การขาดหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ สวัสดิการเบียดบังซึ่งผู้สูงอายุที่รัฐบาลจัดเป็นสวัสดิการให้ นั้นยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ และสิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับสวัสดิการเท่าเทียมกับแรงงานในระบบ

6. ด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม

ควรมีการเน้นย้ำให้กลุ่มเป้าหมาย คือ แรงงานนอกระบบ เห็นความสำคัญและเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออมว่าจะได้รับสิทธิประโยชน์ 4 กรณี ได้แก่ กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี กรณีลาออกจากกองทุน และกรณีเสียชีวิต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

จากการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบข้อมูลเพียงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ ผู้วิจัยเห็นว่า โอกาสต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค ที่ทำให้แรงงานนอกระบบบางส่วนไม่เข้าร่วมแผนการออม ผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคที่ทำให้ผู้ที่เข้าร่วมแผนการออมแล้ว ไม่สามารถส่งเงินเข้ากองทุนได้อย่างต่อเนื่องตามเงื่อนไข
3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับมีการศึกษาถึงจำนวนเงินหรืออัตราเงินออมที่เห็นว่าเหมาะสม และจะเป็นเงินบำนาญที่เพียงพอต่อการดำรงชีพในอนาคตต่อไป
4. ควรมีการศึกษาในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก เพื่อนำเสนอเป็นแนวทางต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการกระตุ้นให้แรงงานนอกระบบตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). **สถิติสำหรับงานวิจัย**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2551). **การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล**. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- _____. (2554). **สถิติสำหรับงานวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- กองทุนการออมแห่งชาติ. (2558). **กองทุนการออมแห่งชาติ**. เข้าถึงเมื่อ 5 ธันวาคม. เข้าถึงจาก <http://www.nsf.or.th/>.
- กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ. (2556). **ระบบการออมเพื่อการเกษียณ**. เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก <http://www.gpf.or.th/thai2013/index.asp>.
- ชนิชา เจริญนาน. (2554). “ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในประเทศไทย.” การค้นคว้าแบบอิสระ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชลธิชา พรหมสมัย. (2556). “มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองแรงงานนอกระบบในเรื่องบำนาญเพื่อการชราภาพ.” วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชัยยุทธ เต็มศิริธู. (2554). “ความต้องการของแรงงานนอกระบบต่อการเข้าสู่ระบบประกันสังคม ศึกษากรณีกลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างเขตอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส.” การศึกษาปัญหาพิเศษปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฐิติมา พลทาน. (2554). “การเลือกประกันสังคมตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 สำหรับแรงงานนอกระบบในจังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดลีน กิจสมัย. (2548). “ความพร้อมในการเข้าสู่การประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ: กรณีศึกษาคนชั้นรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ถวัลย์ วรเทพพุดมพิงษ์. (2530). **แนวความคิด กระบวนการและโครงสร้างการตัดสินใจ**. ใน **เอกสารทางวิชาการประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนความสามารถของกำนันในการบริหารงานพัฒนาชนบท**. ของแก่น: โฆษะขอนแก่น.

- ทรงพล โลหะมาศ. (2551). “ปัญหาการเป็นผู้ประกันตนของแรงงานนอกระบบตามกฎหมายประกันสังคม.” วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ทิพย์สุดา ณะบุญเรือง. (2553). “ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง.” การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไทยพับลิก้า. (2558). **ทีดีอาร์ไอชี้คนไทยวัยทำงาน 73% ไม่มีหลักประกันรายได้-เสนอตั้งคณะกรรมการบำเหน็จ-บำนาญแห่งชาติ เชื่อมรอยต่อการออม.** เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก <http://thaipublica.org/2015/04/tdri-24-2-2558>
- ธงชัย สันติวงศ์. (2540). **พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด.** พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). **โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพแสน พรหมอินทร์. (2554). “พฤติกรรมกรออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพของหัวหน้าครัวเรือนเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นลินี สุขเกษม. (2551). “การวิเคราะห์เส้นทางของการหย่าร้างในครอบครัวไทย.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บัณฑิตเซ็นเตอร์. (2558). **กองทุนการออมแห่งชาติ หลักประกันเพื่อคนวัยเกษียณ.** เข้าถึงเมื่อ 1 มกราคม. เข้าถึงจาก <http://money.kapook.com/view124571.html>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). **การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวคิด และวิธีการ.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- เบญจมาพร อุ่ณสุข. (2552). “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ประภาศรี อนาวาน. (2553). “ความต้องการของผู้สูงอายุที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารเบี้ยยังชีพในองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองสุข อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย.” การศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ประยงค์ คูศิริสิน. (2551). “ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่.” การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปิยพล บุญมี. (2553). “มาตรการทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการ: ศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ใช้แรงงานนอกระบบ.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พรพรรณ วัฒนวิชัย. (2545). “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจฝากเงินในโครงการของธนาคารโรงเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชลบุรี.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย. (2549). **หลักการและการใช้สถิติการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางการแพทย์.** สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- ภัทรดนัย ใหม่พระเนตร. (2552). “มาตรการทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการแรงงานนอกระบบในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วรวรรณ ชาญด้วยวิทย์ และ คณະ. (2551). **รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัย เรื่องหลักประกันรายได้สำหรับผู้สูงอายุไทย.** กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- วรวุฒิ สุวรรณระดา และ วรวรรณ ชาญด้วยวิทย์. (2553). **สวัสดิการยามชรา บำนาญแห่งชาติ.** กรุงเทพฯ: คิว พี.
- วรวุฒิ สุวรรณระดา และ สมประวิณ มั่นประเสริฐ. (2551). **ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมของผู้มีงานทำในประเทศไทย : การศึกษาจากข้อมูลการสำรวจในระดับจุลภาค.** เข้าถึงเมื่อ 3 มกราคม. เข้าถึงจาก http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~mso mpraw/Saving_NCE2009.pdf.
- วรัญญา ทองทวีศรี. (2552). “รูปแบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพของประชาชนในเขตชนบท อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่.” การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- วันวิสาข์ จำรัส. (2552). “การออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่.” การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิรินุช ฉายแสง. (2553). “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในจังหวัดอำนาจเจริญ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการส่งเสริมสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ศิริประภา พรหมมา. (2553). “สภาพปัญหาของแรงงานนอกระบบในจังหวัดเชียงใหม่และมาตรการ คู้มครองของภาครัฐไทย.” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. (2556). ประชากรไทยในอนาคต. เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์. เข้าถึงจาก <http://www.ipsr.mahidol.ac.th/IPSR/AnnualConference/Conferencell/Article/Article02.htm>.
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2539). สังคมวิทยาภาวะสูงอายุความเป็นจริงและการคาดการณ์ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ. (2541). พฤติกรรมองค์การ : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). รายงานค่าสถิติประชากร. เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์. เข้าถึงจาก http://social.nesdb.go.th/SocialStat/StatSubDefault_Final.aspx?catid=1.
- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2556). ปัญหาโครงสร้างประชากรสูงอายุเราจะจัดการอย่างไรกับ ภาวะการคลังในอนาคต. เข้าถึงเมื่อ 2 มกราคม. เข้าถึงจาก <http://www.fpo.go.th/FPO/index2.php?mod=Content&file=contentview&contentID=CN T0002919&categoryID=CAT0000146>.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2558). การสำรวจ ประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). สรุปผลที่สำคัญการสำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น.
- สำนักนโยบายการออมและการลงทุน กระทรวงการคลัง. (2558). ระบบบำเหน็จบำนาญของไทย. เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก <http://www.fpo.go.th/S-I/Source/Article/Article 146.pdf>.

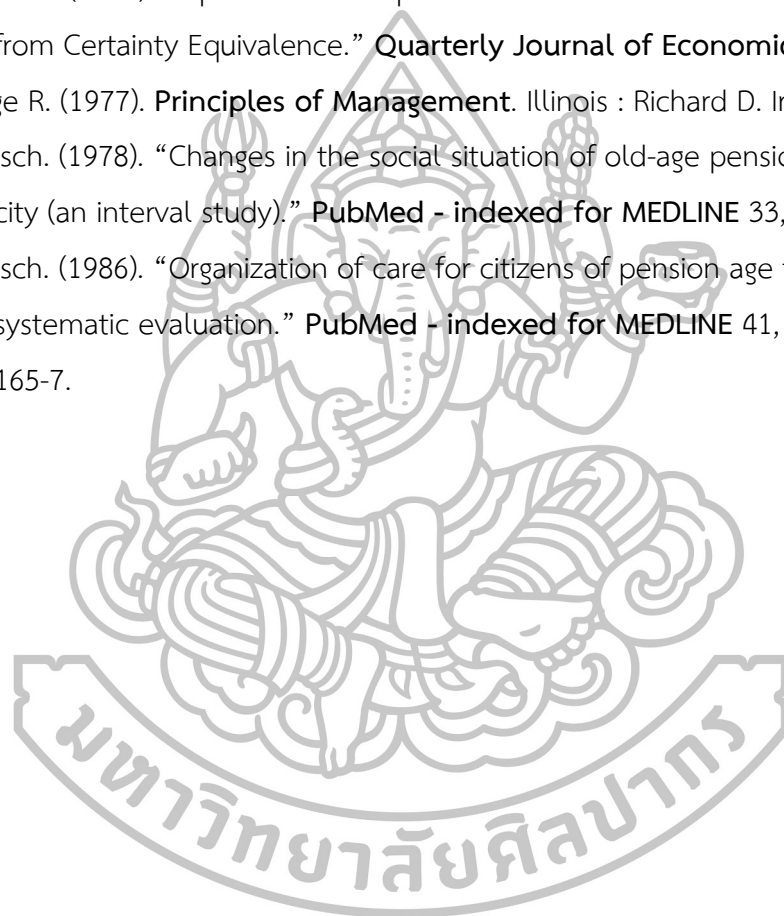
- สุปราณี จันทรมาศ และ นวพร วิริยานุพงศ์. (2555). **ระบบบำเหน็จบำนาญของไทย**. เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์. เข้าถึงจาก [http://www.fpo.go.th/S-I/Source/Article/Article 146.pdf](http://www.fpo.go.th/S-I/Source/Article/Article%20146.pdf)
- สุภาภรณ์ กิ่งคำ. (2550). “การตัดสินใจเข้าสู่ระบบประกันสังคมของแรงงานนอกระบบประเภทผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในเขตจตุจักร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- อรุณลักษณ์ ดิษบรรจง. (2557). “การประเมินการขยายประกันสังคมสู่แรงงานนอกระบบในมิติทางเศรษฐกิจและสังคม : กรณีศึกษากลุ่มยุทธศาสตร์จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อิทธิรุจน์ กันสิทธิ์. (2551). “การประเมินโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการโครงการและการประเมินโครงการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- อุซุกร เหมือนเดช. (2552). “ความต้องการในการรับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลจังหวัดสมุทรปราการ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

ภาษาอังกฤษ

- Browne, M. W., & Cudeck, R. (1993). **Alternative ways of assessing model fit**. In: K. A. Bollen & J. S. Long (Eds.), **Testing structural equation models** (pp. 136-162). Beverly Hills, CA: Sage.
- Can Med Assoc J. (1965). “Old age income security in Canada.” **PubMed - indexed for MEDLINE** 93, 15 (Oct 9): 801-4.
- Christopher Carroll. (1992). “The Buffer-Stock Theory of Saving: Some Macroeconomic Evidence.” **Brookings Papers in Economic Activity** 1, 2.
- Demografie. (1989). “Demographic aging and old age pension insurance.” **PubMed - indexed for MEDLINE** 31, 4: 323-9.
- Diamantopoulos, A. and Sigauw, J. A. (2000). **Introducing LISREL**. London: Sage Publications.
- Franco Modigliani and Richard Brumberg. (1954). “Utility Analysis and the Consumption Function: An Interpretation of the Cross-Section Data.” In **Post-Keynesian**

- Economics**. Eds: Kenneth Kuhihara, New Brunswick, NJ: Rutgers University Press.
- Gore, William J. and J.W. Dyson, ed. (1964). **The Making of decision : A reading in administrative behavior**. New York : The Free Press of Glencoe Collier of Macmillan.
- Hair, J., Blach, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). **Multivariate data analysis**. 7th ed. Upper saddle River, New Jersey: Pearson Education International.
- Harrison, F. E. (1981). **The managerial decision-making process**. Boton: HoughtonMifflin.
- Int J Aging Hum Dev. (1987). "Organized labor and old age pensions." **PubMed - indexed for MEDLINE** 25, 2: 91-107.
- International Labour Oqganization. (2543). **ประมาณการอัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยสูงอายุ**. เข้าถึงเมื่อ 2 มกราคม. เข้าถึงจาก <http://www.ilo.org/global/about-the-ilo/lang--en/index.htm>.
- John Maynard Keynes. (1936). **The General Theory of Employment, Interest and Money**. London: MacMillan.
- Joreskog, Karl G. and Sorbom. (1993). **LISREL 8 Structural Equation Modeling with the SIMPLIS Command Language**. Chicago: Scientific Software International.
- Kobsak Pootrakool, Kiatipong Ariyapruchya and Thammanoon Sodsrichi. (2005). "Long-term Saving in Thailand: Are we saving enough and what are the risk." In **Bank of Thailand Economic Symposium 2005**. 17-18 August 2005, at ESCAP Hall, United Nations Conference Centre, Bangkok.
- Longenecker, Justin G. and Charles D. Pringles. (1981). **Management**. 5th. ed. Columbus, Charles E. Merrill Publishing Company.
- Martin Browning and Annamarai Lusardi. (1996). "Household Saving: Micro Theories and Micro Facts." **Journal of Economic Literature** 34, 4.
- Miles S. Kimball. (1990). "Precautionary Saving in the Small and in the Large." **Econometrica** 58, 1.
- Milton Friedman. (1957). **A Theory of the Consumption Function**. Princeton: Princeton University Press.

- Population Reference Bureau (2556). **2013 World Population Data Sheet**. เข้าถึงเมื่อ 2 มกราคม. เข้าถึงจาก http://www.prb.org/pdf13/2013-population-data-sheet_eng.pdf.
- Soc Indic Res. (2016). "The Replacement Rate: An Imperfect Indicator of Pension Adequacy in Cross-Country Analyses." **PubMed - indexed for MEDLINE** 1, 126 (2015 Feb 10): 99-117.
- Stephen Zeldes. (1989). "Optimal Consumption with Stochastic Income: Deviations from Certainty Equivalence." **Quarterly Journal of Economics** 104, 2.
- Terry, George R. (1977). **Principles of Management**. Illinois : Richard D. Irwin, Inc.
- Z Alternsforsch. (1978). "Changes in the social situation of old-age pensioners in a city (an interval study)." **PubMed - indexed for MEDLINE** 33, 5: 421-2.
- Z Alternsforsch. (1986). "Organization of care for citizens of pension age through systematic evaluation." **PubMed - indexed for MEDLINE** 41, 3 (May-Jun): 165-7.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออม เพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทองกับข้อมูลเชิงประจักษ์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดย นางสาวณัฐกา ณะขว่าง เป็นผู้วิจัย
2. แบบสอบถามนี้ ประกอบด้วย 3 ส่วน
 - ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ
 - ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ
3. ข้อมูลในแบบสอบถามทั้งหมดจะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และใช้ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง () ที่สอดคล้องกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

- () 1. ชาย () 2. หญิง

2. อายุ

- () 1. อายุ 15-20 ปี () 2. อายุ 21-25 ปี
 () 3. อายุ 26-30 ปี () 4. อายุ 31-35 ปี
 () 5. อายุ 36-40 ปี () 6. อายุ 41-45 ปี
 () 7. อายุ 46-50 ปี () 8. อายุ 51-55 ปี
 () 9. อายุ 56-60 ปี

3. สถานภาพ

- () 1. โสด () 2. สมรส
 () 3. หม้าย () 4. หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

- () 1. ประถมศึกษา () 2. มัธยมศึกษา
 () 3. อนุปริญญา, ปวส. () 4. ปริญญาตรี
 () 5. ปริญญาโท หรือสูงกว่า

5. จำนวนสมาชิกในครอบครัว

- () 1. 1 - 2 คน () 2. 3 - 4 คน
 () 3. ตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป

6. อาชีพ

- () 1. เกษตรกร () 2. ค้าขาย
 () 3. รับจ้างทั่วไป () 4. แม่บ้าน
 () 5. นักเรียน นิสิต นักศึกษา () 6. ทนายความ นักบัญชี สถาปนิก
 () 7. พนักงานเอกชนที่เกษียณแล้ว
 () 8. ลูกจ้างชั่วคราวของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เข้าประกันสังคม
 () 9. คนขับรถแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์
 () 10. นักการเมือง, นักการเมืองรับจ้างท้องถิ่น
 () 11. อื่นๆ ระบุ.....

7. รายได้ส่วนตัวต่อเดือน

- () 1. น้อยกว่า 10,000 บาท () 2. 10,001-15,000 บาท
 () 3. 15,001-20,000 บาท () 4. 20,001-25,000 บาท
 () 5. 25,001-30,000 บาท () 6. 30,001-50,000 บาท
 () 7. 50,001 บาท ขึ้นไป

8. ค่าใช้จ่ายในการครองชีพต่อเดือน (รวมสมาชิกในครอบครัว)

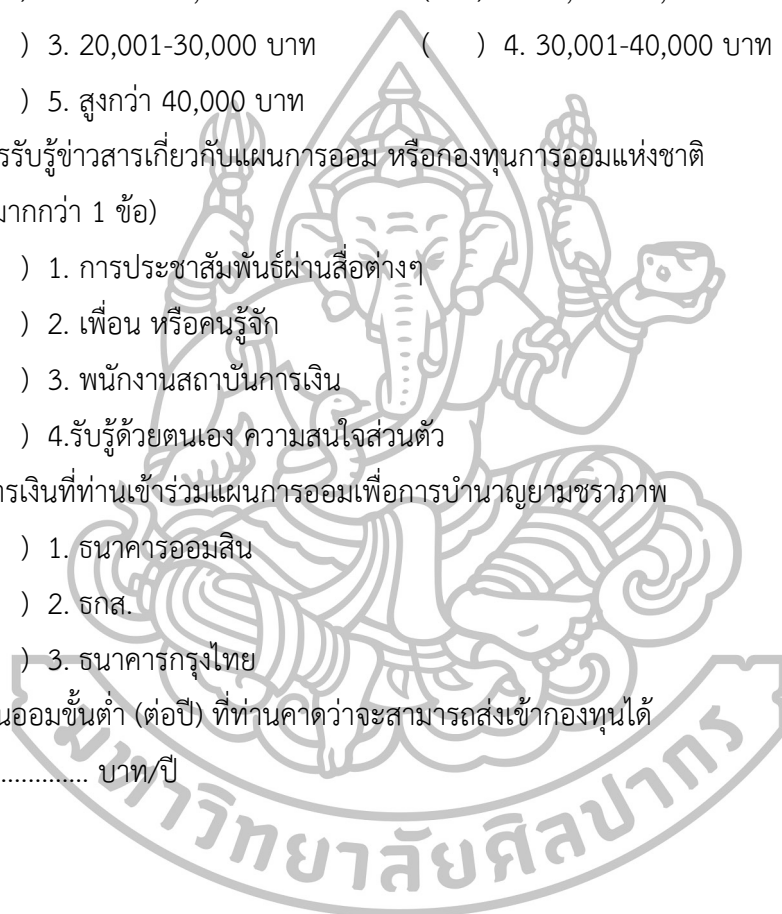
- () 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท () 2. 10,001-20,000 บาท
 () 3. 20,001-30,000 บาท () 4. 30,001-40,000 บาท
 () 5. สูงกว่า 40,000 บาท

9. ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับแผนการออม หรือกองทุนการออมแห่งชาติ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ
 () 2. เพื่อน หรือคนรู้จัก
 () 3. พนักงานสถาบันการเงิน
 () 4. รับรู้ด้วยตนเอง ความสนใจส่วนตัว

10. สถาบันการเงินที่ท่านเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพ

- () 1. ธนาคารออมสิน
 () 2. ธกส.
 () 3. ธนาคารกรุงไทย

11. จำนวนเงินออมขั้นต่ำ (ต่อปี) ที่ท่านคาดว่าจะสามารถส่งเข้ากองทุนได้
 บาท/ปี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมแผนการเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่าน
กองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย/ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
เพียงคำตอบเดียว

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		เห็นด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
ปัจจัยด้านผลตอบแทนทางการเงิน							
เงินสะสมของสมาชิก							
12	จำนวนเงินออมของสมาชิกที่ส่งเข้า กองทุนตามเกณฑ์อายุ ที่กองทุนฯ กำหนดไว้มีความเหมาะสม						
13	สมาชิกของกองทุน มีความตั้งใจสะสม เงินจำนวนหนึ่ง เพื่อเก็บไว้ใช้เป็นเงิน บำนาญยามชราภาพ						
เงินสมทบของรัฐบาล							
14	จำนวนเงินสมทบของรัฐบาลที่สมทบ เข้ากองทุนตามเกณฑ์อายุ ที่กองทุนฯ กำหนดไว้มีความเหมาะสม						
15	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาลให้ทุกครั้ง ที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน เป็นแรง จูงใจให้สมาชิกมีการออมเงินอย่างต่อเนื่อง						
อัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ							
16	ผลตอบแทนจากการออม ในอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน มี ความเหมาะสม						
17	ผลตอบแทนจากการออม ในอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน เป็น อัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการออม รูปแบบอื่น						

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
ปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงิน							
การสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้							
18	การเข้าร่วมแผนการออม ทำให้มีความมั่นคงทางการเงิน และมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ						
19	ความมั่นคงทางการเงิน และการมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีในยามชราภาพ						
การคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน							
20	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้จากบุตรหลานเพียงทางเดียว						
21	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยแบ่งเบาภาระของบุตรหลานในอนาคต						
การคำนึงถึงภาระของสังคม							
22	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้จากเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพียงทางเดียว						
23	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยแบ่งเบาภาระของสังคมในอนาคต						
ปัจจัยด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล							
การจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก							
24	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาล ถือเป็นสิ่งที่ควรแรงงานนอกระบบพึงได้รับ เนื่องจาก ไม่ได้อยู่ภายใต้กองทุนตามกฎหมายอื่นๆ ที่ได้รับการสมทบจากนายจ้างหรือรัฐบาล						

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเห็น					สำหรับผู้วิจัย
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
25	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาลให้ตาม เกณฑ์อายุ ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้า ร่วมแผนการออม						
การค้ำประกันอัตราผลตอบแทน							
26	การค้ำประกันอัตราผลตอบแทนโดย รัฐบาล ทำให้สมาชิกมีความเชื่อมั่นใน แผนการออมว่า เมื่อครบกำหนด จะ ได้รับเงินสะสม เงินสมทบ และ ผลตอบแทนคืน ครบถ้วนตามเงื่อนไข						
27	การค้ำประกันอัตราผลตอบแทนโดย รัฐบาล ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วม แผนการออม						
การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ							
28	การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่า บำนาญขั้นต่ำ ช่วยให้มีเงินบำนาญ เพียงพอต่อการดำรงชีพยามชราภาพ						
29	การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่า บำนาญขั้นต่ำ ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้า ร่วมแผนการออม						
ปัจจัยด้านสถาบันการออม							
การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ							
30	การเปิดให้แรงงานนอกระบบเข้าร่วม แผนการออมกับ กอช. แบบสมัครใจ มี ความเหมาะสมมากกว่าแบบบังคับ						

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
31	การเปิดให้แรงงานนอกระบบเข้าร่วม แผนการออมกับ กอช. แบบสมัครใจ ทำให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการมี เงินบำนาญ หรือมีหลักประกันรายได้ ยามชราภาพ						
ความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม							
32	การส่งเงินออมเข้ากองทุนฯ สมาชิกไม่ จำเป็นต้องส่งเงินออมต่อเนื่องกันทุก เดือนหรือทุกปีก็ได้ โดยรัฐบาลจะจ่าย เงินสมทบให้ทุกครั้งที่สมาชิกส่งเงินออม เข้ากองทุน ถือว่าเป็นรูปแบบการออมที่ มีความยืดหยุ่นสูง						
33	กอช. มีความยืดหยุ่นสูงกว่าสถาบัน การออม หรือกองทุนอื่นๆ						
ความน่าเชื่อถือ							
34	กอช. เป็นกองทุนที่มีระบบการดำเนินงาน และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และมีความโปร่งใส						
35	กอช. เป็นกองทุนที่จะสามารถบริหาร จัดการให้แรงงานนอกระบบมีเงิน บำนาญหรือมีหลักประกันรายได้ยาม ชราภาพได้ตลอดช่วงชีวิต						
ชื่อเสียงและภาพลักษณ์							
36	กอช. เป็นกองทุนที่มีชื่อเสียง						
37	กอช. เป็นกองทุนที่มีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นกองทุนของรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นมา เพื่อแรงงานนอกระบบ						

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
ช่องทางการติดต่อ							
38	ช่องทางการติดต่อ และการส่งเงินออม เข้ากองทุน ผ่านสถาบันการเงิน ได้แก่ ธกส., ธนาคารออมสิน และธนาคาร กรุงไทย เข้าถึงง่าย สะดวก และมีความ เหมาะสม						
39	พนักงานสถาบันการเงิน ได้แก่ ธกส., ธนาคารออมสิน และธนาคารกรุงไทย สามารถให้คำแนะนำและให้ความ ช่วยเหลือเกี่ยวกับแผนการออมได้						
ปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ							
การขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ							
40	ความไม่แน่นอนว่า ในยามชราภาพยัง จะสามารถทำงานหรือมีรายได้จากการ ทำงานได้อยู่หรือไม่นั้น ทำให้เกิดความ ไม่แน่นอนของรายได้						
41	การไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ ทำให้แรงงานนอกระบบมีความกังวลใจ และไม่มั่นใจในความเป็นอยู่ยามชราภาพ						
สวัสดิการเบี่ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอดำรงชีพ							
42	สวัสดิการเบี่ยยังชีพผู้สูงอายุถือว่าเป็น หลักประกันรายได้ยามชราภาพของ แรงงานนอกระบบได้ระดับหนึ่ง						
43	สวัสดิการเบี่ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่ เพียงพอต่อการดำรงชีพยามชราภาพ						

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเห็น					สำหรับผู้วิจัย
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
สิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ							
44	การไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนตามกฎหมาย เช่น กองทุนประกันสังคม ฯลฯ ทำให้แรงงานนอกระบบไม่ได้รับเงินสมทบจากรัฐบาลหรือนายจ้าง						
45	การไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนตามกฎหมาย เช่น กองทุนประกันสังคม ฯลฯ ทำให้แรงงานนอกระบบไม่ได้รับ						
	สวัสดิการยามเกษียณอายุ หรือยามชราภาพ ภายใต้กองทุนต่างๆ						
ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม							
สิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์							
46	เมื่ออายุ 60 ปีบริบูรณ์ กอช. จะนำเงินสะสมในบัญชีของสมาชิกรายจ่ายเป็นเงินบำนาญให้เดือนละเท่าๆ กัน และหากมีเงินออมน้อย สมาชิกก็จะได้รับ						
	เป็นเงินดำรงชีพรายเดือน เดือนละ 600 บาท จนกว่าเงินในบัญชีจะหมด ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม						
47	หากเงินในบัญชีของสมาชิกหมดลงแล้ว กอช. จะใช้เงินกองกลางจ่ายเป็นเงินบำนาญให้สมาชิกต่อเนื่องไปตลอดชีวิต ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่ทำให้ผู้สูงอายุมีเงินบำนาญตลอดชีวิต						

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
สิทธิประโยชน์กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี							
48	กรณีที่สมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี สมาชิกจะได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมทันที (เงินสะสม หมายถึง เงินออมในส่วนของสมาชิกที่ส่งเข้ากองทุน) ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม						
49	กรณีที่สมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี สมาชิกจะได้รับเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบ (เงินสมทบ หมายถึง เงินสมทบของรัฐบาลที่จ่ายสมทบให้ทุกครั้งที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน) จะได้รับเมื่ออายุ 60 ปี ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม						
สิทธิประโยชน์กรณีลาออกจากกองทุน							
50	กรณีลาออกจากกองทุน สมาชิกจะได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมคืนทั้งจำนวน (เงินสะสม หมายถึง เงินออมในส่วนของสมาชิกที่ส่งเข้ากองทุน) ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม						
51	กรณีลาออกจากกองทุน สมาชิกจะไม่ได้รับเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบ (เงินสมทบ หมายถึง เงินสมทบของรัฐบาลที่จ่ายสมทบให้ทุกครั้งที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน) เป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม						

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
สิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต							
52	กรณีเสียชีวิต ผู้รับผลประโยชน์หรือทายาท จะได้รับเงินสะสม เงินสมทบ ผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบ ส่วนที่เหลือ ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม						
53	การคืนเงินสะสม เงินสมทบ ผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบส่วนที่เหลือให้แก่ผู้รับผลประโยชน์หรือทายาท ถือว่ามรดกอย่างหนึ่ง						

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและคะแนนผลการทดสอบ

แบบตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม
(Index of Item-Objective Congruence: IOC)
งานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วม
แผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
ของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง”

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนน

มีความเห็นว่า สอดคล้อง	กำหนดคะแนนเป็น	+1
มีความเห็นว่า ไม่แน่ใจ	กำหนดคะแนนเป็น	0
มีความเห็นว่า ไม่สอดคล้อง	กำหนดคะแนนเป็น	-1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม						
1	เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง					
2	อายุ () 1. อายุ 15-20 ปี () 2. อายุ 21-25 ปี () 3. อายุ 26-30 ปี () 4. อายุ 31-35 ปี () 5. อายุ 36-40 ปี					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	☐ 6. อายุ 41-45 ปี ☐ 7. อายุ 46-50 ปี ☐ 8. อายุ 51-55 ปี ☐ 9. อายุ 56-60 ปี					
3	สถานภาพ ☐ 1. โสด ☐ 2. สมรส ☐ 3. หม้าย ☐ 4. หย่าร้าง					
4	ระดับการศึกษา ☐ 1. ประถมศึกษา ☐ 2. มัธยมศึกษา ☐ 3. อนุปริญญา , ปวส. ☐ 4. ปริญญาตรี ☐ 5. ปริญญาโท หรือสูงกว่า					
5	จำนวนสมาชิกในครอบครัว ☐ 1. 1 - 2 คน ☐ 2. 3 - 4 คน ☐ 3. ตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป					
6	อาชีพ ☐ 1. เกษตรกร ☐ 2. ค้าขาย ☐ 3. รับจ้างทั่วไป ☐ 4. แม่บ้าน ☐ 5. นักเรียน นักศึกษา ☐ 6. ทนายความ นักบัญชี ☐ 7. พนักงานเอกชนที่เกษียณ					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	☐ 8. ลูกจ้างชั่วคราวของ รัฐวิสาหกิจที่ไม่เข้าประกันสังคม ☐ 9. คนขับรถแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์ รับจ้าง ☐ 10. นักการเมือง, นักการเมือง ท้องถิ่น ☐ 11. อื่นๆ ระบุ.....					
7	รายได้ส่วนตัวต่อเดือน ☐ 1. น้อยกว่า 10,000 บาท ☐ 2. 10,001-15,000 บาท ☐ 3. 15,001-20,000 บาท ☐ 4. 20,001-25,000 บาท ☐ 5. 25,001-30,000 บาท ☐ 6. 30,001-50,000 บาท ☐ 7. 50,001 บาท ขึ้นไป					
8	ค่าใช้จ่ายในการครองชีพต่อเดือน (รวมสมาชิกในครอบครัว) ☐ 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 2. 10,001-20,000 บาท ☐ 3. 20,001-30,000 บาท ☐ 4. 30,001-40,000 บาท ☐ 5. สูงกว่า 40,000 บาท					
9	ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ แผนการออม หรือกองทุนการออม แห่งชาติ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ☐ 1. การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ☐ 2. เพื่อน หรือคนรู้จัก ☐ 3. พนักงานสถาบันการเงิน					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	() 4. รับรู้ด้วยตนเอง ความสนใจ ส่วนตัว					
10	สถาบันการเงินที่ท่านเข้าร่วมแผนการ ออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพ () 1. ธนาคารออมสิน () 2. ธกส. () 3. ธนาคารกรุงไทย					
11	จำนวนเงินออมขั้นต่ำ (ต่อปี) ที่ท่าน คาดว่าจะสามารถส่งเข้ากองทุน ได้..... บาท/ปี					
ปัจจัยด้านผลตอบแทนทางการเงิน						
เงินสะสมของสมาชิก						
12	จำนวนเงินออมของสมาชิกที่ส่งเข้า กองทุนตามเกณฑ์อายุ ที่กองทุนฯ กำหนดไว้มีความเหมาะสม					
13	สมาชิกของกองทุน มีความตั้งใจสะสม เงินจำนวนหนึ่ง เพื่อเก็บไว้ใช้เป็นเงิน บำนาญยามชราภาพ					
เงินสมทบของรัฐบาล						
14	จำนวนเงินสมทบของรัฐบาลที่สมทบ เข้ากองทุนตามเกณฑ์อายุ ที่กองทุนฯ กำหนดไว้มีความเหมาะสม					
15	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาลให้ทุกครั้ง ที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน เป็นแรง จูงใจให้สมาชิกมีการออมเงินอย่างต่อเนื่อง					
อัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ						
16	ผลตอบแทนจากการออม ในอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน มี ความเหมาะสม					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
17	ผลตอบแทนจากการออม ในอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน เป็น อัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการออม รูปแบบอื่น					
ปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงิน						
การสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้						
18	การเข้าร่วมแผนการออม ทำให้มีความ มั่นคงทางการเงิน และมีหลักประกัน รายได้ยามชราภาพ					
19	ความมั่นคงทางการเงิน และการมี หลักประกันรายได้ยามชราภาพ เป็น ส่วนหนึ่งที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีใน ยามชราภาพ					
การคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน						
20	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยลด ความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้จาก บุตรหลานเพียงทางเดียว					
21	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยแบ่ง เบาภาระของบุตรหลานในอนาคต					
การคำนึงถึงภาระของสังคม						
22	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยลด ความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้จากเบี้ย ยังชีพผู้สูงอายุเพียงทางเดียว					
23	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยแบ่ง เบาภาระของสังคมในอนาคต					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ปัจจัยด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล						
การจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก						
24	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาล ถือเป็นสิ่งที่ควรแรงงานนอกระบบพึงได้รับ เนื่องจาก ไม่ได้อยู่ภายใต้กองทุนตามกฎหมายอื่นๆ ที่ได้รับการสมทบจาก นายจ้างหรือรัฐบาล					
25	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาลให้ตามเกณฑ์อายุ ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออม					
การรับประกันอัตราผลตอบแทน						
26	การรับประกันอัตราผลตอบแทนโดยรัฐบาล ทำให้สมาชิกมีความเชื่อมั่นในแผนการออมว่า เมื่อครบกำหนด จะได้รับเงินสะสม เงินสมทบ และผลตอบแทนคืน ครบถ้วนตามเงื่อนไข					
27	การรับประกันอัตราผลตอบแทนโดยรัฐบาล ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออม					
การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ						
28	การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ ช่วยให้ไม่มีเงินบำนาญเพียงพอต่อการดำรงชีพยามชราภาพ					
29	การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออม					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ปัจจัยด้านสถาบันการออม						
การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ						
30	การเปิดให้แรงงานนอกระบบเข้าร่วมแผนการออมกับ กอช. แบบสมัครใจ มีความเหมาะสมมากกว่าแบบบังคับ					
31	การเปิดให้แรงงานนอกระบบเข้าร่วมแผนการออมกับ กอช. แบบสมัครใจ ทำให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการมีเงินบำนาญ หรือมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ					
ความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม						
32	การส่งเงินออมเข้ากองทุนฯ สมาชิกไม่จำเป็นต้องส่งเงินออมต่อเนื่องกันทุกเดือนหรือทุกปีก็ได้ โดยรัฐบาลจะจ่ายเงินสมทบให้ทุกครั้งที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน ถือว่าเป็นรูปแบบการออมที่มีความยืดหยุ่นสูง					
33	กอช. มีความยืดหยุ่นสูงกว่าสถาบันการออม หรือกองทุนอื่นๆ					
ความน่าเชื่อถือ						
34	กอช. เป็นกองทุนที่มีระบบการดำเนินงาน และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และมีความโปร่งใส					
35	กอช. เป็นกองทุนที่จะสามารถบริหารจัดการให้แรงงานนอกระบบมีเงินบำนาญหรือมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพได้ตลอดช่วงชีวิต					
ชื่อเสียงและภาพลักษณ์						
36	กอช. เป็นกองทุนที่มีชื่อเสียง					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
37	กอกช. เป็นกองทุนที่มีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นกองทุนของรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นมา เพื่อแรงงานนอกระบบ					
ช่องทางการติดต่อ						
38	ช่องทางการติดต่อ และการส่งเงินออม เข้ากองทุน ผ่านสถาบันการเงิน ได้แก่ ธกส. , ธนาคารออมสิน และ ธนาคารกรุงไทย เข้าถึงง่าย สะดวก และมีความเหมาะสม					
39	พนักงานสถาบันการเงิน ได้แก่ ธกส. , ธนาคารออมสิน และธนาคารกรุงไทย สามารถให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับแผนการออมได้					
ปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ						
การขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ						
40	ความไม่แน่นอนว่า ในยามชราภาพยัง จะสามารถทำงานหรือมีรายได้จากการทำงานได้อยู่หรือไม่นั้น ทำให้เกิดความไม่แน่นอนของรายได้					
41	การไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ ทำให้แรงงานนอกระบบมีความ กังวลใจ และไม่มั่นใจในความเป็นอยู่ ยามชราภาพ					
สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอดำรงชีพ						
42	สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุถือว่าเป็น หลักประกันรายได้ยามชราภาพของ แรงงานนอกระบบได้ระดับหนึ่ง					
43	สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่ เพียงพอต่อการดำรงชีพยามชราภาพ					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
สิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ						
44	การไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนตาม กฎหมาย เช่น กองทุนประกันสังคม ฯลฯ ทำให้แรงงานนอกระบบไม่ได้รับเงิน สมทบจากรัฐบาลหรือนายจ้าง					
45	การไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนตาม กฎหมาย เช่น กองทุนประกันสังคม ฯลฯ ทำให้แรงงานนอกระบบไม่ได้รับ สวัสดิการยามเกษียณอายุ หรือยามชรา ภาพ ภายใต้อายุต่างๆ					
ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม						
สิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์						
46	เมื่ออายุ 60 ปีบริบูรณ์ กอช. จะนำเงิน สะสมในบัญชีของสมาชิมาจ่ายเป็นเงิน บำนาญให้เดือนละเท่าๆ กัน และ หากมี เงินออมน้อย สมาชิกก็จะได้เป็นเงิน ดำรงชีพรายเดือน เดือนละ 600 บาท จนกว่าเงินในบัญชีจะหมด ถือว่าเป็น สิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม					
47	หากเงินในบัญชีของสมาชิกหมดลงแล้ว กอช. จะใช้เงินกองกลางจ่ายเป็นเงิน บำนาญให้สมาชิกต่อเนื่องไปตลอดชีวิต ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่ทำให้ผู้สูงอายุ มีเงินบำนาญตลอดชีวิต					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
สิทธิประโยชน์กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี						
48	กรณีที่สมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี สมาชิกจะได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมทันที (เงินสะสม หมายถึง เงินออมในส่วนของสมาชิกที่ส่งเข้ากองทุน) ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม					
49	กรณีที่สมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี สมาชิกจะได้รับเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบ (เงินสมทบ หมายถึง เงินสมทบของรัฐบาลที่จ่ายสมทบให้ทุกครั้งที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน) จะได้รับเมื่ออายุ 60 ปี ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม					
สิทธิประโยชน์กรณีลาออกจากกองทุน						
50	กรณีลาออกจากกองทุน สมาชิกจะได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมคืนทั้งจำนวน (เงินสะสม หมายถึง เงินออมในส่วนของสมาชิกที่ส่งเข้ากองทุน) ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม					
51	กรณีลาออกจากกองทุน สมาชิกจะไม่ได้เงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบ (เงินสมทบ หมายถึง เงินสมทบของรัฐบาลที่จ่ายสมทบให้ทุกครั้งที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน) เป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
สิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต						
52	กรณีเสียชีวิต ผู้รับผลประโยชน์หรือทายาท จะได้รับเงินสะสม เงินสมทบ ผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบ ส่วนที่เหลือ ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม					
53	การคืนเงินสะสม เงินสมทบ ผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบส่วนที่เหลือ ให้แก่ผู้รับผลประโยชน์หรือทายาท ถือว่ามรดกอย่างหนึ่ง					

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม
(Index of Item-Objective Congruence: IOC)
งานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วม
แผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
ของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง”

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม						
1	เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	อายุ () 1. อายุ 15-20 ปี () 2. อายุ 21-25 ปี () 3. อายุ 26-30 ปี () 4. อายุ 31-35 ปี () 5. อายุ 36-40 ปี () 6. อายุ 41-45 ปี () 7. อายุ 46-50 ปี () 8. อายุ 51-55 ปี () 9. อายุ 56-60 ปี	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	สถานภาพ () 1. โสด () 2. สมรส () 3. หม้าย () 4. หย่าร้าง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	ระดับการศึกษา () 1. ประถมศึกษา () 2. มัธยมศึกษา () 3. อนุปริญญา, ปวส.	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	() 4. ประโยชาตรี () 5. ประโยชาโท หรือสูงกว่า					
5	จำนวนสมาชิกในครอบครัว () 1. 1 - 2 คน () 2. 3 - 4 คน () 3. ตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	อาชีพ () 1. เกษตรกร () 2. ค้าขาย () 3. รับจ้างทั่วไป () 4. แม่บ้าน () 5. นักเรียน นักศึกษา () 6. ทนายความ นักบัญชี () 7. พนักงานเอกชนที่เกษียณ () 8. ลูกจ้างชั่วคราวของ รัฐวิสาหกิจที่ไม่เข้าประกันสังคม () 9. คนขับรถแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์ รับจ้าง () 10. นักการเมือง, นักการเมือง ท้องถิ่น () 11. อื่นๆ ระบุ.....	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	รายได้ส่วนตัวต่อเดือน () 1. น้อยกว่า 10,000 บาท () 2. 10,001-15,000 บาท () 3. 15,001-20,000 บาท () 4. 20,001-25,000 บาท () 5. 25,001-30,000 บาท () 6. 30,001-50,000 บาท () 7. 50,001 บาท ขึ้นไป	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
8	ค่าใช้จ่ายในการครองชีพต่อเดือน (รวมสมาชิกในครอบครัว) () 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท () 2. 10,001-20,000 บาท () 3. 20,001-30,000 บาท () 4. 30,001-40,000 บาท () 5. สูงกว่า 40,000 บาท	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ แผนการออม หรือกองทุนการออม แห่งชาติ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) () 1. การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ () 2. เพื่อน หรือคนรู้จัก () 3. พนักงานสถาบันการเงิน () 4. รู้รู้ด้วยตนเอง ความสนใจ ส่วนตัว	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	สถาบันการเงินที่ท่านเข้าร่วมแผนการ ออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพ () 1. ธนาคารออมสิน () 2. ธกส. () 3. ธนาคารกรุงไทย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11	จำนวนเงินออมขั้นต่ำ (ต่อปี) ที่ท่าน คาดว่าจะสามารถส่งเข้ากองทุน ได้..... บาท/ปี	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ปัจจัยด้านผลตอบแทนทางการเงิน						
เงินสะสมของสมาชิก						
12	จำนวนเงินออมของสมาชิกที่ส่งเข้า กองทุนตามเกณฑ์อายุ ที่กองทุนฯ กำหนดไว้มีความเหมาะสม	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
13	สมาชิกของกองทุน มีความตั้งใจสะสมเงินจำนวนหนึ่ง เพื่อเก็บไว้ใช้เป็นเงินบำนาญยามชราภาพ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
เงินสมทบของรัฐบาล						
14	จำนวนเงินสมทบของรัฐบาลที่สมทบเข้ากองทุนตามเกณฑ์อายุ ที่กองทุนฯ กำหนดไว้มีความเหมาะสม	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
15	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาลให้ทุกครั้ง ที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน เป็นแรงจูงใจให้สมาชิกมีการออมเงินอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
อัตราผลตอบแทนของเงินสะสมและเงินสมทบ						
16	ผลตอบแทนจากการออม ในอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17	ผลตอบแทนจากการออม ในอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน เป็นอัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการออมรูปแบบอื่น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงิน						
การสร้างความมั่นคงและการสร้างหลักประกันรายได้						
18	การเข้าร่วมแผนการออม ทำให้มีความมั่นคงทางการเงิน และมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
19	ความมั่นคงทางการเงิน และการมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีในยามชราภาพ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
การคำนึงถึงภาระของบุตรหลาน						
20	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้จากบุตรหลานเพียงทางเดียว	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
21	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยแบ่งเบาภาระของบุตรหลานในอนาคต	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
การคำนึงถึงภาระของสังคม						
22	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้จากเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพียงทางเดียว	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
23	การมีเงินบำนาญยามชราภาพ ช่วยแบ่งเบาภาระของสังคมในอนาคต	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ปัจจัยด้านนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล						
การจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์อายุของสมาชิก						
24	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาล ถือเป็นสิ่งที่ควรแรงงานนอกระบบพึงได้รับ เนื่องจาก ไม่ได้อยู่ภายใต้กองทุนตามกฎหมายอื่นๆ ที่ได้รับการสมทบจากนายจ้างหรือรัฐบาล	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
25	การจ่ายเงินสมทบของรัฐบาลให้ตามเกณฑ์อายุ ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมแผนการออม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
การคำนวณอัตราผลตอบแทน						
26	การคำนวณอัตราผลตอบแทนโดยรัฐบาล ทำให้สมาชิกมีความเชื่อมั่นในแผนการออมว่า เมื่อครบกำหนด จะได้รับเงินสะสม เงินสมทบ และผลตอบแทนคืน ครบถ้วนตามเงื่อนไข	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
27	การค้ำประกันอัตราผลตอบแทนโดย รัฐบาล ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วม แผนการออม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่าบำนาญขั้นต่ำ						
28	การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่า บำนาญขั้นต่ำ ช่วยให้มีเงินบำนาญ เพียงพอต่อการดำรงชีพยามชราภาพ	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
29	การจ่ายเงินดำรงชีพกรณีรับเงินต่ำกว่า บำนาญขั้นต่ำ ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้า ร่วมแผนการออม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ปัจจัยด้านสถาบันการออม						
การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ						
30	การเปิดให้แรงงานนอกระบบเข้าร่วม แผนการออมกับ กอช. แบบสมัครใจ มี ความเหมาะสมมากกว่าแบบบังคับ	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
31	การเปิดให้แรงงานนอกระบบเข้าร่วม แผนการออมกับ กอช. แบบสมัครใจ ทำให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการมี เงินบำนาญ หรือมีหลักประกันรายได้ ยามชราภาพ	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
ความยืดหยุ่นของการส่งเงินสะสม						
32	การส่งเงินออมเข้ากองทุนฯ สมาชิกไม่ จำเป็นต้องส่งเงินออมต่อเนื่องกันทุก เดือนหรือทุกปีก็ได้ โดยรัฐบาลจะ จ่ายเงินสมทบให้ทุกครั้งที่สมาชิกส่งเงิน ออมเข้ากองทุน ถือว่าเป็นรูปแบบการ ออมที่มีความยืดหยุ่นสูง	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
33	กอช. มีความยืดหยุ่นสูงกว่าสถาบันการ ออม หรือกองทุนอื่นๆ	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ความน่าเชื่อถือ						
34	กอช. เป็นกองทุนที่มีระบบการดำเนินงาน และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และมีความโปร่งใส	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
35	กอช. เป็นกองทุนที่จะสามารถบริหารจัดการให้แรงงานนอกระบบมีเงินบำนาญหรือมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพได้ตลอดช่วงชีวิต	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ชื่อเสียงและภาพลักษณ์						
36	กอช. เป็นกองทุนที่มีชื่อเสียง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
37	กอช. เป็นกองทุนที่มีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นกองทุนของรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อแรงงานนอกระบบ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ช่องทางการติดต่อ						
38	ช่องทางการติดต่อ และการส่งเงินออมเข้ากองทุน ผ่านสถาบันการเงิน ได้แก่ ธกส. , ธนาคารออมสิน และธนาคารกรุงไทย เข้าถึงง่าย สะดวก และมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
39	พนักงานสถาบันการเงิน ได้แก่ ธกส. , ธนาคารออมสิน และธนาคารกรุงไทย สามารถให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับแผนการออมได้	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
ปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ						
การขาดและหรือยังไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ						
40	ความไม่แน่นอนว่า ในยามชราภาพยังจะสามารถทำงานหรือมีรายได้จากการทำงานได้อยู่หรือไม่นั้น ทำให้เกิดความไม่แน่นอนของรายได้	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
41	การไม่มีหลักประกันรายได้ยามชราภาพ ทำให้แรงงานนอกระบบมีความกังวลใจ และไม่มั่นใจในความเป็นอยู่ยามชราภาพ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
สวัสดิการเบี่ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอดำรงชีพ						
42	สวัสดิการเบี่ยยังชีพผู้สูงอายุถือว่าเป็นหลักประกันรายได้ยามชราภาพของแรงงานนอกระบบได้ระดับหนึ่ง	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
43	สวัสดิการเบี่ยยังชีพผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพยามชราภาพ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
สิทธิตามกฎหมายที่ควรจะได้รับ						
44	การไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนตามกฎหมาย เช่น กองทุนประกันสังคม ฯลฯ ทำให้แรงงานนอกระบบไม่ได้รับเงินสมทบจากรัฐบาลหรือนายจ้าง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
45	การไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนตามกฎหมาย เช่น กองทุนประกันสังคม ฯลฯ ทำให้แรงงานนอกระบบไม่ได้รับสวัสดิการยามเกษียณอายุ หรือยามชราภาพ ภายใต้กองทุนต่างๆ	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการออม						
สิทธิประโยชน์กรณีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์						
46	เมื่ออายุ 60 ปีบริบูรณ์ กอช. จะนำเงินสะสมในบัญชีของสมาชิกมาจ่ายเป็นเงินบำนาญให้เดือนละเท่าๆ กัน และ หากมีเงินออมน้อย สมาชิกก็จะได้รับเป็นเงินดำรงชีพรายเดือน เดือนละ 600 บาท จนกว่าเงินในบัญชีจะหมด ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
47	หากเงินในบัญชีของสมาชิกหมดลงแล้ว กอช. จะใช้เงินกองกลางจ่ายเป็นเงิน บำนาญให้สมาชิกต่อเนื่องไปตลอดชีวิต ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ที่ทำให้ผู้สูงอายุ มีเงินบำนาญตลอดชีวิต	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
สิทธิประโยชน์กรณีทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี						
48	กรณีที่สมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี สมาชิกจะได้รับเงินสะสมและ ผลประโยชน์ของเงินสะสมทันที (เงิน สะสม หมายถึง เงินออมในส่วนของ สมาชิกที่ส่งเข้ากองทุน) ถือว่าเป็นสิทธิ ประโยชน์ที่มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
49	กรณีที่สมาชิกทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี สมาชิกจะได้รับเงินสมทบและ ผลประโยชน์ของเงินสมทบ (เงินสมทบ หมายถึง เงินสมทบของรัฐบาลที่จ่าย สมทบให้ทุกครั้งที่สมาชิกส่งเงินออมเข้า กองทุน) จะได้รับเมื่ออายุ 60 ปี ถือว่า เป็นสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
สิทธิประโยชน์กรณีลาออกจากกองทุน						
50	กรณีลาออกจากกองทุน สมาชิกจะ ได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของ เงินสะสมคืนทั้งจำนวน (เงินสะสม หมายถึง เงินออมในส่วนของสมาชิกที่ ส่งเข้ากองทุน) ถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ ที่เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น			คะแนน เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
51	กรณีลาออกจากกองทุน สมาชิกจะ ไม่ได้รับเงินสมทบและผลประโยชน์ของ เงินสมทบ (เงินสมทบ หมายถึง เงิน สมทบของรัฐบาลที่จ่ายสมทบให้ทุกครั้ง ที่สมาชิกส่งเงินออมเข้ากองทุน) เป็น สิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
สิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต						
52	กรณีเสียชีวิต ผู้รับผลประโยชน์หรือ ทายาท จะได้รับเงินสะสม เงินสมทบ ผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงิน สมทบ ส่วนที่เหลือ ถือว่าเป็นสิทธิ ประโยชน์ที่มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
53	การคืนเงินสะสม เงินสมทบ ผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงิน สมทบส่วนที่เหลือ ให้แก่ผู้รับ ผลประโยชน์หรือทายาท ถือว่ามรดก อย่างหนึ่ง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ผลการนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try Out) ใช้กับประชากรเป้าหมาย (Pretest)
งานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วม
แผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ
ของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง”

Reliability

Cronbach's Alpha	N of Items
.983	42

Item Statistics

ข้อที่	Mean	Std. Deviation	N
1	3.93	.868	30
2	4.00	.830	30
3	4.07	.828	30
4	3.83	.791	30
5	4.17	.747	30
6	3.93	.740	30
7	3.90	.712	30
8	3.93	.828	30
9	3.90	.845	30
10	4.17	.648	30
11	4.13	.681	30
12	4.23	.817	30
13	3.97	.765	30
14	3.93	.828	30
15	3.77	.935	30
16	3.80	.805	30
17	3.87	.730	30
18	4.10	.803	30
19	3.80	.761	30

ข้อที่	Mean	Std. Deviation	N
20	3.90	.759	30
21	4.00	.743	30
22	4.13	.730	30
23	3.90	.712	30
24	4.03	.809	30
25	3.87	.681	30
26	4.03	.765	30
27	3.97	.765	30
28	3.80	.714	30
29	4.07	.691	30
30	4.00	.830	30
31	4.07	.828	30
32	4.07	.828	30
33	3.87	.776	30
34	3.93	.828	30
35	4.07	.907	30
36	4.20	.805	30
37	4.17	.699	30
38	4.10	.803	30
39	4.00	.830	30
40	4.17	.699	30
41	4.13	.776	30
42	4.17	.747	30

Item-Total Statistics

ข้อ ที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1	164.13	612.464	.599	.983
2	164.07	613.168	.610	.983
3	164.00	606.483	.780	.983
4	164.23	609.220	.745	.983
5	163.90	613.541	.672	.983
6	164.13	605.085	.916	.983
7	164.17	617.040	.605	.983
8	164.13	608.257	.735	.983
9	164.17	604.075	.823	.983
10	163.90	619.817	.581	.983
11	163.93	612.409	.773	.983
12	163.83	607.109	.774	.983
13	164.10	606.507	.846	.983
14	164.13	609.499	.704	.983
15	164.30	603.045	.763	.983
16	164.27	603.789	.873	.983
17	164.20	610.372	.777	.983
18	163.97	606.930	.793	.983
19	164.27	608.271	.802	.983
20	164.17	603.523	.935	.982
21	164.07	605.168	.910	.983
22	163.93	610.202	.782	.983
23	164.17	607.937	.869	.983
24	164.03	606.240	.805	.983
25	164.20	610.993	.816	.983
26	164.03	607.689	.814	.983
27	164.10	607.334	.823	.983

ข้อ ที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
28	164.27	609.857	.810	.983
29	164.00	610.483	.819	.983
30	164.07	605.168	.810	.983
31	164.00	609.310	.709	.983
32	164.00	605.034	.816	.983
33	164.20	609.821	.745	.983
34	164.13	606.602	.777	.983
35	164.00	606.207	.715	.983
36	163.87	610.464	.700	.983
37	163.90	609.817	.830	.983
38	163.97	613.551	.623	.983
39	164.07	611.582	.650	.983
40	163.90	613.266	.728	.983
41	163.93	609.789	.745	.983
42	163.90	616.921	.579	.983

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
168.07	638.961	25.278	42

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์ คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. คุณกมลรัตน์ เหล่าชัยเจริญผล ประธานชมรมธนาคารจังหวัดอ่างทองและ
ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
สาขาอ่างทอง
3. คุณบัวงาม จินขจร ผู้จัดการธนาคารออมสิน
สาขาอ่างทอง

ภาคผนวก ง

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

หนังสือเชิญผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์ คณะบดีคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร

หนังสือเชิญผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร.034-218790
ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ 24๐๑ วันที่ 12 เมษายน 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์

ด้วย นางสาวณัฐิกา ธนะขว้าง รหัสประจำตัว 57602386 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การ
วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกอง
ทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

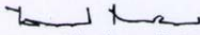
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

2. คุณกมลรัตน์ เหล่าชัยเจริญผล

ประธานชมรมธนาคารจังหวัดอ่างทองและ
ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
สาขาอ่างทอง

หนังสือเชิญผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

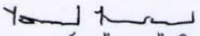
ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ 2410		บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ อ.เมือง จ.นครปฐม 73000
12 เมษายน 2559		
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย		
เรียน คุณกมลรัตน์ เหล่าชัยเจริญผล		
ด้วย นางสาวณัฐิกา ธนะขำวง รหัสประจำตัว 57602386 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การ วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลการเข้าร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกอง ทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง "		
ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์		
จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง		
ขอแสดงความนับถือ		
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม) รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย		
สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย นครปฐม โทร.034-218790		

3. คุณบัวงาม จันทจร

ผู้จัดการธนาคารออมสิน

สาขาอ่างทอง

หนังสือเชิญผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ที่ ศบ 0520.107(นฐ)/ 2444		บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ อ.เมือง จ.นครปฐม 73000
12 เมษายน 2559		
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย		
เรียน คุณบัวงาม จันทจร		
ด้วย นางสาวณัฐภา ธนะขวิ้ง รหัสประจำตัว 57602386 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ร่วมแผนการออมเพื่อการบำนาญยามชราภาพผ่านกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ จังหวัดอ่างทอง "		
ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์		
จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง		
ขอแสดงความนับถือ		
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไทวิทศิริธรรม) รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย		
สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย นครปฐม โทร.034-218790		

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวณัฐิกา ณะขว้าง
 ที่อยู่ 102 หมู่ 2 ตำบลแสนทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัดน่าน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2554 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาเศรษฐศาสตร์บัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 พ.ศ. 2557 ศึกษาต่อระดับปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาประกอบการ
 มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2554 – 2559 เจ้าหน้าที่ธุรกิจสัมพันธ์ บมจ.ธนาคารกรุงเทพ
 ปัจจุบัน ผู้ช่วยผู้จัดการธุรกิจสัมพันธ์ บมจ.ธนาคารกรุงเทพ

